

**МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО
И ХРАНИТЕ
"АГРОЛЕСПРОЕКТ" ЕООД**

**Инвентаризация
на горските територии
на
ТП "Държавно горско стопанство
Свиленград"
област Хасково**

ОБЯСНИТЕЛНА ЗАПИСКА

Водещ лесоинженер:
(инж. Жечо Милев)

София, 2025 година

СЪДЪРЖАНИЕ

Увод	1
Глава I	4
Инвентаризация на горските територии	4
1. Природни условия и типове горски месторастения	4
2. Защитени природни обекти	22
3. Защитени, застрашени и лечебни растения	25
4. Характеристика на горските територии	42

УВОД

Настоящата записка представлява **инвентаризация** на горските територии и земеделските територии, придобили характеристика на гори на ТП “ДГС Свиленград”, които са разположени върху териториите на общините Любимец и Свиленград.

В записката са представени и обобщени данни за Инвентаризацията и за защитените зони по Директива Натура 2000 на горските територии и земеделските територии придобили характеристика на гори, които са собственост на държавата, на общините, на физически и юридически лица, разположени върху териториите на общините Любимец и Свиленград.

В горско-административно отношение Териториално поделение “Държавно горско стопанство Свиленград” (ТП “ДГС Свиленград”) се числи към ЮИДП гр. Сливен, и е в териториалния обхват за контрол на Регионална дирекция по горите Кърджали (РДГ Кърджали).

Разработката е в резултат на извършените теренно-проучвателни работи през 2024 година, въз основа на които е изготвен нов горскостопански план на стопанството.

Възрастта, която е показана в таксационните описания на всички насаждения, разположени на територията на ТП “ДГС Свиленград” е определена към 31.12.2024 год.

В плана се разглеждат подробно факторите, които са оказали влияние при формирането на горските типове месторастения и влиянието им върху естествената растителност, както и върху създадените горски култури.

В резултат на изводите от състоянието на растителността и насажденията се дава и оценка на типовете горски месторастения и видовете, подходящи за всеки тип месторастене за в бъдеще.

Разпределението на дървопроизводителната площ по почвен тип и подтип на ТП “ДГС Свиленград” е извършено по “Класификационна схема на типовете горски месторастения в Република България” от 2011 година.

За всеки подотдел е установен тип месторастене и са определени видовете подходящи за всеки тип месторастене за в бъдеще. Данните са записани в съответните таксационни описания по възприетата номенклатура.

Целта на настоящия горскостопански план (ГСП) е с направения анализ на типовете месторастения и продуктивната им възможност, насоките на стопанисването на насажденията да бъдат такива, че да се осигури максимален производствен ефект, както по количество, така и по качество на добиваните сортименти. Наред с това с определянето на видовете подходящи за всеки тип месторастене в най-кратки срокове да се увеличи продуктивността на гората от единица горска площ, да се подобрят защитните, водоохранни, водорегулиращи, здравни и други специални функции на насажденията.

При планирането и провеждането на всички мероприятия, които са залегнали в ГСП на ТП “ДГС Свиленград” **стриктно са спазени условията**, които са предвидени в **Решение № 2025 г. на МОСВ**, с цел предотвратяване, намаляване и възможно най-пълно отстраняване на предполагаемите отрицателни въздействия.

ГЛАВА I

ИНВЕНТАРИЗАЦИЯ НА ГОРСКИТЕ ТЕРИТОРИИ

1. ПРИРОДНИ УСЛОВИЯ И ТИПОВЕ ГОРСКИ МЕСТОРАСТЕНИЯ

Териториално поделение “Държавно горско стопанство Свиленград” носи името си от град Свиленград, който е административен център и седалище на горското стопанство.

Горите и горските площи от района на ТП “ДГС Свиленград” са разположени в Източни Родопи, по поречието на река Марица и в южната част на Сакар планина.

Земите на държавното горско стопанство попадат изцяло в териториалния обхват на Хасковска област. На север и североизток стопанството граничи с ТП “ДЛС Тополовград”, на изток и югоизток с Р. Турция, на юг с Р. Гърция и с ТП “ДГС Ивайловград”, на запад с ТП “ДГС Маджарово”. Северната граница на стопанството съвпада с общинската граница на гр. Тополовград, южната граница съвпада с общинската граница на гр. Ивайловград и държавната граница с Р. Гърция, западната - с общинските граници на градовете Харманли и Маджарово, а източната с държавната граница с Р. Турция. В границите на стопанството попадат две общини - община гр. Любимец и община гр. Свиленград.

Към община гр. Любимец попадат гр. Любимец и селата: Белица, Васково, Вълче поле, Георги Добрево, Дъбовец, Йерусалимово, Лозен, Малко градище и Оряхово.

Към община гр. Свиленград попадат гр. Свиленград и селата: Варник, Генералово, Дервишка могила, Димитровче, Капитан Андреево, Костур, Левка, Лисово, Маточина, Мезек, Михалич, Младиново, Момково, Мустрак, Пашово, Пъстрогор, Равна гора, Райкова могила, Сива река, Сладун, Студена, Чернодъб и Щит.

През района на стопанството минава една от най-големите железопътни линии от националната пътна мрежа, а именно:

София – Пловдив – Свиленград - международна жп линия, която при с. Капитан Андреево излиза от страната и продължава за гр. Истанбул.

Гъста шосейна мрежа свързва всички населени места в района. Основните пътни артерии са:

- София – Пловдив (автомагистрала “Тракия”) - Пловдив - Свиленград (автомагистрала “Марица”) - Р Турция;

- първокласен международен републикански път I-8 в направление запад – изток, като по цялото си протежение пътят съвпада с Европейски път E80, а в участъка от Хасково до ГКПП Капитан Андреево - Капъкуле и с Европейски път E85;

- второкласен републикански път II-80 (3,5 km) до ГКПП Капитан Петко войвода - Орменион;

- второкласен републикански път II-55, свързващ Свиленград със Северна България;

- третокласен републикански път III-505, свързващ Свиленград с Хасково през Източните Родопи;

- третокласен републикански път III – 597 Любимец – Ивайловград;

- третокласен републикански път III – 809 Любимец – Тополовград;

- третокласен републикански път III-5507 до с.Студена - с.Радовец;

- третокласен републикански път III-5509 (III-8009) до с.Варник;

- третокласен републикански път III-7612.

Общата дължина на републиканската пътна мрежа е 225,903 км (в т.ч. в община Свиленград 150,945 км и в община Любимец 74,958 км), а на общинската 141,8 км (в т.ч. в община Свиленград 89,1 км и в община Любимец 52,7 км).

Общата дължина на пътна мрежа е 367,703 км.

Горските автомобилни пътища са с обща дължина 238,4 км, в т.ч. с настилка 49,2 км и без настилка 189,2 км.

Развитата пътна мрежа благоприятства за доброто стопанисване и добрата охрана на горските територии.

1.1. Физико-географска характеристика

1.1.1. Географско положение

Териториално поделение “Държавно горско стопанство Свиленград” се намира между 41°36’39” и 42°00’35” северна ширина и 25°56’24” и 26°34’51” източна дължина по Гринуич. Обхваща най-ниските източни разклонения на Източни Родопи, непосредствено до държавната граница с Р. Гърция и южните и югоизточни склонове на Сакар планина до държавната граница

с Р.Турция. Обхваща средната част на водосбора на яз. "Ивайловград" и долното течение на водосбора на р.Марица, която на югоизток от гр.Свиленград служи и за държавна граница с Р. Гърция.

Стопанството има форма на неправилен четириъгълник с диагонал в посока североизток - югозапад с дължина 56 км и диагонал в посока северозапад - югоизток около 31 км въздушно по права линия.

1.1.2. Релеф

Територията на стопанството в геоморфоложко отношение е много разнообразна и се характеризира със силно изразена разчлененост на релефа, което обуславя хълмисто-предпланински и равнинно-хълмисти релефи.

Главните била в района на стопанството са в Източните Родопи и Сакар планина.

Релефът на Източните Родопи е дело на вертикалните движения на земната кора (хлътването на Тракийската низина и Бяло море).

В Източните Родопи главното било следва посоката запад-изток, започващо от връх Св. Марина през м. Барцова чука, връх Шейновец и м. Мандова могила до държавната граница с Р. Гърция и е водоразделно било на реките Арда и Марица. На север и на юг се спускат множество второстепенни била някои от които са: от м. Барцова чука, на юг през м. Шафранов рид, след което поема на югоизток посока Дъбовец; от връх Шейновец на югозапад, след което поема на запад през м. Равнишката и продължава в югозападна посока до с. Вълче поле.

На север от билото се спускат второстепенни била, които са по-разлати и по-заоблени, но с наклонени до стръмни склонове.

Друго главно било е вододелното било на Сакар планина, което започва от м. Малката звезда, следва посока изток до връх Вишеград, след това поема посока югоизток, а по-късно посока юг и завършва с могилообразно възвишение - южно от с. Дервишка могила. На юг се спускат множество второстепенни била със заоблени и разлати хребети с по-малки наклони на склоновете.

Общо за стопанството са характерни следните особености на релефа: конфигурацията е еднообразна, като в преобладаващата част от територията релефът е с наклонени и полегати склонове и заоблени, заравнени била, а в останалата част е равнинен с малки наклони.

Разликата в надморските височини в района на стопанството е значителна. Най-високата точка е 850 м н.в. (Връх Вишеград) в отдел 47-2, а най - ниската е 40 м н.в. в отдел 486-т по поречието на р. Марица югоизточно от с. Капитан Андреево. Превишението между най-ниската и най-високата точка е 810 м, което създава условия за растително разнообразие.

Районът на ТП “ДГС Свиленград” почти изцяло попада в Долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (Ю-I 0-800м н.в.). Горскодървесната растителност в този район представлява един компактен комплекс в по - високите части, който с понижаването на надморската височина става все по - рехав, като в горските масиви се вмъкват все повече обработваеми земи.

Типовите релеф със своите форми и повърхнини обуславят растежните условия за развитие и разпространение на горите. Решаващи за географското разпространение на отделните горскодървесни видове са: надморската височина, наклона и изложението на терена, които са показани в Таблици № 1, 2 ,3 и 3^A.

Разпределението на дървопроизводителната площ на стопанството по надморски височини е показано в Таблица № 1.

Таблица № 1
Разпределение на дървопроизводителната площ
по средна надморска височина

надморска височина	площ (ха)	%
1 - 50 m	672.8	2.4
51 - 100 m	1509.7	5.3
101 - 150 m	3341.5	11.6
151 - 200 m	3421.8	11.9
201 - 250 m	4182.8	14.6
251 - 300 m	3401.9	11.8
301 - 350 m	2700.2	9.4
351 - 400 m	2699.6	9.4
401 - 450 m	2199.8	7.7

надморска височина	площ (ха)	%
451 - 500 m	1956.8	6.8
501 - 550 m	966.7	3.4
551 - 600 m	577.4	2.0
601 - 650 m	387.9	1.3
651 - 700 m	390.9	1.4
701 - 750 m	225.3	0.8
751 - 800 m	67.2	0.2
всичко	28702.3	100.0

От таблицата се вижда, че преобладават площите с надморска височина от 101м – 500м (83.2%). Съчетанието между хълмист, равнинен и нископланински характер на релефа с множество долове и дерета, които на места са дълбоко врязани, определя диференциацията в наклоните. Това от своя страна води до голямо разнообразие в микрорелефа, като горските площи са разположени предимно на наклонени (11-20°) – 55,1%, полегати (5-10°) – 18,9% и стръмни (21-30°) терени -19,9%, а равните (0-4°) и много стръмните (над 30°) терени заемат съответно 3,7% и 2,4% от дървопроизводителната площ на ТП “ДГС Свиленград” .

Разпределението на дървопроизводителната площ на стопанството по наклони на терена е показано в таблица № 2.

Таблица № 2
Разпределение на дървопроизводителната площ по наклон на терена в градуси

Степени на наклон	Равно 0°-4°	Полегато 5°-10°	Наклонено 11°-20°	Стръмно 21°-30°	Много стръмно над 30°	Общо
площ хектари	1056.4	5432.3	15821.9	5702.9	688.8	28702.3
проценти	3.7	18.9	55.1	19.9	2.4	100.0

Променливият характер на релефа на територията на ТП “ДГС Свиленград” предполага и разнообразие в изложенията на терена. Разпределението на дървопроизводителната площ по изложения е показано в таблица № 3.

Таблица № 3
Разпределение на дървопроизводителната площ по изложение на терена

Изложение	север	северо-изток	северо-запад	изток	юго-изток	юго-запад	запад	юг	Всичко
площ хектари	2656.5	3679.9	4539.2	2467.9	4627.5	4085.8	3578.2	3067.3	28702.3
проценти	9.3	12.8	15.8	8.6	16.1	14.2	12.5	10.7	100.0

Преобладават припечните изложения - с общо участие - 53,5%, а сенчестите заемат 46,5% от дървопроизводителната площ на стопанството, което се вижда и от таблица № 3^А .

Таблица № 3^А
Разпределение на дървопроизводителната площ по изложение на терена

Изложения	Сенчести север, североизток, северозапад, изток	Припечни югоизток, югозапад, запад, юг	Всичко
площ хектари	13343.5	15358.8	28702.3
проценти	46.5	53.5	100.0

Описаните особености на релефа и направената характеристика на дървопроизводителната площ на стопанството по надморски височини, наклони и изложения, се отразяват върху разпределението на топлината, светлината, количеството на валежите и влагата, видът и богатството на почвите и други екологични фактори, а от там влияят и при формирането на различни типове горски месторастения.

Различията в надморските височини обуславят основните промени в климатично отношение и определянето на горскорастителните пояси и подпояси, които оформят вертикалното разпределение на горскодървесната растителност. Следователно релефа като фактор оказващ влияние върху разпределението на светлината, топлината и влагата е от голямо значение при формирането на типовете горски месторастения в района на стопанството и производителността на дървостойките.

1.1.3. Хидроложки условия

Източниците на почвена влага за растителните формации са главно падащите валежи. Неравномерното им разпределение през годината се отразява на дебита на водните течения в района на стопанството. Подхранването на водните течения от подземните води има второстепенен характер за техния воден баланс.

Хидрографският режим в района на ТП “ДГС Свиленград” е резултат от непосредственото влияние на река Марица и нейните притоци. Тази река е с широко легло, ниски брегове, характеризираща се със силно променлив воден режим.

Докато през пролетта тя е пълноводна, то през лятото дебитът ѝ силно намалява.

Тя извира от Маричините езера в Рила планина. В границите на стопанството р. Марица е в долното си течение, поради което тече бавно в сравнително широко легло - до 200 - 250 м ширина. През летните месеци водите ѝ намаляват и се изпълва с множество пясъчни острови.

С оглед да се предотврати пролетното разливане на реката са изградени диги в застрашените участъци.

Река Марица се подхранва с води от множество притоци, които извира от съседните планински области.

Селската река - част от водосбора е извън района на стопанството, а другата част в землището на с. Йерусалимово. В началото е с тясно корито, но непосредствено преди вливането си в р. Марица - северно от гр. Любимец се разширява. Дебита и е непостоянен, влияещ се от годишните сезони.

Река Канаклийка - най-дългия ляв приток, който пресича стопанството от север на юг. През лятото коритото ѝ е безводно, но при продължителни дъждове става пълноводна и е нанасяла големи щети влачейки пясък, чакъл и по - големи късове от камъни, излизайки от коритото си. За спирането на тези ерозионни процеси е изработен технически проект за борба с ерозията от 1956 година. Изградени са 3 баража и е залесена голяма част от водосбора ѝ. Тя се образува от р. Водна и Големия дол, които се събират на север от с. Пъстрогор. Река Водна води началото си извън границите на стопанството. Навлизайки в него протича под наименованията Бъемлъшки дол и Топчи дере. Леглото ѝ е каменисто с множество прагове и стръмни на места до урвести брегове. Водосбора на Големия дол е изцяло в Сакар планина. Леглото му е каменисто с прагове и стръмни брегове в горното и средно течение, след което се разширява и е без прагове. Река Канаклийка от село Пъстрогор до вливането си в р. Марица протича през земеделски територии с широко корито.

Левченска река - носи наименованието си от с. Левка, през което протича. Водосборът ѝ обхваща изцяло южните склонове на Сакар планина събирайки водите на всички реки и долове, по-важни от които са: Ливадска река, Тъмния дол, Лозарско дере, Парангийски дол, Лупца и други. Леглото и е каменисто с прагове, а бреговете са обрасли с естествена растителност и култури от тополи. Тя се влива в р. Марица западно от с. Генералово.

Река Бисерска - това е най-големият десен приток, чийто водосбор е извън района на стопанството. Тя протича изцяло през земеделски територии и се влива в р. Марица северно от гр. Любимец.

Сива река - носи името си от с. Сива река, през което минава. Водите си събира от Източните Родопи, където бреговете ѝ са стръмни до наклонени. През летните месеци в леглото ѝ няма вода.

Река Тунджа - съставлява част от източната граница на стопанството с Република Турция. Тя граничи с горски територии в землището на с. Маточина, след което преминава в Р. Турция. Река Тунджа води началото си от Калоферския дял на Стара планина и е с почти постоянен дебит, но няма стопанско значение за стопанството.

От южните склонове на Източни Родопи се спускат долове, вливащи се в яз. "Ивайловград". По-големи от тях са: Тополов дол и Бозалъшки дол.

Тополов дол - събира водите си северозападно от с. Вълче поле, с непостоянен воден режим, влияещ се от годишните сезони. Има тясно легло, което се разширява в съседство с язовира. Бреговете са наклонени до стръмни, обрасли с естествена дървесна растителност.

Бозалъшки дол - водосборът му обхваща североизточните и източни склонове на Родопите. В горното течение леглото е тясно, с наклонени брегове, обрасло с растителност, след което протича през земеделски територии и в непосредствена близост с

яз.”Ивайловград”отново преминава през горски територии с тясно легло и стръмни обрасли брегове. Водният дебит е крайно непостоянен със зимно-пролетен максимум и лятно-есенен минимум.

Суходолията в района на ТП “ДГС Свиленград” през по-голямата част от годината са безводни. При топенето на снеговете и при силни валежи леглата им се заливат с вода, която не се задържа продължително.

Подпочвените води имат значение само за тополовите насаждения покрай река Марица. Те се намират на не повече от 2 - 4 метра под повърхността на почвата, което обуславя и добрия растеж на тополовите насаждения на тези месторастения.

Така развитата хидрографска мрежа със своите специфични особености, съчетани с другите елементи на релефа оказва решаващо значение за развитието на основните дървесни видове в района на стопанството - благун, зимен дъб, цер и космат дъб. Хидроложките условия и водните режими конкретно се влияят от надморската височина. В районите с по-ниска надморска височина водният режим е твърде неблагоприятен. Там повечето насаждения са със слаба продуктивност и некачествени дървостои. Естествените насаждения са по-често смесени издънкови (благун, цер, космат дъб, зимен дъб, келяв габър и други). Културите в района на стопанството са с най-голямо участие на черен бор и с по-малко участие на бял бор, акация, орех и тп I-214. Също така се срещат и култури от атласки кедър, полски ясен, бреза, гледичия, бадем, сребролистна липа, червен дъб, зимен дъб, благун, космат дъб, цер и други.

Имайки предвид слабите валежи, високите летни температури и неблагоприятните особености на водния режим на реките и доловете, в стопанството се вземат мерки за запазване на наличните водни ресурси. Изградени са редица язовири и микроязовири, част от които се намират в горските територии. Те се използват за поливане и други селскостопански или промишлени нужди. За запазване на част от валежната вода на много места в горските масиви изкуствено са създадени гълове, но те решават проблема само частично, тъй като много често в края на лятото пресъхват.

1.2. Геоложки строеж и петрографски състав

Според тектонското райониране на Р. България, територията на ТП ДГС ”Свиленград” попада в Родопската тектонска област - Източни Родопи и Странджанско-Сакарската тектонска област - Сакар планина.

Разпръснатостта на горите в стопанството обуславя известно разнообразие в геоложкия строеж. Основните скали в района на Източните Родопи, на север от селата Малко градище, Мезек, Вълче поле и Дъбовец, са от Горен Еоцен II - морски тип, представени от дебелослойни варовици, а тези на запад от селата Белица и Лозен, ивицата източно от с. Пъстрогор, западно от с. Мустрак, северозападно и североизточно от с. Щит и около с. Сладун и с. Маточина са от олигоцен - южнобългарски тип, представени от варовици и мергели. Те са силно напукани във всички посоки, изветряването е силно изразено и са податливи на ерозия. Почвообразуването протича бързо и се създават добри условия за развитието на дървесна растителност. Почвите са със средно тежък механичен състав.

Основните скали в района на Сакар планина в посока запад-изток, южно и източно от с. Йерусалимово, северно от селата: Васково, Младиново, Лисово, Мустрак, Равна гора, Михалич, Сладун и Маточина, североизточно от с. Планиново, до държавната ни граница с Р. Турция се характеризират с наличието на южнобългарски гранити, податливи на изветряне. Ерозионните процеси са в зависимост от изветрянето им. Напукани са вертикално и хоризонтално, което улеснява развитието на кореновата система на дървесните видове. Почвите развити върху тях са с лек механичен състав.

Основните скали източно от с. Младиново, южно и източно от с. Лисово, около с. Дервишка могила и западно от с. Студена са от Титон-Филитоиден тип. Представени са от биотитови шисти с прослойки от гранитови шисти. Напукани са във всички посоки, изветрянето е добре изразено, което създава добри условия за развитие на дървесната растителност. Податливи са на ерозия. Почвите са със средно тежък механичен състав.

Край язовир”Ивайловград”, границата с ТП “ДГС Ивайловград” и държавната граница с Р. Гърция и северно от с. Йерусалимово, югоизточно от с. Васково, с петна на североизток от с. Левка, основните скали са представени от Долна серия метаморфен комплекс - средна свита - амфиболити. Всестранно напукани, податливи на изветряне и ерозия. Почвите са със средно тежък механичен състав.

Равнинните и хълмисти комплекси от гори, представени от Плиоценски езерно-речни наслаги - пясъчници, се срещат в долината на р. Марица. Поречията на р. Марица и р. Тунджа са изградени от Кватернерни речни тераси - пясъци и чакъли.

Представа за площното разпространение на скалните типове в границите на стопанството се добива от таблица № 4 и от приложената към настоящия горскостопански план карта на геоложките формации.

Таблица № 4
Разпределение на дървопроизводителната и залесената площ
по вид на основната скала

Основна скала	Залесена площ	Дървопроизводителна площ		Запас	
	ха	ха	%	куб.м	%
варовик	10013.1	10187.5	35.5	766710	37.0
песъчлива глина	56.4	56.4	0.2	2635	0.1
мергел	862.6	867.7	3.0	66035	3.2
амфиболит	3181.9	3339.8	11.7	202075	9.7
пясъчник	3339.3	3465.6	12.1	229925	11.1
пясък	714.9	716.6	2.5	89750	4.3
южнобългарски гранит	6830.4	7039.4	24.5	452325	21.8
шисти	2971.0	3029.3	10.5	265070	12.8
Всичко	27969.6	28702.3	100.0	2074525	100.0

Варовици - това са главно утаечни седиментни скали, разпространени като отделни по-големи или по-малки петна из цялата територия на стопанството. Заемат 35.4% от дървопроизводителната му площ. Изградени са от калцит, малко аргонит и примеси от доломит, глинести минерали, пирит и кварц. Разделят се на няколко вида според произхода им, като на територията на стопанството се срещат почти всички видове - ортогенни - от варовити органични останки, хомогенни - утаени по химичен път и механични - образувани от разрушени и отново преутаени варовици. Ортогенните и хомогенните варовици са компактни, белезникави, вертикално напукани скали, докато механичните - песъчливи варовици са ронливи и на места силно ерозирали.

Южнобългарски гранит - този вид основна скала заема второ място по разпространение на територията на стопанството и се среща в северните и североизточните му части, в района на Сакар планина. Заема 21,8% от дървопроизводителната му площ.

Пясъчници - заемат 11,1% от дървопроизводителната площ на стопанството. Представяват споени седиментни скали, образувани от материал получен при физическото разрушаване на други скали. Разрушеният или отмитият материал се отлага в друга среда, където с времето протича повторното му спояване. Според това в каква среда се отлага материалът, спойката може да бъде силикатна или карбонатна. Срещат се в централната част на стопанството.

Амфиболити - могат да се срещнат на територията на стопанството успоредно с шистите и южнобългарските гранити и често смесени с тях. Заемат 9,7% от дървопроизводителната площ. Срещат се в южната и северна част на стопанството.

Шисти - заемат 12,8% от дървопроизводителната площ. Те са тънко наслоени скали с ориентирано изложение на минералите. Те са силно ронливи скали, изветрели и предимно хоризонтално напукани, което благоприятства от една страна почвообразователния процес, но от друга страна не пречи на ерозионните процеси. Този вид скали се срещат в северната част на стопанството.

Мергели - това са по-рядко срещани скали на територията на ТП "ДГС Свиленград". Заемат 3,2% от дървопроизводителната му площ. Представяват микрозърнести седиментни скали, изградени от карбонати, примесени с глауконит, гипс и анхидрит, отложени главно през триаса, кредата и палеогена.

Пясъци - неспоени седиментни скали, съставени от кварцови, фелдшпатови и слюдени зърна, разпространени предимно по поречията на реките. Те заемат 4,3% от дървопроизводителната площ на стопанството. Основа са предимно на наносни почви.

Песъчлива глина - най-рядко срещаният вид основна скала на територията на ТП "ДГС Свиленград". Разпространени са в източната част на стопанството и заемат едва 0,1% от дървопроизводителната му площ.

Характерът на основните скали оказва съществено влияние за формирането на почви с различен механичен състав и различна запасеност с хранителни вещества и минерални соли. Различните типове почви, с различна степен на богатство, в комплекс с показателите на релефа, способстват за формирането на различни типове горски месторастения. Могат да се

срещнат еднакви типове месторастения върху различни основни скали, но това е под влияние на климатичните фактори и растителността, въздействащи върху почвообразуването.

1.3. Климатични условия

Територията, върху която се разпростира стопанството, различията в надморските височини и формите на микрорелефа, определят и различията в климатичните фактори, оказващи съществено значение за развитието на горскодървесната растителност, продуктивността на гората и видовото разнообразие.

ТП “ДГС Свиленград” попада в Континентално-средиземноморската климатична област, Южнобългарската климатична подобласт, Климатичен район на Източнородопските речни долини, Източнородопски нископланински климатичен район и Бранишко-Дервенски нископланински климатичен район (физико-географско райониране на Р. България - Климатични фактори, проф. Димитров).

1.3.1. Източнородопски речни долини

Този район обхваща Източнородопските речни долини и разделящите ги ридове, като на изток обхваща и долината на р. Марица.

Зимата е мека, като навсякъде в района средната януарска температура е около 1 градус. На фона обаче на тези меки температурни условия понякога се появяват доста силни застудявания. Валежите през този сезон са най - големи и сумата им достига до 170 - 255 мм. Поради югоизточното положение на района голяма част от тях пада във вид на дъжд. Първите снеговалежи падат обикновено през второто десетдневие на декември, но снежната покривка е много краткотрайна. Сравнително по - стабилна снежна покривка има през януари, но и тя се задържа не повече от 8 дни. През зимата в този район най - често падат мъгли, като най - мъгливите месеци са ноември и декември.

Също както през зимата, така и в началото на пролетта районът на Източнородопските речни долини е един от най-топлите в страната. Пролетното покачване на температурата над 5 градуса става още в първите дни на март. Пролетните мразове в ниските части на района обикновено приключват в началото на март. Сумата на валежите е 150 - 195 мм, като най - много валежи падат през май.

Лятото е слънчево, горещо и сухо. През юли средната облачност е 25 - 30% при 16 - 17 ясни дни и не повече от 1 мрачен ден. Средната юлска температура е между 23 и 25 градуса, а по време на големите летни горещини температурите достигат до 38 - 43 градуса. През целия летен сезон валежите не надвишават 160 мм, като през август районът ежегодно е обхванат от много силно засушаване. Лятното засушаване продължава най - често до средата на октомври.

Есента е подчертано по - топла от пролетта. Средната температура през октомври е 13 - 14 градуса. Спадането на температурата под 10 градуса става през първите дни на ноември. Първите есенни мразове се случват в последните дни на октомври. Ветровете, които духат в този район са предимно западни и северозападни. Вегетационният период тук е 6,5 - 7 месеца и благоприятства за развитието на естествената дървесна растителност (зимен дъб, благун, цер), както и на създадените култури от черен бор с примеси на сребролистна липа, бреза и други.

1.3.2. Бранишко-Дервенски нископланински климатичен район

На територията на стопанството този климатичен район обхваща южните и югоизточни части на Сакар планина.

Зимата е сравнително мека - средната температура за януари е минус 0.5 ÷ 1⁰. Снежната покривка се задържа кратко време - средно около 20 дни за годината. По-меката зима в тази част на района се дължи на откритостта на терена към юг и югоизток, което позволява безпрепятственото нахлуване на средиземноморски въздух чрез зимните циклони. Тук са характерни северните и североизточните ветрове. Сумата на валежите е 150 - 190 мм.

Благодарение на меката зима и бързото повишаване на температурите в края й, пролетта започва рано. Още през март средната денонощна температура надминава 5 градуса, а в средата на април над 10 градуса. Сумата на валежите е 150 - 180 мм. Валежите обаче са по - добри само до края на май, докато през останалите месеци се чувства вече недостиг на влага.

Лятото е горещо. Сумата от валежите е 120 - 160 мм и имайки предвид високите температури на въздуха, които обуславят значителна изпаряемост, тези валежи са твърде недостатъчни. През втората половина на лятото настъпва значително засушаване.

Есента е по - топла от пролетта. Средната температура спада под 10 градуса средно към края на октомври. Независимо от това есенните мразове настъпват сравнително рано, често

пъти още в началото на ноември. Валежите през есенните месеци са 150 - 160 мм, като през първата половина на есента все още се чувства лятното засушаване. Мъгли падат най - вече през месеците октомври, ноември и декември. Преобладаващите през годината ветрове са северозападни със средна скорост 2,4 м/сек., с преобладаващо влияние от месец декември до месец януари.

Продължителността на вегетационния период е голяма – 6,5 - 7 месеца и благоприятства за развитието на естествената дървесна растителност, както и на създадените култури.

1.3.3. Източнородопски нископланински климатичен район

Както и при другите райони и тук зимата е мека, като навсякъде в района средната януарска температура е минус 1,5 ÷ 0,5 градуса. На фона обаче на тези меки температурни условия, тук също понякога се появяват доста силни застудявания. Валежите през този сезон са най-големи и сумата им достига до 220 - 290 мм. Поради южното разположение на района голяма част от тях падат във вид на дъжд. Първите снеговалежи падат обикновено през второто десетдневие на декември, но снежната покривка е много краткотрайна. Сравнително по-стабилна снежна покривка има през януари, но и тя се задържа не повече от 10 дни. През зимата в този район най-често падат мъгли, като най-мъгливите месеци са ноември и декември.

Също както през зимата, така и в началото на пролетта, районът е един от най-топлите в страната. Пролетното покачване на температурата над 5 градуса става още в първите дни на март. Пролетните мразове в ниските части на района обикновено приключват в началото на март. Сумата на валежите през пролетта е 190-265 мм, като най-много валежи падат през май.

Лятото е слънчево, горещо и сухо. През юли средната облачност е 25 - 30% при 16 - 17 ясни дни и не повече от 1 мрачен ден. Средната юлска температура е между 17 и 22 градуса, а по време на големите летни горещини температурите достигат до 38 - 43 градуса. През целия летен сезон валежите не надвишават 240 мм, като през август в районът ежегодно се усеща засушаване. Лятното засушаване продължава най - често до средата на октомври.

Есента е подчертано по - топла от пролетта. Средната температура през октомври е 8 - 12 градуса. Спадането на температурата под 10 градуса става през първите дни на октомври. Първите есенни мразове се случват в последните дни на октомври. Ветровете, които духат в този район са предимно западни и северозападни. Вегетационният период тук е 6,5 - 7 месеца и благоприятства за развитието на естествената дървесна растителност (зимен дъб, благуна, цер), както и на създадените култури от черен бор с примеси на сребролистна липа, бреза и други.

Климатичната характеристика на района е благоприятна за развитието на естествено срещаната се тук дървесна растителност. Неблагоприятно се отразяват екстремните климатични аномалии, които много зачестиха през последните двадесетина години, вследствие на които се пораждат снего-, ледо-, ветроломи и вали, както и силни лятно-есенни засушавания и други.

В таблици № 5 и № 6 са дадени средните температурни и валежни данни в трите климатични района. Всички данни са взети от изданията на “Климатичен справочник за България” - издадени от 1979 до 1990 година.

В заключение може да се каже, че различията в климата са един от определящите фактори за формиране на лесорастителните условия в района на стопанството.

Въз основа на така разгледаните климатични условия могат да се направят следните изводи за практиката:

1. В ниските засушливи райони на стопанството залесяванията да се извършват след предварителна почвоподготовка с оглед влаганабиране. На стръмните терени, подложени на ерозия, терасите да се правят с обратен наклон, което ще спомага за намаляване скоростта на водния отток. Залесяванията да се извършват в края на зимата и рано на пролет, когато влагата в почвата е най-голяма, а опасността от мразоизхвърляне - най-малка.

2. Отглеждането на културите да става през месеците април и май, когато тревната растителност е най-буйна.

3. Най-пожароопасни са месеците юли, август и септември.

Таблица № 5
Средни температурни данни по климатични райони

Климатичен район /надморска височина в метри/	Температура на въздуха в градуси				Средна годишна t°	Средна годишна абсолютна минимална t°	Средна годишна абсолютна максимална t°	Средна дата на трайно задържане на температурата на въздуха			
								Над 5°C		Над 10°C	
	I	IV	VII	X				пролет	есен	пролет	есен
1.Климатичен район на източнородопските речни долини (100-400 м.н.в.)	1,1	12,8	24,5	13,9	13,2	-23,2	42,2	8.03	8.12	31.03	8.11
2.Бранишко-Дервенски нископланински климатичен район (200-600 м.н.в.)	-0,5; 1,0	9,5; 11,5	20; 23	11; 13,5	12,5	-19;-16	36	12-20.03	18-26.11	11-18.04	22-31.10
3.Климатичен район на източнородопските речни долини (200 - 800 м н.в.)	-1,5; 0,5	7,5; 10,5	17,5; 22	8; 11,5	11,5	-17;-12	35	10.03- 1.05	7-28.11	10.04-3.05	5.10-6.11

Таблица № 6
Разпределение на средните годишни и сезонни суми на валежите

Климатичен район /надморска височина в метри/	Валежна сума (мм)					Месеци с максимум валежна сума	Месеци с минимум валежна сума	Дни със сняг
	зима	пролет	лято	есен	Средно годишно			
1. Климатичен район на източнородопските речни долини (100-400 м.н.в.)	170-255	150-195	115-160	145-200	295-775	XII	IX,VIII	8
2.Бранишко-Дервенски нископланински климатичен район (200-600 м.н.в.)	150-190	150-180	120-160	150-160	580-680	XI,XII	-	20
3.Климатичен район на източнородопските речни долини (200 - 800 м н.в.)	220-290	190-265	160-240	185-215	725-975	XII	IX	10

1.4. Почви

Разнообразието на релефа, различието в надморската височина, геоложката структура, влиянието на климатичните фактори и други са повлияли върху почвообразователния процес в района на стопанството. В ТП “ДГС Свиленград” се срещат три типа почви - алувиална, канелена горска и рендзина. За охарактеризиране на лесорастителните свойства на подтиповете почва през 1969, 1981 и 1993 год. са заложили 21 почвени профила, актуализирани през 2005 г. и 2015 година, от които са взети необходимите проби за анализиране. Резултатите от лабораторната им обработка са представени в Том 1А.

Разпределението на подтиповете горски почви върху дървопроизводителната и залесената площ, в зависимост от дълбочината на почвата е представено в таблици с №№ 7, 8 и 9.

Таблица № 7
Разпределение на дървопроизводителната площ
по почвени типове и подтипове и дълбочина на почвата

Почвени типове	тв.плитка	плитка	ср.дълбока	дълбока	мн.дълбока	общо	%	ср. дълб.
	хектари							
алувиална ненаситена	-	-	-	623.4	-	623.4	2.2	4.0
канелена горска обикновена	-	1231.5	17695.8	8866.6	53.9	27847.8	97.0	3.3
рендзина обикновена	-	127.9	103.2	-	-	231.1	0.8	2.4
всичко	-	1359.4	17799.0	9490.0	53.9	28702.3		3.3
проценти	-	4.7	62.0	33.1	0.2	-	100.0	

Таблица № 8
Разпределение на залесената площ
по почвени типове и подтипове и дълбочина на почвата

Почвени типове	тв.плитка	плитка	ср.дълбока	дълбока	мн.дълбока	общо	%	ср. дълб.
	хектари							
алувиална ненаситена	-	-	-	614.4	-	614.4	2.2	4.0
канелена горска обикновена	-	1174.9	17216.4	8773.6	52.4	27217.3	97.3	3.3
рендзина обикновена	-	36.7	101.2	-	-	137.9	0.5	2.7
всичко	-	1211.6	17317.6	9388.0	52.4	27969.6		3.3
проценти	-	4.3	61.9	33.6	0.2	-	100.0	

Основен решаващ фактор за плодородието на почвата е количеството на почвената влага, като от голямо значение са също дълбочината на почвата и степента на ерозия. По отношение на дълбочината на почвите, преобладават средно дълбоките почви 62,0% от общата дървопроизводителна площ на стопанството, следвани от дълбоките – 33,1%, а плитките и много дълбоките почви заемат 4,7% и 0,2%. Твърде плитки почви не са установени върху дървопроизводителната площ на територията на стопанството.

Таблица № 9
Разпределение на дървопроизводителната площ по дълбочина на почвата

Дълбочина на почвата	тв.плитка 0-15 см	плитка 16-30 см	ср.дълбока 31-60 см	дълбока 61-120 см	мн.дълбока над 120 см	общо
хектари	-	1359.4	17799.0	9490.0	53.9	28702.3
проценти	-	4.7	62.0	33.1	0.2	100.0

Все по-голяма роля върху плодородието на почвите в района играят и зачестилите напоследък горски пожари, възникнали по една или друга причина. При възникване на горски пожар от една страна се уврежда повърхностният слой почва - вследствие на високата температура, а от друга страна при изгарянето на целите насаждения се губи не само ценна дървесина, но също така и по-голямото количество от азота, който би трябвало да остане в бъдеще в почвата.

За охарактеризирането на почвеното богатство по подтипове почви са използвани данните за процентното съдържание на хумус (по Тюрин), азотен и фосфорен окис и механичен състав, определен по пипетния метод от лабораторните анализи на почвените разрези (Таблица № 10).

Таблица № 10
За физическата и химическа характеристика на подтиповете почви
в района на ТП “ДГС Свиленград”

Подтип почва	Хумус,%		Азот,%		Физ. глина,%		рН	
	А	В	А	В	А	В	А	В
1. Алувиална ненаситена	0,91	0,51	0,056	0,042	2,70	6,08	7,15	7,23
2. Канелена горска об.								
2.1. богати	2,41	0,91	0,134	0,053	14,80	18,74	5,10	5,11
2.2. средно богати	2,17	0,82	0,118	0,031	13,50	13,50	6,15	7,40
2.3. бедни	1,12	0,40	0,076	0,032	13,72	18,75	6,81	5,42
3. Рендзина обикновена	6,12	3,97	0,285	0,208	11,00	6,75	7,21	7,22

1.4.1. Алувиални ненаситени почви

Заемат 623,4 ха от дървопроизводителната площ на ТП “ДГС Свиленград”. Намират се в подпояса на крайречните и лонгозни гори в двете области върху които е разположена територията на стопанството. Обхващат територии по течението на река Марица. От тях са взети два почвени разреза - № 11 и 14. Те са средно богати с дълбочина на подпочвените води 2 - 3 метра. Съдържанието на хумус и общ азот в хоризонт А е съответно 0,91% и 0,056% (Таблица № 9^А). Сумата от фракциите по - малки от 0,01 мм се движи в границите от 2,70 до 6,08%, което се дължи на по - голямото количество на неспоените пясъчливи частици, които се отлагат. Имат слабо алкална реакция - рН е около 7,15 - 7,23. Имат разнообразен механичен състав, но най - често профилът им е съставен от няколко пласта алувиални наноси. Близките подпочвени води (2-3м) и богатството на почвата благоприятстват формирането на типично тополово месторастение - C₂ (92), върху което растат високопродуктивни клонове тополови култури.

1.4.2. Обикновени канелени горски почви

Те са най-разпространеният тип почви на територията на ТП “ДГС Свиленград”. Заемат 27847,8 ха от дървопроизводителната площ на стопанството. Срещат се на терени с надморска височина до около 800 метра, на различни изложения. Формирали са се под преобладаващото влияние на горската растителност - предимно сухи дъбови гори, смесени с храстови и тревни формации. Характеризират се с полагане на карбонатите на 60 - 100 см, с глиняване на значителна част от А - хоризонт и с канеления цвят на хумусно-акумулативния хоризонт. Имат обикновено непълен почвен профил - АВ. След ерозионни процеси част или целия хоризонт А е отмит. Хумусно-акумулативният хоризонт е средно мощен, при значителни колебания в различните профили (от 5 до 50 см).

Обикновените канелени горски почви са се образували при много различни условия, затова и месторастенията, формирани върху тях са твърде разнообразни - от ерозиран и бедни до много богати. Дълбочината им варира от плитка до много дълбока, но преобладават средно дълбоките. Механичният състав също е твърде разнообразен - от глинесто - пясъчливи до леко и средно пясъчливо - глинести.

От тях са взети почвени разрези № 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20 и 21, от които е видно, че по отношение на почвеното плодородие, което обуславя различните типове месторастения, условно можем да ги разделим на три вида:

- на богати месторастения - които в повърхностния почвен слой са добре запасени с хумусни вещества - съдържанието на хумус варира от 2,41% в А - хоризонт до 0,91% в В - хоризонт, със слаба диференциация в дълбочина. Количеството на азотните съединения зависи от количеството на хумус в почвата и от тук може да се направи извода, че колкото са по - богати месторастенията, толкова повече азотни съединения се откриват в почвата. При богатите канелени горски почви азотното съдържание е в границите от 0,134 до 0,053%. По механичен състав са леко пясъчливо-глинести със слабо кисела почвена реакция. Този тип почви обуславят богати месторастения – Д_{2,3} (94), върху които са формирани предимно издънкови букови, габърви и зимендъбови дървостои с минимално участие на келяв габър, мъждрян, клен и други.

- на средно богати месторастения - които се отличават със сравнително малката мощност на хумусно-акумулативния хоризонт и по-слаба запасеност с хранителни вещества - съдържанието на хумус в хоризонт А достига до 2,17%, в В - хоризонт намалява до 0,82%, а

общият азот варира от 0,118 до 0,031%. Почвената им реакция е кисела. Механичният им състав е глинесто-песъчлив, слабо диференциран по хоризонта. Върху тези почви са формирани предимно зимендъбови, благунови, церови насаждения и насаждения от космат дъб със средна продуктивност. Създадени са и култури от черен бор, орех, бадем, червен дъб и акация. Този тип почви обуславят средно богати месторастения - C_{2,1}(95), C₁(98) и C_{2,1}(102).

- на бедни месторастения - които се характеризират със своето бедно съдържание на хумус и азот. На места почвения профил не е пълен (липсва А - хоризонт). Ерозионните процеси тук са активни. За почвите с пълен профил хумусът е до 1,12% за А - хоризонт и силно намалява и при различните хоризонти - за В - хоризонт до 0,40%. Същата тенденция се забелязва и при разпределението на азотните съединения в дълбочина - от 0,076% за А - хоризонт до 0,032% за В - хоризонт. Почвите имат глинесто-песъчлив характер. Върху тези почви са формирани предимно бедни и ерозирани месторастения от типа В_{1,2} (96, 103 или 131). Формираните дървостои са предимно дъбови с ниска продуктивност (V бонитет) и лошокачествени стъбла. Създадени са култури от черен бор и акация, които са предимно с противоерозионен и защитен ефект.

1.4.3. Обикновени рендзини

Заемат 231,1 ха от дървопроизводителната площ на стопанството. Те имат ограничено разпространение, което е в тясна зависимост от разпространението на варовиците. Срещат се в ниските части на Сакар планина. Имат пълен почвен профил - ABC, но преходният хоризонт (B) е с различна мощност и на места хумусният хоризонт (A) направо лежи върху варовит рохляк - профил от типа AC. Наличието на голямо количество калциев карбонат при образуването на тези почви води до формирането на слабо алкална до неутрална реакция на почвения разтвор, при което разлагането на органичните вещества силно се забавя. Механичният им състав е твърде различен - от песъчлив до тежко песъчливо глинест, в зависимост от ронливостта на основната скала, дълбочината на почвата, наличието на ерозионни процеси и др. От тях е взет почвен разрез № 5.

От резултатите, получени при изследването на почвените разрези може да се направи следният извод: Обикновените рендзини са хумусни почви, богати на хранителни вещества, но в повечето случаи тези вещества са в неусвоима форма. Те се характеризират и с висока скелетност. Ето защо върху тези почви са формирани предимно издънкови насаждения от космат дъб, келяв габър, пистация и други с по-слаба продуктивност. Създадени са и култури от черен бор с участие на сребролистна липа и други. Този тип почви обуславят много бедни до бедни и среднобогати месторастения от типа на АВ₁ (122) и C₂ (121).

1.5. Ерозия

На територията на ТП “ДГС Свиленград” ерозионните процеси имат ограничен характер, но климатът на района и релефът в някои части на стопанството могат да създадат благоприятни условия за развитието на ерозията при неконтролни сечи и безразборна паша. Силните засушавания, съчетани с внезапни и обилни дъждове, могат да предизвикат развитие на ерозионните процеси там, където човешката дейност е създавала подходящи за това условия.

През изтеклия ревизионен период, поради слабото проявление на ерозионните процеси, не са били проектирани и не са изпълнявани техникоукрепителни съоръжения от по-едър мащаб (баражи, диги и др.). Противоерозионната защита се е свеждала до своевременното залесяване на сечищата и голите площи, както и до поддържането на оптимална пълнота на културите, които са били създадени с противоерозионна и защитна цел.

Развитие на ерозионни процеси е установено върху площ от 111,5 ха, което е 0,4% от общата площ на стопанството. Констатирана е площна ерозия, като борбата срещу нея ще се води предимно със залесяване на голите площи и изредените дървостои, върху които е развита. Най-често наблюдаваните степени на площна ерозия са I, II и III, като най-голяма площ е заета от ерозирани земи II степен – 63,7 ха (слабо ерозирана почва), при които е засегнат само А-хоризонт. Силно ерозирани почви от IV степен, при които е ерозиран целият А-хоризонт и почти целият В-хоризонт, са установени на площ от 12,1 ха.

В таблица № 11 е посочено разпределението на общата площ на стопанството по видове гори и степени на ерозия.

Таблица № 11
Разпределение на общата площ по група гори и степени на ерозия

група гори	неерозирана	I	II	III	IV	V	всичко
	хектари						
иглолистни	2199.2	0.1	-	-	-	-	2199.3
широкол. вис.	1428.4	-	-	-	-	-	1428.4
превръщане	23191.5	18.1	52.6	17.8	11.7	-	23291.7
нискостъблени	470.7	-	-	-	0.4	-	471.1
тополови	579.1	-	-	-	-	-	579.1
голи площи	3290.6	0.6	11.1	-	-	-	3302.3
всичко	31159.5	18.8	63.7	17.8	12.1	-	31271.9
проценти	99.6	0.1	0.2	0.1	-	-	100.0

Разпределението на общата площ на стопанството по група гори и видове ерозия е представено в таблица № 12.

Струйчеста, браздова, ровинна и дълбочинна ерозия не е установена в района на стопанството, но съществуват потенциално застрашени територии със силно разстроени и изредени насаждения или терени без всякаква растителност. На такива терени се цели запазване на наличния дървостой и предотвратяване развитието на ерозионни процеси предимно чрез залесителни мероприятия.

Таблица № 12
Разпределение на общата площ по група гори и видове ерозия
(разпространение на ерозията)

група гори	без ерозия	площна	струйчеста	браздова	ровинна	дълбочинна	всичко
	хектари						
иглолистни	2199.2	0.1	-	-	-	-	2199.3
шир. високост.	1428.4	-	-	-	-	-	1428.4
превръщане	23191.5	100.2	-	-	-	-	23291.7
нискостъблени	470.7	0.4	-	-	-	-	471.1
тополови	579.1	-	-	-	-	-	579.1
голи площи	3291.5	10.8	-	-	-	-	3302.3
всичко	31160.4	111.5	-	-	-	-	31271.9
проценти	99.6	0.4	-	-	-	-	100.0

Ерозия е установена главно в издънковите гори за превръщане в семенни, на места с голям наклон, ниска пълнота на насажденията и лоши качества на дървостойите, което благоприятства развитието на ерозионни процеси. Ерозия е установена и в нискостъблените гори на площ 0,4 ха. В миналото върху ерозирани голини или невъзобновени сечища са създадени култури от иглолистни дървесни видове, като по този начин до голяма степен ерозията е овладяна и е започнал процес на възстановяване на почвите. Малка част от голите площи също са ерозирани, като при тях на места поради липса на всякаква растителност, която да спира ерозионните процеси, се е развила площната ерозия.

На места под въздействието на човешката дейност са се образували нови релефни форми и силно нарушени терени като сипеи, кариери и др., които нарушават екологичното равновесие и развалят естествения ландшафт. При тях на първо място стои проблемът за биологичната им рекултивация. На отделни места из цялото горско стопанство има площи с нарушени почви - нелесопригодни площи, обрасли с дървесна и храстова растителност и напълно оголени площи - нелесопригодни голини и скали.

В таблица № 13 е посочена действителната площ обхваната от ерозионни процеси, като незасегнатата част на подотделите е дадена в графа "без площна ерозия".

Таблица № 13
Разпределение на подложената на ерозия площ по видове ерозия
(размер на ерозията)

	без площна ерозия	площна	струйчеста	браздова	всичко
	хектари				
всичко	31231.9	40.0	-	-	31271.9
в т.ч. с ровини	-	-	-	-	-
в т.ч. без ровини	31231.9	40.0	-	-	31271.9

Действаща ерозия има на 40,0 ха, което е само 0,1% от общата площ на стопанството и 33,9% от площта заета с ерозиранни месторастения. В общи линии ерозията в стопанството е проявена на много малка площ и не обхваща изцяло площите на които е установена.

Усилията на лесовъдската колегия в стопанството трябва да бъдат насочени към усвояване на застрашените от ерозия площи, в които няма извършвани противоерозионни мероприятия, главно чрез залесяване. Ще се залесява предимно с иглолистни, смесени единично или по 2 - 3 десети с широколистни дървесни видове. Където се развие ровинна ерозия ще се използва акацията, която укрепва ровините. Основният дял в борбата с ерозията и за в бъдеще ще заема зеленото укрепване на застрашените от развитие на ерозионни процеси терени.

1.6. Растителност

Според горскорастителното райониране на Р. България, площта на ТП “ДГС ”Свиленград” попада в Южната крайгранична горскорастителна област (Ю), подобласт Арда (А) и подобласт Долна Марица (ДМ).

Във вертикално направление площта попада в следния пояс с подпояси:

Ю-I Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-800 м н.в.)

Ю-I-1 Подпояс на крайречните и лонгозни гори (0-800 м н.в.)

Ю-I-2 Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-600 м н.в.).

Ю-I-3 Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (600-800 м н.в.).

Посочените надморски височини не са строго фиксирани и поради това границите между подпоясите варират до ± 100 м.

Другите фактори, имащи значение за формиране на растежните условия като релеф, наклон, изложение, почвен тип, подтип и др., са определящи в рамките на подпоясите и фактически оформят различните типове месторастения и съответно - различни по състав и продуктивност насаждения.

Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0 - 800 м н.в.)

Благуният, косматият дъб и зимният дъб са основните дървесни видове , които дават облика на Териториално поделение “Държавно горско стопанство Свиленград”. Общо в целия пояс те заемат над 70% от залесената площ. Производителността им е най-често от III до V бонитет.

Подпояс на крайречните и лонгозни гори (0 - 800 м н.в.)

Тук естествената растителност е представена предимно от бяла върба, бяла топола и по-малко полски бряст, с производителност II - III бонитет за бялата върба и бялата топола и IV - V бонитет за полския бряст.

Създадените култури са предимно от акация и тополи от клоновете I-214, I-45/51, Bachelieri и Vernirubens. Производителността им е средно II бонитет. Схемите по които са залесявани са 4x3, 4x4, 5x4, 5x5, 6x3 и 6x4. Под склопа на тополовите култури се е настанил подлес от аморфа, глог, трънка и др.

Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0 - 600 м н.в.)

Чистите и смесени издънкови насаждения от благуи, зимен дъб, цер и космат дъб представляват естествената растителност в този подпояс. Те са смесени единично или с по 1-2 десети с клен, полски бряст, мъждрян и други. Производителността им варира от III до V бонитет. По-добри бонитети дават церовите и зимендъбовите насаждения - III - IV бонитет, докато благуният и косматият дъб са предимно от IV и V бонитет. И тук под склопа се е настанил много подлес от келяв габър, дрян, глог, драка и други. На много бедни месторастения са се

развили насаждения от келяв габър, космат дъб, мъждрян, смесени до голяма степен с драка и пистация, които са слабо продуктивни.

Културите в този подпояс са представени с най-голямо площно участие на черния бор, по-малко са културите от бял бор, акация, зимен дъб, сребролистна липа, благун, червен дъб, атласки кедър, бреза, орех, бадем и др. В голяма част от иглолистните култури има участие на издънки от предишния състав от 1 до 4 десети.

Подпояс на хълмисто - предпланинските смесени широколистни гори (600-800 м н.в.)

Издънковите насаждения, които се срещат тук са с преобладание най-вече на зимния дъб и по-малко участие на благуна. Производителността им е от III до V бонитет в зависимост от месторастенията, които заемат. В този подпояс дървостойките суховършат значително по-малко, поради по-добрият влажностен режим на почвите вследствие от по - високата надморска височина.

Създадените култури главно са представени от черен бор и по-малко от бял бор, зимен дъб, благун, сребролистна липа и други. Производителността им е III - IV бонитет.

1.7. Типове месторастения

Използваната в ГСП класификация разглежда типа месторастене като основен таксационен фактор, реално съществуващ и определен в рамките на съответните екологични параметри - климатични, орографски, едафични. По този начин типът горско месторастене обединява относително еднородни по лесорастителния си ефект площи, т.е. площи, имащи приблизително еднакви климатични, релефни и почвени условия, обуславящи относителна еднородност в дървесния състав и неговата производителност.

При относителна еднородност на макроклиматичните и орографски фактори, определено значение за формирането на конкретните типове месторастения имат микрорелефните форми, определящи микроклиматичните условия.

Значението на отделните фактори за формирането на определен тип месторастене е комплексно и неделимо, както е комплексно и неделимо значението им за развитието на горската растителност.

Правилното определяне на типовете горски месторастения е изключително важно, с оглед на правилните насоки на бъдещата горскостопанска дейност за формирането на оптимален целеви състав на насажденията.

За района на ТП “ДГС Свиленград” са определени и картирани 11 типа месторастения.

Разпределението на дървопроизводителната площ и залесената площ и общия дървесен запас по типове месторастения е представено в таблици № 14 и № 15.

Таблица № 14
Разпределение на дървопроизводителната площ
по типове месторастения

Месторастене		ха	%
Ю-I-1 C-2	92	623.4	2.2
Ю-I-2a,2 D-2,3	94	53.9	0.2
Ю-I-2a,2 C-2,1	95	8338.5	29.0
Ю-I-2a,2 B-1,2	96	1370.7	4.8
Ю-I-2a,2 C-1	98	16896.4	58.9
Ю-I-3 C-2,1	102	1057.7	3.7
Ю-I-3 B-1,2	103	23.6	0.1
МТЮ-I C-2	121	103.2	0.4
МТЮ-I AB-1	122	127.9	0.4
МТЮ-I B-1,12,2	131	84.6	0.2
МТЮ-I A-0,A-1	132	22.4	0.1
Всичко		28702.3	100.0

Таблица № 15
Разпределение на залесената площ и общия дървесен запас
по типове месторастения

Месторастене		Площ		Запас на основното насаждение	
означение	№	ха	%	куб.м	%
Ю-I-1 C-2	92	614.4	2.1	81045	3.9
Ю-I-2a,2 D-2,3	94	52.4	0.2	4945	0.2
Ю-I-2a,2 C-2,1	95	8254.5	29.5	786150	37.9
Ю-I-2a,2 B-1,2	96	1313.3	4.7	54860	2.7
Ю-I-2a,2 C-1	98	16417.4	58.7	1051015	50.7
Ю-I-3 C-2,1	102	1055.4	3.8	88700	4.3
Ю-I-3 B-1,2	103	23.6	0.1	1000	-
МТЮ-I C-2	121	101.2	0.4	3760	0.2
МТЮ-I АВ-1	122	36.7	0.1	970	-
МТЮ-I B-1,12,2	131	78.3	0.3	1725	0.1
МТЮ-I А-0,А-1	132	22.4	0.1	355	-
Всичко		27969.6	100.0	2074525	100.0

Кратка характеристика на типовете горски месторастения

I. Ю - Южна Крайгранична горскорастителна област

Ю-I - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0 - 800 м н.в.)

I.1. Ю-I-1 Подпояс на крайречните и лонгозни гори (0 – 800 м н.в.)

I.1.1. Крайречно, свежо на алувиална почва (дренирано тополово) - C₂ (92)

Това месторастене е установено върху 623,4 ха или 2,2% от дървопроизводителната площ. Разпространено е по бреговете на р.Марица. Формирано е върху алувиални - ненаситени почви, дълбоки, средно богати, свежи. Дълбочината на подпочвените води е 2 - 3 метра. Площта му е заета от високопродуктивни тополови култури от клоновете I-214, I-45/51, Bachelieri и Vernirubens. Производителността им е средно II бонитет.

Бъдещите лесовъдски мероприятия ще бъдат насочени към запазване на сегашния състав, а залесяванията ще бъдат главно с тополи от клон I-214. Очакваната продуктивност е I-II бонитет.

I.2. Ю-I-2 Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0 - 600 м н.в.)

I.2.1. Свежо до влажно на обикновена канелена горска почва - D_{2,3} (94)

Това месторастене заема площ 53,9 ха или 0.2% от дървопроизводителната площ. Среща се на равни и наклонени терени и в понижения, предимно на северни изложения. Формирало се е на канелени горски почви. Тези почви са много дълбоки, слабо каменливи, свежи до влажни, с лек механичен състав. Естествената растителност е от смесени издънкови насаждения главно от благун, зимен дъб, космат дъб и цер с подлес от келяв габър, дрян и други. Производителността е III-IV бонитет. Културите изцяло са от широколистни видове - орех, бадем, космат дъб, червен дъб и акация с участие 1 - 2 десети на издънки от благун, зимен дъб, космат дъб и други.

Бъдещите лесовъдски мероприятия ще бъдат насочени към запазване на сегашния състав с очакваема производителност II -III бонитет.

I.2.2. Свежо до сухо на обикновена канелена горска почва - C_{2,1} (95)

Това е второто по разпространение месторастене в стопанството. Площта му е 8338,5 ха или 29,0% от дървопроизводителната площ. Среща се по стръмни и наклонени склонове на различни изложения. Формирало се е на канелени горски почви, дълбоки, средно или слабо каменливи, свежи до сухи. Естествената растителност е от чисти или смесени издънкови насаждения главно от благун, зимен дъб, космат дъб и по - рядко от цер. Те са смесени единично с келяв габър, клен, мъждрян и други. Насажденията са с различна производителност III-V бонитет. Културите са предимно от широколистни видове - червен дъб, сребролистна липа, бреза и акация. На места са създавани и култури от черен бор, но понякога те биват заглушени от издънките на зимния дъб и благауна. Производителността е III-V бонитет.

Оптималният подходящ състав предвижда запазване на съществуващата естествена растителност, семенно възобновяване и увеличаване на площта на културите от широколистни видове. Очакваната продуктивност е III бонитет.

I.2.3. Сухо до свежо на обикновена канелена горска почва - B_{1,2} (96)

Заема 1370,7 ха или 4.8% от дървопроизводителната площ. Среща се на стръмни терени предимно на припечни изложения. Формирало се е на канелени горски почви, плитки до средно дълбоки, силно каменливи, с непостоянно овлажняване. Основните насаждения, които се срещат са слабо продуктивни смесени издънкови от благун, цер, космат дъб и келяв габър. Културите са от черен бор, на места смесени с издънки от космат дъб или благун с производителност IV бонитет.

Оптималният подходящ състав за това месторастене ще се постигне чрез запазване на част от естествената растителност и замяна на закелявелите дървостои с култури от атласки кедр, черен бор, акация и червен дъб с производителност III-IV бонитет и участие на 2-3 десети на благун и космат дъб.

I.2.4. Сухо на обикновена канелена горска почва - C₁ (98)

Това е най-често срещаното месторастене в стопанството. Площта му е 16896,4 ха или 58,9% от дървопроизводителната площ. Среща се на наклонени терени с припечни изложения. Формирало се е върху канелени горски почви, средно дълбоки и по-рядко дълбоки, средно каменливи, сухи. Естествената растителност е главно от смесени издънкови насаждения от благун, цер, космат дъб, по-рядко зимен дъб и единично включени в тях клен, летен дъб, келяв габър и други с производителност IV и V бонитет. Създадените култури са предимно иглолистни с преобладание на черен бор. Те са с производителност III - IV бонитет и са смесени в повечето случаи с издънки от благун, цер и космат дъб. Широколистните култури предпочитат по-свежи почви и поради това тук показват по-слаба производителност IV - V бонитет.

Тенденцията за в бъдеще е да не се променя съставът на естествените насаждения. Широколистните култури трябва да са от сухоустойчиви видове. Очакваната продуктивност е III - IV бонитет.

I.3. Ю-І-3 Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (600 - 800 м н.в.)**I.3.1. Свежо до сухо на обикновена канелена горска почва - C_{2,1} (102)**

Това месторастене заема 1057,7 ха или 3,7% от дървопроизводителната площ. Среща се по стръмни и наклонени склонове на различни изложения. Формирало се е на канелени горски почви, средно дълбоки до дълбоки, средно каменливи, свежи до сухи. Естествената растителност е от чисти или смесени издънкови насаждения главно от зимен дъб и благун и по - рядко от цер. Насажденията са с различна производителност III-V бонитет. Културите са предимно от черен бор и сребролистна липа, но понякога те биват заглушени от издънките на зимния дъб и благауна. Производителността е II-IV бонитет.

Оптималният подходящ състав предвижда запазване на съществуващата естествена растителност, семенно възобновяване и създаване на култури от широколистни видове. Очакваната продуктивност е III-IV бонитет.

I.3.2. Сухо до свежо на обикновена канелена горска почва - B_{1,2} (103)

Заема площ от 23,6 ха или 0,1% от дървопроизводителната площ. Среща се на стръмни терени предимно на припечни изложения. Формирало се е на канелени горски почви, плитки, силно каменливи, с непостоянно овлажняване. Основните насаждения, които се срещат са слабо продуктивни смесени издънкови от благун, космат дъб и келяв габър. Културите са от

черен бор, на места смесени с издънки от космат дъб или благун с производителност IV бонитет.

Оптималният подходящ състав за това месторастение ще се постигне чрез замяна на закелявели дървостои с култури от черен бор с производителност III бонитет и участие на 2-3 десети на благун и космат дъб.

II. М-Т-Ю - Типове месторастения с интразонално разпространение

II.1. М,Т,Ю-I - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0 - 800 м н.в.)

II.1.1. Свежо, на обикновена рендзина - C₂ (121)

Заема 103,2 ха или 0,4% от дървопроизводителната площ. Среща се предимно на сенчести изложения, на полегати и стръмни терени. Почвата е свежа обикновена рендзина, средно дълбока и средно каменлива. Естествената дървесна растителност е представена от благун, космат дъб, зимен дъб, келяв габър и други. Като основни видове в преобладаващите издънкови насаждения на това месторастение са косматият дъб и благунът с производителност IV - V бонитет.

За в бъдеще в целевия състав, дъбовете ще се запазят като основни видове, а при залесяванията може да се включат черния бор и сребролистната липа с очакваема производителност – III бонитет.

II.1.2. Сухо, на обикновена рендзина - АВ1 (122)

Това месторастение заема 127,9 ха или 0,4% от дървопроизводителната площ. Разположено е върху терени с различно изложение и различен наклон. Почвата е суха, обикновена рендзина, плитка до твърде плитка, средно до силно каменлива, бедна от страна на хумус и азот. Естествената дървесна растителност е представена от космат дъб, благун, келяв габър и мъждрян с производителност IV - V бонитет.

При този тип месторастение в бъдеще се предвижда запазване и подмладяване на съществуващата растителност от космат дъб, благун, мъждрян, келяв габър и други.

III. Типове месторастения на ерозиран почви

III.1. М-Т- Ю-I - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-800 м н.в.)

III.1.1. Група сухи, сухи до свежи и свежи месторастения, на слабо или средно ерозирана почва - В₁; В_{1,2}; В₂ (131)

Това месторастение заема 84,6 ха или 0,2% от дървопроизводителната площ . Среща се в почти всички райони на пояса, върху склонове с наклон над 15° в повечето случаи, независимо от изложението. А-хоризонт е частично или напълно измит, поради което почвеното плодородие е намалено, независимо от почвения тип. Естествената дървесна растителност е в лошо състояние и със слаба продуктивност, представена от силно девастирани дървостои или редини от келяв габър, зимен дъб, благун, цер, космат дъб и пистация. В резултат на проведените лесовъдски мероприятия, на територията на това месторастение сега растат култури от акация и черен бор.

В оптималният подходящ състав за намаляване и прекратяване на ерозионните процеси ще участват черния бор, акацията и издънките от съществуващата дървесна растителност.

III.2. Много сухо до сухо, на средно или силно ерозирана почва А₀; А₁ (132)

Заема 22,4 ха или 0,1% от дървопроизводителната площ. Поради пълното измиване на А-хоризонт и частичното или пълно измиване на В-хоризонт, почвеното плодородие е силно намалено. Месторастенето е заето от силно девастирани дървостои от зимен дъб, благун, космат дъб и келяв габър с единично участие на цер, клен и мъждрян. Създадени са култури от черен бор. Основната цел на оптималният подходящ състав е да задържи по-нататъшното развитие на ерозионните процеси и да възстанови почвеното плодородие.

2. ЗАЩИТЕНИ ПРИРОДНИ ОБЕКТИ

На територията на ТП “ДГС Свиленград” са обявени следните **защитени територии** по 33Т:

2.1. Природни забележителности

- **Природна забележителност “Глухите камъни”**, с код в *регистъра на ЗТ и ЗЗ № 151*, в землището на с. Дъбовец, община Любимец, обявена със Заповед № 3702/29.12.1972 г на МГОПС (обн. ДВ бр. 13/1973 г), с цел на обявяване тракийски скални ниши - отдели и подотдели: **331:1, 332:1**, с **обща незалесена площ 1,2 ха**.

Режим на дейности:

1. Забранява се да се секат, кастрят и повреждат дърветата, както и да се късат или изкореняват всякакви растения.
2. Забранява се пашата на какъвто и да е добитък и през всяко време.
3. Забранява се да се преследването на дивите животни, птиците и техните малки и развалянето на гнездата и леговищата им.
4. Забранява се да се разкриват кариери за камъни, пясък и пръст, с което се провежда и изменя естествения облик на местността и включително водните течения.
5. Забранява се чупенето, драскането и повреждането по какъвто и да е начин, сталактити, сталагмити и други скални образувания в пещерите.
6. Забранява се извеждането на интензивни и голи главни сечи.
7. Разрешава се воденето на санитарна сеч и изваждане престарелите дървета с влошени декоративни качества.

- **Природна забележителност “Скалните образувания в м. Дервишка могила”**, с код в *регистъра на ЗТ и ЗЗ № 272*, в землището на с. Дервишка могила, община Свиленград, обявена със Заповед № 1187 от 19.04.1976 г. на МГОПС (обн. ДВ бр. 44/1976 г), с цел на обявяване скални образувания – отдели и подотдел **117: л, м, н, о, б, 7, 8; 404: ш, 2**, с **обща площ 31,8 ха**, от която 24,1 залесена и 7,7 ха незалесена.

Режим на дейности:

1. Забранява се да се секат, кастрят и повреждат дърветата, както и да се късат или изкореняват всякакви растения.
2. Забранява се пашата на какъвто и да е добитък и през всяко време.
3. Забранява се да се преследването на дивите животни, птиците и техните малки и развалянето на гнездата и леговищата им.
4. Забранява се да се разкриват кариери за камъни, пясък и пръст, с което се провежда и изменя естествения облик на местността и включително водните течения.
5. Забранява се чупенето, драскането и повреждането по какъвто и да е начин, сталактити, сталагмити и други скални образувания в пещерите.
6. Забранява се извеждането на интензивни и голи главни сечи.
7. Забранява се всякакво строителство.
8. Разрешава се воденето на санитарна сеч и изваждане престарелите дървета с влошени декоративни качества.

- **Природна забележителност “Калето”**, с код в *регистъра на ЗТ и ЗЗ № 273*, в землището на с. Мезек, община Свиленград, обявена със Заповед № 1187/19.04.1976 г. на МГОПС (обн. ДВ бр. 44/1976 г), с цел на обявяване средновековна крепост - отдел и подотдели: **274:а, б, 2, 11**; с **обща площ 4,8 ха**, от която 4,6 ха залесена и 0,2 ха незалесена.

Режим на дейности:

1. Забранява се да се секат, кастрят и повреждат дърветата, както и да се късат или изкореняват всякакви растения.
2. Забранява се пашата на какъвто и да е добитък и през всяко време.
3. Забранява се да се преследването на дивите животни, птиците и техните малки и развалянето на гнездата и леговищата им.
4. Забранява се да се разкриват кариери за камъни, пясък и пръст, с което се провежда и изменя естествения облик на местността и включително водните течения.
5. Забранява се чупенето, драскането и повреждането по какъвто и да е начин, сталактити, сталагмити и други скални образувания в пещерите.
6. Забранява се извеждането на интензивни и голи главни сечи.
7. Забранява се всякакво строителство.
8. Разрешава се воденето на санитарна сеч и изваждане престарелите дървета с влошени декоративни качества.

- **Природна забележителност "Кован кая"**, с код в регистъра на ЗТ и ЗЗ № 149, в землището на с. Вълче поле, община Любимец, обявена със Заповед № 3702 от 29.12.1972 г. на МГОПС (обн. ДВ бр. 13/1973 г), с цел на обявяване тракийски скални ниши – отдел и подотдели: 307:ж, 10 с **обща площ 1,0 ха**, от която 0,6 ха залесена и 0.4 ха незалесена.

Режим на дейности:

1. Забранява се да се секат, кастрят и повреждат дърветата, както и да се късат или изкореняват всякакви растения.
2. Забранява се пашата на какъвто и да е добитък и през всяко време.
3. Забранява се да се преследването на дивите животни, птиците и техните малки и развалянето на гнездата и леговищата им.
4. Забранява се да се разкриват кариери за камъни, пясък и пръст, с което се провежда и изменя естествения облик на местността и включително водните течения.
5. Забранява се чупенето, драскането и повреждането по какъвто и да е начин, сталактити, сталагмити и други скални образувания в пещерите.
6. Забранява се извеждането на интензивни и голи главни сечи.
7. Разрешава се воденето на санитарна сеч и изваждане престарелите дървета с влошени декоративни качества.

- **Природна забележителност "Куш кая"**, с код в регистъра на ЗТ и ЗЗ № 150, в землището на с. Вълче поле, община Любимец, обявена със Заповед № 3702/29.12.1972 г. на МГОПС (обн. ДВ бр. 13/1973 г), с цел на обявяване скални образувания - отдели и подотдели: 308:1, 309:4, с **обща незалесена площ 1,1 ха**.

Режим на дейности:

1. Забранява се да се секат, кастрят и повреждат дърветата, както и да се късат или изкореняват всякакви растения.
2. Забранява се пашата на какъвто и да е добитък и през всяко време.
3. Забранява се да се преследването на дивите животни, птиците и техните малки и развалянето на гнездата и леговищата им.
4. Забранява се да се разкриват кариери за камъни, пясък и пръст, с което се провежда и изменя естествения облик на местността и включително водните течения.
5. Забранява се чупенето, драскането и повреждането по какъвто и да е начин, сталактити, сталагмити и други скални образувания в пещерите.
6. Забранява се извеждането на интензивни и голи главни сечи.
7. Разрешава се воденето на санитарна сеч и изваждане престарелите дървета с влошени декоративни качества.

- **Природна забележителност "Находище на див божур в м.Таушан баир"**, с код в регистъра на ЗТ и ЗЗ № 271, в землището на с. Костур, община Свиленград, обявена със Заповед № 1187 от 19.04.1976 г. на МГОПС (обн. ДВ бр. 44/1976 г), с цел на обявяване опазване находище на див божур – в отдели и подотдели 390:к1; с **обща залесена площ 0,5 ха**.

Режим на дейности:

1. Забранява се да се секат, кастрят и повреждат дърветата, както и да се късат или изкореняват всякакви растения.
2. Забранява се пашата на какъвто и да е добитък и през всяко време.
3. Забранява се да се преследването на дивите животни, птиците и техните малки и развалянето на гнездата и леговищата им.
4. Забранява се да се разкриват кариери за камъни, пясък и пръст, с което се провежда и изменя естествения облик на местността и включително водните течения.
5. Забранява се чупенето, драскането и повреждането по какъвто и да е начин, сталактити, сталагмити и други скални образувания в пещерите.
6. Забранява се извеждането на интензивни и голи главни сечи.
7. Забранява се всякакво строителство.
8. Разрешава се воденето на санитарна сеч и изваждане престарелите дървета с влошени декоративни качества.

2.2. Защитени местности

- **Защитена местност "Бакърлия"**, с код в регистъра на ЗТ и ЗЗ № 149, в землището на с. Йерусалимово, община Любимец, създадена с цел дългосрочно опазване на популации на световно и европейски застрашени видове земноводни, влечуги, птици, бозайници и растения, както и типични за Сакар хабитати, скални пейзажи и насаждения. Защитената местност е обявена със Заповед № 472/ 11.07.2001 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 73/2001 г) на основание на чл. 39, ал.1, във връзка с чл. 33, ал. 1 от ЗЗТ - отдели и подотдели: 159:а, 1, 2; 160; 161:г, д, е, ж, з,

и, к, л, 1, 2; **162:**а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, 1, 2, 3, 4, 5, 6; с **обща площ 210,1 ха**, от която залесена 146,6 ха и незалесена 63,5 ха.

Режим на дейности:

1. Забранява се търсенето и проучването на полезни изкопаеми със сондажни и минни дейности в периода януари - юни включително.
2. Забранява се добива на полезни изкопаеми по открит способ.
3. Забранява се извеждането на сечи в горските насаждения освен санитарни и отгледни сечи през периода извън август до декември включително.
4. Забранява се лова и ловностопанските мероприятия.
5. Забранява се промяна на предназначението и ползването на земите от поземления фонд.

- **Защитена местност "Находище на надделенолистно великденче"**, с **код в регистъра на ЗТ и ЗЗ № 550**, в землището на с. Щит, община Свиленград, създадена с цел опазване на растителен вид – надделенолистно великденче (*Veronica multifida* L.) и неговото местообитание. Защитената местност е обявена със Заповед № РД-17/11.01.2013 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 9/2013 г) и Протокол от 04.05.2012 г. на основание чл. 39 във връзка с чл. 33, ал. 1, т. 2 от ЗЗТ - отдели и подотдели **177:к; 178:г, и, 5, 6, 7; с обща площ 22,9 ха**, от която 21,3 ха залесена и 1,6 ха незалесена.

Режим на дейности:

1. Забранява се промяна на предназначението и начина на трайно ползване на земята.
2. Забранява се търсене, проучване и добив на подземни богатства.
3. Забранява се строителство, с изключение на дейности, свързани с ремонт и реконструкция на съществуващи съоръжения;
4. Забранява се внасяне на неместни видове.

- **Защитена местност "Долната ова"**, с **код в регистъра на ЗТ и ЗЗ № 14**, в землището на гр. Любимец, община Любимец, създадена с цел опазване на естествено находище на блатно кокиче. Защитената местност е обявена със Заповед № 1938/ 03.07.1970 г. на МГГП (обн. ДВ бр. 65/1970 г) на основание на чл. 9 и 19 от Закона за защита на природата и чл. 19 от Правилника за приложение на ЗЗП. **Разположена е извън горските територии.**

Режим на дейности:

1. Забранява се разораване, отводняване или изменяне начина на ползване на терените, което води до унищожаване находищата на блатното кокиче.
2. Забранява се пашата на добитък и косенето на ливадите преди прибирането на блатното кокиче - не по-рано от 30 май.

- **Защитена местност "Лозенски път"**, с **код в регистъра на ЗТ и ЗЗ № 54**, в землището на гр. Свиленград, община Свиленград, създадена с цел опазване на естествено находище на блатно кокиче. Защитената местност е обявена със Заповед № 294/ 28.04.1980 г. на КОПС (обн. ДВ бр. 51/1980 г) на основание на чл. 19 и 22 от Закона за защита на природата. Със Заповед № РД-257/17.07.1995 г. на МОС (обн. ДВ бр. 69/1995 г) и на основание на чл. 19 и 22 от Закона за защита на природата се намалява площта на защитената местност на 319,9 дка. Промяна в режима на дейностите със Заповед № РД-257/17.07.1995 г. на МОС (обн. ДВ бр. 69/1995 г) и Заповед № РД-701/19.10.2009 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 86/2009 г). **Разположена е извън горските територии.**

Режим на дейности:

1. Забраняват се дейности, с които се нарушава водният режим на защитената местност и строителството, освен свързаното с изграждане на инфраструктурни обекти от обществено и/или национално значение при запазване на условията и възможностите за извършване на възстановителни дейности, включително оводняване на защитената местност.
2. Забранява се разораване или използване на земите по начин, който води до увреждане или унищожаване на блатното кокиче.
3. Забранява се пашата на домашни животни.
4. Забранява се събиране на листо-стеблена маса от блатно кокиче чрез изскубване или чрез изрязване на височина, по-малка от 5 - 7 см от повърхността на земята.
5. Забранява се косене на тревата преди узряване семената на блатното кокиче.
6. Разрешава се вземане на подходящи мерки за подобряване на водния режим и състоянието на блатното кокиче след съгласуване с МОС.
7. Разрешава се събиране на блатно кокиче в определени от МОС количества.

2.3. Вековни дървета

2.3.1. 3 броя космат дъб (*Quercus pubescens*), с **код в регистъра на вековните дървета под № 768**, в землището на с.Младиново, община Свиленград, област Хасково. Обявени със Заповед № 715 от 12.03.1975 г. на МГОПС.

2.3.2. 2 броя чинари (*Platanus orientalis*), с **код в регистъра на вековните дървета под № 1551 и 1552**, в землището на с.Сива река, м.Чинар дере, община Свиленград, област Хасково. Обявени със Заповед № 1138 от 12.11.1983 г. на КОПС (ДВ бр.100/1983 г.)

2.3.3. Летен дъб (*Quercus robur*), с **код в регистъра на вековните дървета под № 1860**, в землището на с.Студена, община Свиленград, област Хасково. Обявено със Заповед № 44 от 15.01.1991 г. на МОС (ДВ бр.16/1991 г.)

2.3.4. Черна топола (*Populus nigra*), с **код в регистъра на вековните дървета под № 2229**, в землището на с.Райкова могила м. Ключка, община Свиленград, област Хасково. Обявено със Заповед № 61 от 19.01.2022 г. на МОСВ (ДВ бр.20/2022 г.)

2.3.5. Източен чинар (*Platanus orientalis*), с **код в регистъра на вековните дървета под № 2232**, в землището на с.Мезек, община Свиленград, област Хасково - подотдел 267:б. Обявено със Заповед № 237 от 17.03.2022 г. на МОСВ (ДВ бр.27/2022 г.)

2.3.6. Цер (*Quercus cerris*), с **код в регистъра на вековните дървета под № 2323**, в землището на с.Сива река, община Свиленград, област Хасково. Обявено със Заповед № 383 от 02.05.2024 г. на МОСВ (ДВ бр.48/2024 г.)

2.3.7. Благун (*Quercus frainetto*), с **код в регистъра на вековните дървета под № 2324**, в землището на с.Сива река, община Свиленград, област Хасково. Обявено със Заповед № 383 от 02.05.2024 г. на МОСВ (ДВ бр.48/2024 г.)

2.3.8. Цер (*Quercus cerris*), с **код в регистъра на вековните дървета под № 2328**, в землището на с.Сива река, община Свиленград, област Хасково - подотдел 269:4. Обявено със Заповед № 383 от 02.05.2024 г. на МОСВ (ДВ бр.48/2024 г.)

2.3.9. Благун (*Quercus frainetto*), с **код в регистъра на вековните дървета под № 2329**, в землището на с.Сива река, община Свиленград, област Хасково - подотдел 269:4. Обявено със Заповед № 383 от 02.05.2024 г. на МОСВ (ДВ бр.48/2024 г.)

2.3.10. Източен чинар (*Platanus orientalis*), с **код в регистъра на вековните дървета под № 2344**, в регулацията и землището на с.Мезек, община Свиленград, област Хасково. Обявено със Заповед № 737 от 22.08.2024 г. на МОСВ (ДВ бр.77/2024 г.)

3. ЗАЩИТЕНИ, ЗАСТРАШЕНИ И ЛЕЧЕБНИ РАСТЕНИЯ

3.1. Застрашени и защитени растения, записани в Червената книга на Република България (електронно издание от 2011 г.) и в приложение № 3 от Закона за биологичното разнообразие.

ТП “ДГС Свиленград”, съвместно с РИОСВ гр. Хасково и други обществени организации, трябва да организира охраната на застрашените и защитените растения на територията на горското стопанство.

Според Червената книга на Република България (електронно издание от 2011 г.), на територията на ТП “ДГС Свиленград” са установени 35 растителни вида под заплаха. От тях 9 са с категория **критично застрашен**, 22 са с категория **застрашен** и 4 - с категория **уязвим**. В това число 7 от видовете са **български ендемити**, 6 са **балкански ендемити** и 2 са **балкански субендемити**.

По Закона за биологичното разнообразие (ЗБР) (Приложение №3) 19 от гореспоменатите 35 застрашени растителни вида са със статут **защитени**, а 2 са **под закрила**, като са включени към видовете, чиито местообитания подлежат на опазване по ЗБР (Приложения № 2, № 2А).

На територията на ТП “ДГС Свиленград” по-голяма част от находищата на застрашените и защитени видове растения попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България, а някои от тях са в обхвата и на защитени територии.

Азиатска каменоломка - *Saxifraga mollis* Sm.

Сем. Saxifragaceae – Каменоломкови

Застрашен вид.

Многогодишно тревисто растение.

Расте по единични скали, скални комплекси, каменисти и тревисти места в границите на ксеротермния дъбов пояс. Популациите се характеризират с ограничена площ и ниска численост.

Разпространение в България: Родопи (Изт.), Тунджанска хълмиста равнина (Сакар и Дервишка могила); от 250 до 600 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Паша, утъпкването на индивиди и залесяване, ограничена площ, малочислена популация и ниски възобновителни способности на вида. Привързаност към специфично местообитание.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Находищата му попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Проучване на числеността и площта на популациите и провеждане на мониторинг на състоянието им.

Андрахне - *Andrachne telephioides* L.

Сем. Euphorbiaceae – Млечкови

Застрашен вид.

Полухраст, с разклонено коренище.

Местообитания и популации: По сухи песъчливи, каменисти или тревисти места и полянки и край пътищата и селищата. Силно фрагментирани популации с малобройни индивиди, растящи поединично и на групи в отворени растителни съобщества.

Разпространение в България: Знеполски район, Славянка, Тракийска низина (с. Левка, Свиленградско и др.); до около 500 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Ограничено разпространение на вида, стопанска дейност (земеделие и разораване на земи, промени в режима на стопанисване на неселскостопански площи, селищно развитие).

Предприети мерки за защита: Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Включване на вида в списъка на защитените растения съгласно Закона за биологичното разнообразие, проучване на числеността и площта на популациите. Мониторинг и съхраняване на семенен материал в Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Балкански шпорец, Средиземноморски шпорец - *Delphinium balcanicum* Pawl., *Delphinium halteratum* Sibth. & Sm.1, *Delphinium halteratum* var. *balcanicum* (Pawl.) Simeon. & Penev3

Сем. Ranunculaceae – Лютикови

Застрашен вид. Балкански ендемит.

Едногодишно тревисто растение.

Расте по сухи, тревисти места в равнините и пояса на ксеротермните дъбови гори, сред храстови съобщества от субсредиземноморски тип, с участието на дървовидна хвойна, червена хвойна, драка и др. Популациите са с мозаечно разпространение на индивидите, фрагментирани.

Разпространение в България: Струмска долина, Беласица, Славянка, Долината на р. Места, Пирин (Ю.), Родопи (Ср.), Тракийска низина, Тунджанска хълмиста равнина; от 100 до 700 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Привързаността на вида към специфичен хабитат, ограниченият ареал.

Предприети мерки за защита: Повечето от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Включване на вида в списъка на защитените растения съгласно Закона за биологичното разнообразие. Мониторинг на състоянието на популациите.

Веленовскиев еньовче - *Galium velenovskyi* Ancev

Сем. Rubiaceae – Брошови

Застрашен вид. Български ендемит.

Многогодишно тревисто коренищно растение в основата с гъсто облистени стерилни издънки, формиращи рехави чимове.

Расте по варовити скалисти места и скални поляни върху плитки хумусно-карбонатни, често силно ерозирани почви в ксеротермния дъбов пояс. Образова неголеми разкъсани популации. Участва в съобщества на *Quercus pubescens*, *Carpinus orientalis*, *Paliurus spina - christi*, *Colutea arborescens* и др.

Разпространение в България: Родопи (Иzt.), Тракийска низина (Свиленградско); между 250 и 500 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Пашата и утъпкването, промените в режима на стопанисване на земите и горските пожари се отразяват неблагоприятно върху условията в местообитанията и са причина за намаляване на числеността на популациите.

Предприети мерки за защита: Находищата на вида попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България. Две от находищата в Източни Родопи са в защитена местност „Средна Арда“.

Необходими мерки за защита: Мониторинг на състоянието на популациите с цел оптимизиране на режима на охрана. Проучване на биологията на размножаване и

възможностите за отглеждане извън естествените местообитания. Съхраняване на семена в Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Гола копривка - *Celtis glabrata* Stev., *Celtis caucasica* Willd.1, 3

Сем. Ulmaceae – Брястови

Застрашен вид. Терциерен реликт.

Храст или дърво високо до 8 м.

Расте по сухи, скалисти и каменливи места, в гори от *Quercus cerris*, *Carpinus orientalis* и *Pinus sylvestris*. Среща се поединично или на групи от 2–3 индивида. Предпочита сухи, топли и светли планинско-горски почви. Популациите на вида са фрагментарни и с малка площ – 0,5 дка.

Разпространение в България: Североизточна България, Дунавска равнина, Стара планина (Изт.), Родопи (Изт.), Тракийска низина, Тунджанска хълмиста равнина, Странджа; до 450 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Среща се в райони с антропогенно въздействие – дребно земеделие, горска сеч, замърсяване на почвите от селското стопанство. Бавен темп на растеж, увреждане на листата от патогенни гъби (*Sirosporium antenniforme*).

Предприети мерки за защита: Част от находищата са в природен парк „Русенски Лом“. Част от находищата попадат и в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Проучване на биологията и екологията на вида, изследване на числеността на популациите. Включване на вида в списъка на защитените растения съгласно Закона за биологичното разнообразие; събиране на семена за Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Гризебахова кутявка - *Moehringia grisebachii* Janka

Сем. Caryophyllaceae – Карамфилови

Застрашен вид. Балкански ендемит.

Многогодишно тревисто растение.

Расте по скалните пукнатини както на варовити, така и на силикатни терени. Образува фрагментирани малочислени популации.

Разпространение в България: Североизточна България, Стара планина (Изт.), Средна гора (Изт.), Тракийската низина (северно от с. Маточина, Свиленградско), Тунджанска хълмиста равнина (Сакар планина); 0–900 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Привързаност към специфичен хабитат; ограничено разпространение.

Предприети мерки за защита: Част от находищата на вида попадат в обхвата на някои защитени територии и в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Включване на вида в списъка на защитените растения съгласно Закона за биологичното разнообразие. Детайлно проучване на числеността и площта на популациите, на биологията и екологията на вида и на застрашаващите фактори. Събиране на семенен материал за Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Грудков здравец - *Geranium tuberosum* L.

Сем. Geraniaceae – Здравецови

Застрашен вид.

Многогодишно тревисто растение с подземна грудка.

Расте из дъбови гори, в храстови съобщества при доминиране на *Paliurus spina - christi* и *Carpinus orientalis*, в покрайнините на обработваеми площи (ниви, лозя, овощни градини). Популациите са малочислени.

Разпространение в България: Черноморско крайбрежие, Стара планина (Изт.), Знеполски район, Славянка, Родопи (Изт.), Тракийска низина, Тунджанска хълмиста равнина; до 800 m н.в.

Отрицателно действащи фактори: Ниската численост на популациите, усилената експлоатация (паша, утъпкване, оран, овощни градини, лозя) на заеманата от вида територия, характеризираща се с фрагментарно запазена естествена растителност и висока степен на почвена ерозия.

Предприети мерки за защита: Някои от находищата се намират в границите на защитени територии. Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Включване на вида в списъка на защитените растения по Закона за биологичното разнообразие; съхраняване на семена в Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Дългостълбчесто винче, Дългостълбчесто паче гнездо - *Anchusa stylosa* M. Bieb.

Сем. Boraginaceae – Грапаволистни

Критично застрашен вид.

Едногодишно тревисто растение с осев корен.

Местообитание и популации: Расте по сухи, каменисти, слабо затревени места както върху варовита, така и по силикатна скална основа, често като плевел по нивите и синорите. Популациите са с добра плътност и численост. Те участват в тревни съобщества заедно с *Poa bulbosa*, *Festuca valesiaca*, *Koeleria brevis*, *Astragalus opobrychis* и др.

Разпространение в България: Черноморско крайбрежие, Североизточна България, Дунавска равнина, Знеполски район, Струмска долина, Тракийска низина, Тунджанска хълмиста равнина (между селата Щит и Маточина, Свиленградско и др.); в пояса на ксеротермните дъбови гори от 0 до 300 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Строеж на хотели, голфигрища, магистрали и пътища през повечето от находищата на вида.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Някои от находищата му са включени в границите на защитени територии и попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Запазване на съществуващите синори между нивите, ограничаване на безразборното строителство по Черноморското крайбрежие. Спиране експлоатацията на кариерите за варовик на Бесепарските ридове.

Елвезиево кокиче - *Galanthus elwesii* Hook., *Galanthus nivalis* auct. bulg.1

Сем. Amaryllidaceae – Кокичеви

Застрашен вид.

Многогодишно тревисто луковично растение с 2 приосновни листа.

Расте из храсталаци, гори, скални поляни по варовити почви, по долините на реките в низинния и долния планински пояс върху богати наносни почви.

Среща се наредко в цяла България с изключение на Черноморското крайбрежие, Беласица и Странджа; до около 2000 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Активно събиране на вида като декоративно и лечебно растение, туризъм, строежи, утъпкване, земеделие, залесяване, природни бедствия (пожари), ограничено разпространение, малка численост, проблеми касаещи репродуктивната сфера.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Голяма част от находищата се намират в защитени територии и попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Проучване на състоянието на находищата, на биологията на размножаване и на факторите, повлияващи площта и числеността на популациите с цел оптимизиране на режима на охрана. Съхраняване на семена в семенна банка и култивиране на вида в ex-situ условия.

Ехинофора - *Echinophora sibthorpiana* Guss.

Сем. Apiaceae – Сенникоцветни

Застрашен вид.

Многогодишно тревисто растение.

Расте по сухи каменисти припечни места, с южно изложение, на плитки каменисти горски почви. Участва в съобщества на *Paliurus spina-christi*, *Jasminum fruticans*, *Carpinus orientalis*, в състава на скални съобщества заедно с *Festuca valesiaca*, *Centaurea saloniata*, *Satureja coerulea*, *Achillea clypeolata*, *Dictamnus albus*, *Teucrium polium*, *Stipa capillata*, *Crupina vulgaris* и др.

Разпространение в България: Струмска долина, Тракийска низина (Свиленградско – с. Капитан Андреево, с. Райкова могила); между 100–250 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Земеделие и животновъдство, които влияят отрицателно върху малобройните популации на вида.

Предприети мерки за защита: Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Обявяване на сега съществуващите находища за защитени местности и ограничаване отрицателно действащите фактори върху популациите на вида.

Жлезист лопен - *Verbascum purpureum* (Janka) Hub.-Mor.

Сем. Scrophulariaceae – Живеничеви

Застрашен вид. Балкански субендемит.

Двугодишно тревисто растение.

Местообитания и популации: Среща се в тревни съобщества по сухи припечни песъчливи и каменисти места. Характерен вид за крайбрежните и вътрешните неподвижни дюни. Важни находища има при Побити камъни, дюните южно от устието на р. Камчия, при Несебър и в района на Сакар. Плътността на популациите, за които има данни, е много ниска, обикновено

под 0,05 индивида/м², като съотношението между вегетативни (едногодишни) и генеративни растения е 95:5.

Разпространение в България: Черноморско крайбрежие, Тунджанската хълмиста равнина; до 200 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: В последните десетилетия най-значимо е унищожаването на популациите в резултат на туристическата инвазия със съпътстващото строителство. В по-дългосрочен аспект отрицателно влияние имат залесяването с иглолистни, лозарството по песъчливите терени в крайбрежната зона, интензивната паша и др.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Някои находища са в границите на защитени местности „Побити камъни“ и „Камчийски пясъци“. Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Контрол за спазването на режимите на защитените територии. Мониторинг на състоянието на популациите. Природосъобразно стопанисване на крайбрежните хабитати. Съхраняване на семена в Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Зъбчата урока - *Vupleurum odontites* L., *Vupleurum fontanesii* Guss. ex Caruel 1, 3, 4, 5

Сем. Ариасеае – Сенникоцветни

Застрашен вид.

Едногодишно тревисто растение.

Расте върху сравнително мощни канелени почви на сухи тревисти места, край пътища (банкети и канавки), в синори или изоставени ниви. Образува плътни популации с численост между 500 и 1000 индивида.

Разпространение в България: Тракийска низина (между селата Райкова могила и Щит, Свиленградско), Тунджанска хълмиста равнина; 0–300 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Пашата и утъпкването от домашни животни. Разпокъсване и загуба на хабитата, вследствие на разораването на земите, пожари – естествени и породени от човека, ограничено разпространение.

Предприети мерки за защита: Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Включване на вида в списъка на защитените растения съгласно Закона за биологичното разнообразие. Детайлно проучване на биологията и екологията на вида и застрашаващите фактори.

Костова тлъстига - *Sedum kostovii* Stef.

Сем. Crassulaceae – Дебелецови

Уязвим вид. Български ендемит.

Едно- до многогодишно тревисто растение.

Обитава песъчливи и каменисти места и сухи поляни, главно в иглолистния и субалпийския пояс. Участва в състава на смесени хазмофитни съобщества. Популациите са съставени от десетки до стотици индивиди, с добра плътност, но са силно разпокъсани.

Разпространение в България: Стара планина (Ср.), Славянка, долината на р. Места, Пирин, Рила, Родопи (Зап., Ср.), Тунджанска хълмиста равнина; до около 2350 m н. в. Посочва се за Предбалкан и Тракийска низина.

Отрицателно действащи фактори: Привързаността на вида към специфичен хабитат и ограниченото разпространение.

Предприети мерки за защита: Защитен вид според Закона за биологичното разнообразие, включен е в списъка на застрашените растения на IUCN от 1997 г. с категория „рядък“. Популацията от Славянка попада в границите на резерват „Алиботуш“. Част от находищата са в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Мониторинг на състоянието на популациите.

Критски ветрогон - *Eryngium creticum* Lam.

Сем. Ариасеае – Сенникоцветни

Застрашен вид.

Едно- или двугодишно тревисто растение, обикновено синьо-виолетово оцветено.

Местообитания и популации: Среца се по сухи тревисти и каменисти места, най-често ксеротермни пасища, доминирани от *Festuca valesiaca*, храсталаци, на бедни почви. Образува малочислени популации, с дифузно разпределение на индивидите и второстепенна роля в изграждането на растителните съобщества. За района на разпространение е характерно интензивно селско стопанство, което води до намаляване на заеманите площи и намаляване на числеността на популациите.

Разпространение в България: Родопи (Изт), Тракийска низина (Пловдивско, Хасковско, Свиленградско), Тунджанска хълмиста равнина; до 300 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Стопанисване на терените като пасища, замърсяване на почвите, залесителни и горскостопански мероприятия.

Предприети мерки за защита: Едно от находищата в Източни Родопи е в границите на защитена местност. Част от находищата на вида са в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Проучване на числеността на популациите. Мониторинг на състоянието на популациите и събиране на семена за съхраняване в семенни генбанки.

Кръглолистна вълча ябълка - *Aristolochia rotunda* L.

Сем. Aristolochiaceae – Копитникови

Застрашен вид.

Многогодишно тревисто растение.

Расте по сухи терени – отворени храсталачни места и разредени дъбови гори. Субпопулациите са малочислени и силно фрагментирани.

Разпространение в България: Струмска долина, Родопи (Изт), Тракийска низина (Свиленград, Хасково); до около 600 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Промени в режима на стопанисване на земята, застрояване на териториите, на които се намират субпопулациите на вида. Строителство на пътища и жп съоръжения.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Част от находищата на вида попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Необходимо е разработване на План за действие за вида, както и детайлно проучване на хорологията на вида, числеността и площта на неговите популации, на биологията и екологията на вида. Провеждане на дългосрочен мониторинг за разкриване на тенденциите при този вид и събиране на семенен материал за Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Кълбеста детелина - *Trifolium globosum* L.

Сем. Fabaceae – Бобови

Застрашен вид.

Едногодишно тревисто растение.

Местообитания и популации: Сухи тревисти места, излужени канелени горски почви и излужени смолници. Малочислени популации с ограничена площ.

Разпространение в България: Черноморско крайбрежие (Ю.), Тракийска низина (Свиленградско, Харманлийско), Тунджанска хълмиста равнина; до около 50 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Малочислените популации с ограничена площ, туристическа и селскостопанска дейност.

Предприети мерки за защита: Част от находищата са включени в защитена местност и в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Събиране и депозиране на семена в Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Кълбосеменно лютиче - *Ranunculus sphaerospermus* Boiss. & Blanche

Сем. Ranunculaceae – Лютикови

Критично застрашен вид.

Многогодишно тревисто растение.

Расте из блатата и временни локви, в равнините. Видът е с много ограничено разпространение у нас.

Разпространение в България: Тракийска низина (местн. Кючукчаир край река Марица, Свиленградско); до 200 m н. в. Посочва се за Черноморско крайбрежие.

Отрицателно действащи фактори: Отводняването на заблатените места и естественото засушаване. Ниският възобновителен и миграционен потенциал на вида, малката площ на популациите и специфичният хабитат, към който е привързан.

Предприети мерки за защита: Находището попада в защитена зона от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Включване на вида в списъка на защитените растения съгласно Закона за биологичното разнообразие. Мониторинг на състоянието на популациите, събиране на семенен материал за Националната семенна генбанка в гр. Садово и изготвяне на План за действие за опазване на вида.

Наделенолистно великденче - *Veronica multifida* L.

Сем. Scrophulariaceae – Живеничеви

Критично застрашен вид.

Многогодишно тревисто растение с късо коренище.

Местообитания и популации: Обитава сухи скалисти и пясъчливи места в низините. Популацията е фрагментирана, изградена от малобройни разпръснати индивиди.

Разпространение в България: Черноморско крайбрежие (Сев.), Североизточна България, Тракийска низина (между селата Щит и Райкова могила), Тунджанска хълмиста равнина; до около 200 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Активният туризъм в района на разпространение застрашава вида от унищожаване.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Находището между селата Щит и Райкова могила е обявено за защитена местност – “Находище на наделенолистно великденче”. Находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Проучване на застрашаващите фактори, на числеността и площта на популациите, на биологията и екологията на вида. Мониторинг на състоянието на популациите и разработване на План за действие за опазване на вида. Включване на популациите в защитени територии и събиране на семенен материал за Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Небодлива метличина - *Centaurea inermis* Velen.

Сем. Asteraceae – Сложноцветни

Уязвим вид. Български ендемит.

Двугодишно тревисто растение.

Среща се по сухи тревисти и каменисти места върху канелени горски почви в пояса на ксеротермните дъбови гори. Популациите са с ниска численост и плътност.

Разпространение в България: Стара планина (Изт.); Родопи (Изт.), Тракийска низина (с. Малко Градище, Свиленградско и др.) и Тунджанска хълмиста равнина; до около 500 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Разораването на територии за земеделски нужди, пашата и утъпкването от животни, ниската плътност, ниският миграционен потенциал на вида. Унищожаването на специфичния хабитат, към който е привързан, ограниченото разпространение.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологично разнообразие. Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Мониторинг на състоянието на популациите. Събиране на семенен материал за Националната семенна генбанка в гр. Садово и обявяването на защитена територия.

Одрински лопен - *Verbascum adriopolitanum* Podp.

Сем. Scrophulariaceae - Живеничеви

Застрашен вид. Балкански ендемит.

Двугодишно тревисто растение.

Местообитания и популации: Обитава сухи, припечни, тревисти и каменисти (силикатни и варовити) места, изоставени ниви, силно разреждени дъбови (благунови и границови) гори. Популациите заемат ограничена площ и са малочислени. Семенното възобновяване е затруднено.

Разпространение в България: Стара планина (Ср.), Родопи (Изт.), Тракийска низина (с. Мезек, Свиленградско; между с. Лозен и с. Черна могила, Хасковско; с. Коларово, Старозагорско), Странджа; от морското равнище до около 1000 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Паша на селскостопански животни, залесяване и самозалесяване, ниска плътност и малочислени популации.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Част от находищата му попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Мониторинг и проучване на числеността и площта на популациите, на биологията и екологията, на застрашаващите фактори и на състоянието на местообитанията. Включване на находища в защитени територии и събиране на семена за съхраняване в Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Опашат егилопс, опашато диво жито - *Aegilops dichasians* (Zhuk.) Humphries, *Aegilops caudata* L.3, *Aegilops markgrafii* (Greuter) K. Hammer2, 4

Сем. Poaceae – Житни

Критично застрашен вид.

Едногодишно туфесто тревисто растение.

Местообитания и популации: Сухи тревисти и каменисти места, върху алувиално-ливадни почви. Образува мозаични популации с ограничена площ на северната граница на разпространението на вида.

Разпространение в България: Тракийска низина, Тунджанска хълмиста равнина; до около 100 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Ограничено разпространение, нарушаване на хабитатите (промяна в стопанисването на селскостопанските земи).

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Находищата попадат в защитена зона от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Депозирание на семена в Националната семенна генбанка в гр. Садово и контрол за запазване на хабитата на вида.

Плосколюспесто подрумиче - *Anthemis virescens* Velen.

Сем. Asteraceae – Сложноцветни

Застрашен вид. Български ендемит.

Едногодишно или двугодишно тревисто растение.

Местообитания и популации: Среща се по тревисти места, необработвани и изоставени ниви в покрайнините на горите, синори, песъчливи места, в пояса на дъбовите гори, на карбонатни черноземни и канелени горски почви. Образува фрагментирани популации с разпръснати единични или на малки групи индивиди.

Разпространение в България: Черноморско крайбрежие, Стара планина (Иzt.), Родопи (Иzt.), Тунджанска хълмиста равнина, Странджа; до около 300–500 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Разораване на находищата, обрастване с храсти и дървета, рудерализиране, ниска конкурентноспособност на вида.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Една от популациите попада в границите на природен парк „Сините камъни“. Част от находищата са в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Детайлно проучване на числеността и площта на популациите, на биологията и екологията на вида и на застрашаващите фактори. Обявяване на някои находища (например в Източни Родопи) за защитени територии, мониторинг на състоянието на избрани популации и събиране на семена за Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Пълзящ гръмотрън - *Ononis repens* L.

Сем. Fabaceae – Бобови

Критично застрашен вид.

Полухраст.

Местообитания и популации: По силно уязвими, със силно антропогенно въздействие, влажни песъчливи и тревисти места, в равнините и планините. Малочислени популации с ограничена площ.

Разпространение в България: Знеполски район, Родопи, Тракийска низина (Свиленградско); докъм 1000 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Промени в стопанисването на териториите, в чиито граници попадат находищата – мелиоративни мероприятия, стопанска дейност.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Депозирание на семена в Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Пърчовка - *Himantoglossum caprinum* (M. Bieb.) Spreng., *Himantoglossum hircinum* auct. non (L.) Spreng.3, 4

Сем. Orchidaceae – Салепови

Уязвим вид.

Многогодишно тревисто растение с 2 яйцевидни грудки.

Местообитания и популации: Среща се по открити, слънчеви места, по-често на варовити каменисти почви, по слабо използвани пасища, сред храсталаци и на горски поляни в светли широколистни гори. Популациите обикновено заемат неголеми площи (до 0.01–1 ha) и са с

неголяма численост (до 50–100 растения). Рядко са наблюдавани находища с по-големи площи (до 5 ha), но с ниска плътност на популациите.

Разпространение в България: Среща се ограничено в цялата страна, до 1100 m н. в. Сравнително по-често в карстовите райони на Предбалкана, Стара планина, Знеполски район, Родопи (Изт.).

Отрицателно действащи фактори: Ограниченото разпространение. Негативни фактори са залесяването с иглолистни култури; нерегулираната паша в сезона на цъфтеж и плодородие и изоставянето на териториите (в последните десетилетия). През 70-те и 80-те години на миналия век превръщането на т. нар. пустеещи места във вилни зони е причина за унищожаване на много популации.

Предприети мерки за защита: Включен в списъка на видовете, чиито местообитания се опазват съгласно Закона за биологичното разнообразие (Приложение №2). Има находища в защитени територии, както и в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Опазване на местообитанията и устойчивото им стопанисване, популяризация сред населението.

Синя айважива - *Alkanna tinctoria* (L.) Tausch

Сем. Boraginaceae – Грапаволистни

Застрашен вид.

Многогодишно тревисто растение с вдървенял корен.

Расте по сухи, припечни и тревисти места в равнините. Популациите са пространствено изолирани, разкъсани, образувани от единични растения или не много на брой групи от по няколко индивида.

Разпространение в България: Дунавска равнина, Струмска долина, Пирин, Родопи, Тракийска низина, Тунджанска хълмиста равнина, Странджа; до 600 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Ограниченото разпространение, малката численост на популациите, ерозията, масовото използване на корените за лечебни цели, пашата и утъпкването на местообитанията се отразяват неблагоприятно на състоянието на популациите.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Проучване на биологията на размножаване и възможностите за отглеждане в *in situ* и *ex-situ* условия. Определяне на факторите, повлияващи площта и числеността на популациите с цел оптимизиране на режима на охрана и съхраняване на семена в семенна банка.

Скален лопен - *Verbascum rupestre* (Davidov) Fergus.

Сем. Scrophulariaceae – Живеничеви

Застрашен вид. Балкански ендемит.

Многогодишно тревисто жлезистовлакнесто растение.

Местообитания и популации: В скални пукнатини на отвесни участъци, много рядко и по каменисти места, на силикатна основа. Популациите са силно фрагментирани поради изолацията на подходящите местообитания.

Разпространение в България: Родопи (Изт. – Глухите камъни и др.), Тракийска низина (с. Мезек, Свиленградско и др); до около 800 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Ограниченото разпространение и ниската плътност на популациите. В миналото – рудодобивната дейност.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Някои находища са в обхвата на защитени територии. Част от находищата попадат и в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Проучвания върху състоянието на популациите, на биологията и екологията на вида и на заплахите. Спазване на режимите на защитените територии.

Стоянова айважива - *Alkanna stojanovii* Kozuharov

Сем. Boraginaceae – Грапаволистни

Застрашен вид. Български ендемит.

Многогодишно тревисто растение с осев корен.

Расте по сухи, каменисти, варовити места върху рендзинова почва в равнините и предпланините. Популациите са с малка площ и плътност. Участва в тревни съобщества, заедно с *Scrupina vulgaris*, *Salvia argentea*, *Hippocrepis ciliata*, *Festuca valesiaca* и др.

Разпространение в България: Славянка, Пирин, Тракийска низина (Свиленградско), Тунджанска хълмиста равнина (с. Маточина, Свиленградско); от 350 до 1000 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Пожари, възникващи в планините Славянка и Сакар, изоставяне на пасищата и ливадите, промяна в ползването на земите.

Предприети мерки за защита: Популацията в Славянка попада в резерват „Алиботуш“. Част от находищата на вида са в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Включване на вида в списъка на защитените растения съгласно Закона за биологичното разнообразие. Обявяване на находищата в Сакар за защитена територия и провеждане на мониторинг на състоянието на популациите.

Стоянова дрипавка - *Crepis stojanovii* T. Georgiev

Сем. Asteraceae – Сложноцветни

Критично застрашен вид. Балкански субендемит.

Едногодишно, тревисто растение.

Местообитания и популации: Видът се среща в деградирани смесени дъбови гори, храстови съобщества, по тревисти и каменисти места, на територии с излужени канелени горски почви и чернозем-смолици. Формира фрагментирани популации, в които индивидите растат поединично.

Разпространение в България: Тракийска низина, Тунджанска хълмиста равнина; между 100 и 500 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Находищата (по литературни и хербарни данни) се намират в зони с активна човешка дейност, което предполага силно антропогенно влияние върху тях и най-вероятно потискане на популациите.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Детайлно проучване на хорологията на вида, числеността и площта на неговите популации, на биологията и екологията на вида. Провеждане на дългосрочен мониторинг за разкриване на тенденциите при този вид. Събиране на семенен материал за Националната семенна генбанка в гр. Садово, а при необходимост обявяване на защитена територия за опазване на популацията на вида.

Странджански воден морач - *Oenanthe tenuifolia* Boiss. & Orph.

Сем. Apiaceae – Сенникоцветни

Критично застрашен вид. Балкански ендемит.

Многогодишно тревисто растение.

Местообитания и популации: По влажни тревисти места и храсталаци върху канелено-подзолисти почви. Популациите са малочислени и с ограничена площ. Участва с отделни индивиди в състава на тревни съобщества.

Разпространение в България: Тунджанска хълмиста равнина (Сакар пл. – местн. Вишеград, Тополовградско), Странджа; от 100 до 850 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Засушаване на климата; паша, утъпкването на индивиди и засушаване на местообитания; малочислена популация и ниски възобновителни способности на вида.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Находищата на вида попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Проучване на числеността и площта на популациите, биологията и екологията на вида, разработване на план за действие за опазване на вида и мониторинг на състоянието на популациите; събиране на семена за съхранение в семенна генбанка.

Тракийска класица - *Alopecurus thracicus* Penev & Kozuharov

Сем. Poaceae – Житни

Критично застрашен вид. Български ендемит.

Едногодишно тревисто растение.

Местообитания и популации: По влажни ливади, заливни терени, на алувиално-ливадни почви. Малочислени популации с ниска плътност. Известен от единствено находище, откъдето е описан и заеманата площ е много под горната граница за критично застрашен вид.

Разпространение в България: Тракийска низина (по поречието на р. Марица, между Любимец и Свиленград – местн. Келемето); около 100 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Потенциално влошаване на състоянието на хабитата и заплаха от бъдещата му експлоатация (намира се край натоварена пътна мрежа).

Предприети мерки за защита: Включен в списъка на видовете, чиито местообитания се опазват съгласно Закона за биологичното разнообразие (Приложение №2а). Включен в 1997

IUCN Red List of Threatened Plants. Находищата попадат в защитена зона от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Депозирание на семена в Националната семенна генбанка в гр. Садово. Контрол за запазване на хабитата от нарушаване.

Тракийска овчарска торбичка - *Capsella bursa-pastoris* (L.) Medic. subsp. *thracica* (Velen.) Stoj. & Stef., *Capsella thracica* Velen.1, 2

Сем. Brassicaceae – Кръстоцветни

Застрашен вид. Български ендемит.

Едногодишно тревисто растение с мековлакнесто, разклонено, високо до 30(35) cm стъбло.

Местообитания и популации: Среща се по тревисти места край пътища, ниви, лозя, понякога в обработваеми площи, върху ливадни черноземи, смолници и излужени канелени почви, често в съобщества с преобладаване на житни треви. Има добри възобновителни възможности.

Разпространение в България: Черноморско крайбрежие (Сев.), Тракийска низина (Любимец и др.).

Отрицателно действащи фактори: Интензивната селскостопанска дейност в районите на разпространение предизвиква влошаване на екологичната обстановка и намаляване на площта, заемана от популациите. Промените в инфраструктурата по Черноморското крайбрежие са причина за нарушаване на естествените условия в местообитанията. Тези фактори, наред с много ограниченото разпространение на вида, са заплаха за неговото съществуване.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Ограничаване на селскостопанската дейност около находищата и внасяне на семена в Националната семенна генбанка в гр. Садово.

Тракийски клин - *Astracantha thracica* (Griseb.) Podl., *Astragalus thracicus* Griseb.1, 3

Сем. Fabaceae – Бобови

Уязвим вид. Балкански ендемит. Терциерен реликт.

Ксероморфен бодлив храст с дълги и мощни корени.

Местообитания и популации: Обитава каменисти склонове и сипеи с варовита, по-рядко силикатна, скална основа. Почвите обикновено са канелени горски, плитки, сухи, ерозиранни. Участва в ксерофилни тревни и разреждени храсталачно-тревни съобщества. Популациите са мозаични, с различно големи групи, численост от няколко до няколкокостотин индивида и площ от 100 m² до 2 дка. Най-малочислени са в пасищни екосистеми.

Разпространение в България: Стара планина (Иzt.), Родопи (Иzt.), Тракийска низина, Тунджанска хълмиста равнина; при 300–800 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Увреждане и разединяване на туфите при паша, изкореняване на растенията от планински порои и свлачища. Пожари и залесяване, затруднено семенно възобновяване върху прекомерно сухия терен.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Част от популациите са в границите на природен парк „Сините камъни“.

Необходими мерки за защита: Да се защити местн. Лале баир при с. Сотиря, Сливенско, където е една от най-големите популации на вида.

Тъмнוליлава самогриска - *Scabiosa atropurpurea* L.

Сем. Dipsacaceae – Лугачкови

Застрашен вид.

Двугодишно тревисто растение.

Местообитания и популации: Расте върху сухи, каменливи и пясъчливи, канелени почви, както и на плитки хумусно-карбонатни почви в отворени тревни съобщества или в деградирани тревни ценози. Образува малки групи с численост под 100 индивида. Популацията западно от с. Щит наброява над 700 индивида.

Разпространение в България: Черноморско крайбрежие (Ю.), Тракийска низина (между с. Райкова могила и с. Щит, Свиленградско), Тунджанска хълмиста равнина, Странджа; 0–300 m н. в. Посочва се за Черноморско крайбрежие (Сев.).

Отрицателно действащи фактори: Пашата и утъпкването от домашни животни в близост до населените места. Разпокъсване на хабитата, вследствие на разораването на земите и развитието на черноморския туризъм, пожари – естествени и породени от човека.

Предприети мерки за защита: Част от находищата на вида попадат на територията на природен парк „Странджа“ и в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Ограничаване на пашата и строителството в известните находища. Необходимо е детайлно проучване на числеността и площта на популациите, на биологията и екологията на вида и на застрашаващите фактори.

Уроспермум - *Urospermum picroides* (L.) F.W. Schmidt

Сем. Asteraceae – Сложноцветни

Критично застрашен вид.

Едногодишно тревисто растение.

Местообитания и популации: Мозаични субпопулации с ограничен брой индивиди по тревисти и скалисти места с нарушена естествена растителност в райони със смесени дъбови гори.

Разпространение в България: Черноморско крайбрежие (Ю.), Родопи (Изт.).

Отрицателно действащи фактори: Предимно антропогенни – потенциално развитие на туризма (строителство на туристически съоръжения) по морското крайбрежие, както и естествени, дължащи се на ограниченото разпространение на вида.

Предприети мерки за защита: Защитен вид съгласно Закона за биологичното разнообразие. Находищата по Южното Черноморско крайбрежие се намират на територията на природен парк „Странджа“, защитена местност „Силистар“ и в защитена зона от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Необходимо е разработване на План за действие за вида, както и детайлно проучване на хорологията на вида, числеността и площта на неговите популации, на биологията и екологията на вида. Провеждане на дългосрочен мониторинг за разкриване на тенденциите при този вид, събиране на семенен материал за Националната семенна генбанка в гр. Садово и при необходимост – обявяване на нова защитена територия за опазването на вида.

Чуждоземен шпорец - *Delphinium peregrinum* L.

Сем. Ranunculaceae – Лютикови

Застрашен вид.

Едногодишно тревисто растение.

Местообитания и популации: По сухи, тревисти места и храсталаци в равнините и пояса на ксеротермните дъбови гори. Популациите са малочислени, с мозаечно разпространение на индивидите, силно фрагментирани.

Разпространение в България: Струмска долина, Средна гора, Тракийска низина (Сакар – с. Пашово, Щит, Левка, Свиленградско), Тунджанска хълмиста равнина, Странджа; от 100 до 700 m н. в.

Отрицателно действащи фактори: Привързаността на вида към специфичен хабитат.

Предприети мерки за защита: Част от находищата попадат в защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000 в България.

Необходими мерки за защита: Включване на вида в списъка на защитените растения съгласно Закона за биологичното разнообразие; мониторинг на състоянието на популациите.

3.2. Други защитени растения по Закона за биологичното разнообразие и/или включени в защитените територии

Див божур (Червен божур) – *Рaeonia peregrina* L.

(Сем. Божурови – Раеониaceae)

Многогодишно растение с грудки.

Разпространен в различни райони на страната, до 1000 м.н.в. Расте из храсталациите, по сухите каменисти места, в редките гори и на поляните. Отглежда се и като градинско цвете. Медоносно и лечебно растение.

Находището на див божур, попадащо в горския фонд, в землището на с. Костур е обявено за природна забележителност с цел опазването му - ПЗ“Находище на див божур”.

Блатно кокиче – *Leucojum aestivum* L.

(Сем. Кокичеви – Аmaryllidaceae)

Многогодишно луковично растение. Описано е в списъка на лечебните растения.

Среща се в различни райони на страната. Расте по влажни ливади и мочурища и в крайречни гори, от 0 докъм 300 м.н.в. Находището на блатно кокиче в землището на гр.Свиленград, попадащо в земеделски територии е обявено за защитена местност – ЗМ “Лозенски път”, с цел опазването му.

Бодлив залист (Миши трън, Миши чемшир, Самодивски чемшир) – *Ruscus aculeatus* L. Ruscaceae

(Сем. Зайчесянкови – Asparagaceae)

Описано е в списъка на лечебните растения.

Видът не е защитен от Закона за биологичното разнообразие (ЗБР), но поради ограничените му запаси с ежегодни заповеди на министъра на околната среда и водите се забранява събирането на растението от естествените находища, освен за лични нужди. Съгласно разпоредбите на Закона за лечебните растения “билки за лични нужди” са количества билки в свежо състояние, събрани от едно лице в рамките на един ден. За корени и коренища, каквито се събират от залиста, разрешеното количество за лични нужди е до 1 кг.

Зайча сянка (Аспарагус, Лечебна спаржа, Самодивска метла) – *Asparagus sp. div (Asparagus officinalis* L.)

(Сем. Зайчесянкови – Asparagaceae)

Описано е в списъка на лечебните растения.

3.3. Лечебни растения според Хорологичния атлас на лечебните растения в Република България

ТП “ДГС Свиленград” съвместно с РИОСВ гр.Хасково и други обществени организации трябва да организира контрола при добиване на лечебните растения, съгласно чл.50 ал.4 от Закона за лечебните растения на територията на горското стопанство.

Лечебните растения в естествените им находища трябва да се опазват от увреждане и унищожаване с цел осигуряване на устойчивото им ползване като част от естествения растителен генетичен фонд със сегашна или бъдеща ценност.

Опазването включва поддържането и съхраняването на екосистемите, съдържащи лечебни растения, на естествените им местообитания, както и поддържането и възстановяването на жизнеспособни популации от лечебни растения.

- **Бял равнец (Хилядолистен равнец) – *Achillea millefolium* gr** (Сем. Сложноцветни - Asteraceae) - многогодишно тревисто растение. Расте из ливади и пасища, каменисти и тревисти места, изоставени ниви, край пътища и селища, вторично като заплевител в посеви. Използва се в билколечението. При предозирание са възможни отравяния!

- **Айважива - *Alkanna tinktoria* L.** (Сем. Грапаволистни – Boraginaceae) - тревисто многогодишно гъстовлакнесто растение. Среща се ограничено в някои райони на страната, включително Свиленградско. Расте по сухи, каменисти и храсталачни места до 1000 м.надм.в. Корените събрани след приключване на вегетацията се използват в официалната и народната медицина.

- **Черна елша - *Alnus glutinosa* L. Gaertn.** (Сем. Брезови – Betulaceae) - дърво. Расте край потоците и някои водоеми, от низините до долния планински пояс, докъм 1000 м.н.в. Светлолюбиво дърво. Събират се шишарковидните женски съцветия. Използват се във фитотерапевтичната практика.

- **Обикновен пелин - *Artemisia absinthium* L.** (Сем. Сложноцветни – Asteraceae) - многогодишно тревисто растение с характерна силна миризма. Расте по изоставени и затревени терени край селища, пътища, ж.п.линии и други, или из разредени гори и храсталаци. Използва се в билколечението.

- **Зайча сянка - *Asparagus officinalis* L.** (Сем. Зайчесянкови – Asparagaceae) – многогодишно тревисто растение със силно развито коренище. Расте главно на умерено влажни, предимно дълбоки почви, в ливадни и други тревни съобщества, из храсталаци и разредени гори. Среща се наредко в цялата страна, от низините докъм 1200 м.н.в. Младите клонки и коренищата се използват във фитотерапевтичната практика.

- **Ранилист - *Betonika officinalis* L.** (Сем. Устноцветни – Lamiaceae) - многогодишно растение високо 15-80 см. Расте по тревисти и храсталачни места в горите, низините и планините. Светлолюбив и сенкоиздръжлив ксеромезофит, растящ най-често единично или на малки групи. Надземната част и корените се използват в официалната и народната медицина. При предозирание възможно отравяне!

- **Дива тиква - *Bryonia alba* L.** (Сем. Тиквови – Cucurbitaceae) - многогодишно тревисто еднородно (рядко двуродно) растение с грудковидно задебелен, жълтеникаво-белезникав корен. Расте из храсталаци и край пътища, предимно по влажни местообитания, из ниви и синори от морското равнище до към 1000 м.н.в. Отровно! Използва се във фитотерапията. Употребява се само под лекарски контрол!

- **Червен кантарион - *Centaureum erythraea* Rafn.** (Сем. Тинтявови – Centianaceae) - двегодишно тревисто растение. Расте по умерено влажни до сухи тревисти и каменисти места из пасища, изоставени обработваеми земи и ливади, в крайнините на храсталаци и редки гори, като елемент на естествената растителност. Събират се напълно цъфнали стръкове. Използват се във фитотерапията.

- **Змийско мляко - *Chelidonium majus* L.** (Сем. Макови - Papaveraceae) - многогодишно тревисто растение с гъст оранжев млечен сок. Расте из каменисти, сенчести или открити влажни места, из храсталаци, из родерализирани места край селища и из тях, из разредени гори, в градини, по изоставени места до 1500 м н.в. Събират се надземните части във фаза на цъфтеж и в началото на плодообразуването. Използват се във фитотерапията, народната медицина. Приложението му във фитотерапията изисква лекарски контрол.

- **Синя жлъчка грапавоплодна - *Cichorium intybus* L.** (Сем. Сложноцветни – Asteraceae) - многогодишно тревисто растение. Среща се из цялата страна. Расте из ливади, изоставени места, буренливи места, край селища, пътища, ж.п.линии, като плевел в градини, лозя и окопни култури, в низините и планините от морското равнище до към 1000-1500 м.н.в. Използва се във фитотерапевтичната практика.

- **Обикновен повет - *Clematis vitalba* L.** (Сем. Лютикови – Ranunculaceae) - многогодишно катерливо или увивно растение. Расте из горите и храсталациите предимно на влажни места, от морското равнище до 1000 м н.в. Светлолюбив мезофит. Събират се листата, корените и цветовете от юни до август. Използват се във фитотерапевтичната практика.

- **Обикновен дрян - *Cornus mas* L.** (Сем. Дряннови – Cornaceae) - храст с кафявозеленикави клонки. Расте разпръснато или групово в смесени, главно дъбови гори, където се явява като подлес, както и из храсталаци и скалисти склонове върху различни почви. Във фитотерапията се използват плодовете.

- **Смрадлика - *Cotinus coggygria* Scop.** (Сем. Смрадликови – Anacardiaceae) - храст, рядко ниско дърво. Расте по сухи и каменисти почви из храсталаци и дъбови гори, предимно върху варовици, в равнините и предпланинските райони. Образува и самостоятелни вторични съобщества на мястото на унищожените дъбови и други гори. Използва се във фитотерапевтичната практика, парфюмерията, като багрило и като декоративно растение. При вътрешно използване е отровно! Употреба само под лекарски контрол!

- **Червен (обикновен) глог - *Crataegus monogyna* Jacq.** (Сем. Розоцветни – Rosaceae) - бодлив храст. Среща се из цялата страна до към 1500 м.н.в. Расте из храсталаци и гори, край пътеките в цялата страна. Умерено светлолюбив мезофит. В официалната и народната медицина се използват цветовете с листата и по-рядко плодовете.

- **Кукувичка прежда европейска (Кускута, Вилина коса) - *Cuscuta europaea* L.** (Сем. Кукувичепреждови – Cuscutaceae) - едногодишно безхлорофилно паразитно растение, увиващо се около гостоприемника и прикрепващо се за него. Паразитира по различни тревисти растения и храсти. Използва се във фитотерапевтичната практика.

- **Вълнест напръстник – *Digitalis lanata* Ehrh.** (Сем. Живеничеви – Scrophulariaceae) - двегодишно до многогодишно тревисто растение. Расте по сухи до умерено влажни тревисти и каменисти места, из храсталациите и в крайнините на редките широколистни гори. Листата се използват във фитотерапевтичната практика и народна медицина. Употреба само под контрол на лекар - при предозиране възможни отравяния!

- **Полски хвоц - *Equisetum arvense* L.** (Сем. Хвоцови – Equisetaceae) - многогодишно тревисто спорово растение. Расте край реки, потоци, често като плевел в градини, ливади, необработени места и необработваеми ниви, по-рядко в сенчести гори. Използва се във фитотерапевтичната промишленост.

- **Елшовиден зърнастец – *Frangula alnus* Mill.** (Сем. Зърникови – Rhamnaceae) - храст, висок 1-3 м, или дърво, високо 5-7 м. Расте из влажните крайречни храсталаци и редки горички, край блата, реки и потоци. Среща се наредко в низините и планините из цялата страна до към 1000 м.н.в. Събират се корите и зрелите плодове. Използват се във фитотерапевтичната практика.

- **Мъждрян – *Fraxinus ornus* L.** (Сем. Ясенови – Oleaceae) - храст или дърво до 15 метра. Среща се доста често в страната. Расте по каменистите склонове на дефилетата при пълно слънчево осветление. Видът е силно пластичен. Често формира самостоятелни съобщества. Кората се използва като суровина във фармацевтичната промишленост за производство на ескулин.

- **Росопас – *Fumaria officinalis* L.** (Сем. Макови – Papaveraceae) – едногодишно тревисто растение. Расте из храсталаци, изоставени и рудерални местообитания, по угари и като плевел в градини, лозя и окопни култури в низините и предпланините, от 0 до към 1000 м.н.в. Светлолюбив, студоустойчив мезофит – ксеромезофит. Отровно! Употреба само под лекарски контрол!

- **Бударица - *Galeopsis tetrachit* L.** (Сем. Устноцветни – *Lamiaceae*) – едногодишно растение. Расте по умерено влажни тревисти и каменисти места в разредени гори, в сечища и като плевел из нивите. Използва се във фитотерапевтичната практика.

- **Еньовче - *Galium verum* L.** (Сем. Брошови – *Rubiaceae*) - многогодишно тревисто растение, с дълго разклонено коренище. Расте по умерено сухи или умерено влажни тревисти места, из ливади и пасища, често с нарушен тревостой, в горски поляни, покрай ниви и пътища. Използва се в народната медицина.

- **Градско омайниче - *Geum urbanum* L.** (Сем. Розоцветни – *Rosaceae*) – многогодишно тревисто растение. Среща се из цялата страна. Расте из храсталаци, по сенчести места, в покрайнините на горите, по поляни, край селища и сгради, по изоставени от обработка места и други. Използва се във фитотерапевтичната практика.

- **Бръшлян – *Hedera helix* L.** (Сем. Бръшлянови – *Araliaceae*) - вечнозелено увивно или пълзящо растение, с хватателни коренчета на стъблата. При подходящи условия бръшлянът се среща във всички части на страната. Расте из храсталаци, поляните и разсветлените гори. Във фитотерапевтичната практика се използват листата. Употребява се само под лекарски контрол!

- **Голо исципливче - *Herniaria glabra* L.** (Сем. Карамфилови – *Caryophyllaceae*) - едногодишно или двугодишно растение. Расте по песъчливи, тревисти и скалисти места. Използва се във фитотерапевтичната практика, само под лекарски контрол.

- **Хмел – *Humulus lupulus* L.** (Сем. Конопови – *Cannabaceae*) - многогодишно увивно двудомно растение. Расте из влажни широколистни гори и храсталаци, край реки и потоци. При подходящи условия се среща из цялата страна докъм 1000 м.н.в. В хранително-вкусовата промишленост и във фитотерапевтичната практика се използват женските съцветия (шишарките) събрани преди цъфтежа. При предозирания възможни отравяния - употреба само под лекарски контрол!

- **Черен блян - *Hyoscyamus niger* L.** (Сем. Картофови – *Solanaceae*) - двегодишно (по рядко едногодишно) тревисто растение с дебел вретеновиден корен. Расте по сметища, буренливи места, край огради, пътища, изоставени зеленчукови градини и терените, които обилно се наторяват с естествен тор. Използва се в билколечението, само под лекарски контрол!

- **Жълт кантарион лечебен (Лечебна звъника) – *Hypericum perforatum* L.** (Сем. Звъникови – *Hypericaceae*) - многогодишно тревисто растение с хоризонтално, пълзящо коренище. Расте по сухи тревисти, каменисти и храсталачни местообитания, в разредени гори и сечища, по необработваеми места, край пътища. Светлолюбив ксерофит - ксеромезофит. Събира се горната част на стъблото с листата и цветовете. Използва се във фармацевтичната промишленост, фитотерапевтичната практика, в ликьорената и кожухарска промишленост.

- **Дяволска уста обикновена – *Leonurus cardiaca* L.** (Сем. Устноцветни – *Lamiaceae*) - многогодишно тревисто растение с вдървеняло коренище. Среща се като рудерално растение, единично или образува по-големи групи край селища, бунища, пътища, в края на синурите, сред храсталаци, пасища и горски поляни. Събраните върхни части на растението се използват в официалната и народната медицина.

- **Блатно кокиче – *Leucojum aestivum* L.** (Сем. *Amaryllidaceae* – Кокичеви) – многогодишно тревисто луковично растение. Расте из мочурливи и периодично заливани ливади, заблатявани терени, разредени крайречни гори и храсталаци, по бреговете на блата, от 0 докъм 300 м.н.в. Използва се като суровина за производство на алкалоида галантамин, а на негова основа и лекарствения препарат Нивалин и др. Употреба само под лекарски контрол!

- **Обикновена луличка - *Linaria vulgaris* Mill.** (Сем. Живеничеви – *Scrophulariaceae*) - многогодишно тревисто растение с вретеновиден корен. Расте по тревисти места, край пътища и орници, в покрайнини и храсталаци и разредени горички, както и като плевел в окопните култури със слята повърхност. Използва се във фитотерапевтичната практика.

- **Лечебна комунига - *Melilotus officinalis* (L.) Pall.** (Сем. Бобови – *Fabaceae*) - двугодишно растение. Расте по влажни тревисти места в границите на естествената растителност или по нарушени терени край пътища и селища, в низините и предпланините докъм 800 м н.в. Използва се във фитотерапевтичната практика. При предозирание възможни отравяния - употреба под лекарски контрол!

- **Маточина - *Melissa officinalis* L.** (Сем. Устноцветни – *Lamiaceae*) - тревисто многогодишно растение с многобройни стъбла. Расте най-често край населени места, огради, гробища, пътища и в разредени храсталаци и горски поляни. Привързана е към умерено влажни и влажни, добре проветрени местообитания с богати почви. Използва се в парфюмерията, народната медицина, пчеларството.

- **Обикновена мента (джоджен) - *Mentha spicata complex* Ehrh. (L.) Huds.** (Сем. Устноцветни – *Lamiaceae*) - изправени многогодишни растения с надземни и подземни коренища. Срещат се по влажни, тревисти места, край реки и блата, в низините и планините. Култивират се и като подправки. Използват се и във фитотерапевтичната практика.

- **Обикновен гръмотрън - *Ononis arvensis* L.** (Сем. Бобови – Fabaceae) - многогодишно тревисто растение. Расте по влажни ливади, по пясъци край реки, из покрайнините на горите и из храсталаци на добре осветени места. Вторично се среща като заплевител из ниви, зеленчукови и овощни градини и лозя. Във фитотерапевтичната практика се използват корените. Отровно растение! Да се употребява само под лекарски контрол!

- **Обикновен риган - *Origanum vulgare* L.** (Сем. Устноцветни – Lamiaceae) - многогодишно тревисто растение. Среща се из цялата страна. Расте из храсталаци, разредени гори и горски поляни от низините до 2000 м н.в. Използва се в парфюмерията и фитотерапията.

- **Драка - *Paliurus spina-christi* Mill.** (Сем. Зърникови – Rhamnaceae) - силно разклонен трънлив храст. Расте по тревисти, каменисти и припечни склонове в покрайнините на гори и в разредени ксеротермни дъбови гори по хълмове, предимно на варовити терени. Във фитотерапевтичната практика се използват плодовете.

- **Пипериче - *Persicaria hydropiper* (L.) Oriz** (Сем. Лападови – Polygonaceae) - едногодишно растение. Расте из влажни мочурливи места край езера, реки, потоци, канали, изкопи, както и като плевел в оризища, окопни култури и зеленчукови градини. Цъфтящите стъбла се използват във фитотерапевтичната практика, народната медицина, в хранително-вкусовата промишленост (като подправка и за оцветяване). Медоносно и фуражно растение.

- **Чобанка - *Petasites hybridus* L.** (Сем. Сложноцветни – Asteraceae) - многогодишно тревисто двудомно растение. Расте по влажни, каменисти, пясъчливи и тревисти крайпоточни и крайречни места. Във фитотерапевтичната практика се използват листата и коренищата с корените.

- **Мехунка - *Physalis alkekengi* (Сем. Картофови – Solanaceae)** - многогодишно тревисто растение. Расте из сенчести храсталаци и влажни местообитания. Плодчетата се използват във фитотерапевтичната практика. Употреба само под лекарски контрол.

- **Ланцетовиден (Теснолистен) живовлек - *Plantago lanceolata* L.** (Сем. Живовлекови – Plantaginaceae) - многогодишно тревисто растение. Расте из ливади, пасища, по сухи и умерено влажни, тревисти и пясъчливи места, край пътища, като плевел в градини, лозя и окопни култури. Във фитотерапевтичната практика се използват листата или цялата надземна част. При вътрешна употреба са възможни отравяния!

- **Голям (Широколистен) живовлек - *Plantago major* L.** (Сем. Живовлекови – Plantaginaceae) - многогодишно тревисто растение. Расте по влажни, тревисти, пясъчливи и наводнени места, край реки, блата, изкопи, край пътища и сечища. Във фитотерапевтичната практика се използват листата или цялата надземна част. При вътрешна употреба са възможни отравяния!

- **Пача трева - *Polygonum aviculare* L.** (Сем. Лападови – Polygonaceae) - едногодишно тревисто растение. Расте като плевел в посевите, както и по тревисти места край селищата, по синорите, пътищата и дори по утъпкани терени от крайбрежието до към 1200 м н.в. Използва се във фитотерапевтичната практика, народната медицина и за оцветяване.

- **Пълзящо прозорче (Пълзящ очиболец) - *Potentilla reptans* L.** (Сем. Розоцветни – Rosaceae) - многогодишно тревисто растение. Расте по тревисти места, край селища, из долове, край реки и потоци. Събират се коренища през септември-ноември. Използва се във фитотерапевтичната практика и народната медицина.

- **Лечебна иглика - *Primula veris* L.** (Сем. Игликови – Primulaceae) - многогодишно тревисто растение. Расте из храсталаци, по горски поляни, покрайнините и в разредените широколистни гори, а на места навлиза и в иглолистния пояс. Събират се листата, цветовете и коренищата. Използват се във фитотерапевтичната практика и за приготвяне на фитопрепарати.

- **Трънка - *Prunus spinosa* L.** (Сем. Розоцветни – Rosaceae) - храст със силно разклонено стъбло. Расте из храсталаци, по синори, пасища, пустеещи места, край пътища, в покрайнините на дъбови гори. Понякога образува самостоятелни храстови съобщества. Във фитотерапевтичната практика се използват цветовете, листата и плодовете.

- **Жълтурче - *Ranunculus ficaria* L.** (Сем. Лютикови – Ranunculaceae) - многогодишно тревисто растение. Расте по влажни ливади, из храсталаци и широколистните гори. Сенкоиздръжлив вид, с известно предпочитание към разсветлените места. Надземните части се използват в народната медицина (за лечение на маясъл, подагра, кожни обриви и ревматизъм).

- **Обикновена шипка - *Rosa canina* L.s.l.** (Сем. Розоцветни – Rosaceae) - храст, с дъговидно извити клони. Расте из храсталаци, тревисти терени, покрай речни тераси и потоци, по синорите, из пустеещи селскостопански земи, в покрайнините на горите и други. Плодовете се използват във фитотерапевтичната практика, хранително-вкусовата промишленост, в народната медицина, в домашното производство на сиропи, мармалади и други.

- **Брош - *Rubia tinctorum* L.** (Сем. Брошови - Rubiaceae) - многогодишно растение с червено пълзящо коренище. Расте из храсталаци, край огради и зидове, в градини и дворове. Често се развива на терени подложени в една или друга степен на човешка дейност. Среща се

ограничено (като единични растения) в цялата страна от морското равнище докъм 800 м.н.в. Във фитотерапевтичната практика се използват корените.

- **Обикновен киселец - *Rumex acetosa* L.** (Сем. Лападови – Polygonaceae) - многогодишно двудомно растение. Расте по влажни поляни, ливади и тревисти места из цялата страна докъм 2300 м.н.в. Събират се листа и млади стъбла преди началото на цъфтежа. Използват се в народната медицина и фитотерапевтичната практика, като зеленчук в свежо или преработено състояние.

- **Бодлив залист – *Ruscus aculeatus* L.** (Сем. Зайчезянки – Asparagaceae) - вечнозелено храстовидно растение. Расте из храсталаци и просветлени, разреждени нискоствъблени дъбови гори нарядко из цялата страна, но по-често в топли части докъм 1000 м.н.в. Събират се коренища с корени. Използват се във фитотерапевтичната практика.

- **Бяла върба - *Salix alba* L.** (Сем. Върбови – Salicaceae) - еднодомно дърво, високо до 25-30 м, с широка корона и надлъжно напукана кора. Расте по влажни и блатисти места, край потоци, реки, блата и езера, из крайбрежните гори и храсталаци, заедно с други видове върби и тополи. Във фитотерапевтичната практика се използват кори от 2-3 годишни клонки.

- **Нисък (Тревист) бъз (Бъзак) – *Sambucus ebulus* L.** (Сем. Бъзови – Caprifoliaceae) - многогодишно тревисто растение. Отровно! Расте масово в плътни популации почти из цялата страна, от морското равнище докъм 1400 (рядко до 1900) м.н.в. край пътища, потоци, канали, край селищата, храсталаци. Събират се корените и плодовете. Използват се във фитотерапевтичната практика. Употребява се само под лекарски контрол!

- **Черен бъз - *Sambucus nigra* L.** (Сем. Бъзови – Caprifoliaceae) - разклонен храст или дърво. Расте по влажни сенчести места, край реките и потоците, почти винаги в близост до населените места, върху богати и влажни почви. Събират се цветове и плодове, по-рядко корени, кора и листа. Използват се във фитотерапията (от кората на младите клони се правят мехлеми за бързо заздравяване на рани).

- **Лечебно сапунче - *Saponaria officinalis* L.** (Сем. Карамфилови – Caryophyllaceae) - многогодишно растение с пълзящо коренище. Расте по песъчливи и чакълести места край реки, потоци и ж.п. линии, по диги на канали, в храсталаци и други. Използва се в билколечението.

- **Живениче - *Scrophularia nodosa*** (Сем. Живеничеви – Scrophulariaceae) - многогодишно тревисто растение с подземно хоризонтално коренище с грудки. Расте из горски, влажни, сенчести места, изкопи, край пътища, по заливни крайречни тераси. Светлолюбив, сенкоиздръжлив мезофит. Събират се коренища след узряване на плодовете. Използват се във фитотерапевтичната практика. Употребява се само под лекарски контрол!

- **Черно кучешко грозде - *Solanum nigrum* L.** (Сем. Картофови – Solanaceae) - едногодишно тревисто растение. Расте по изоставени буренливи и необработени места, градини, покрай пътища, огради като плевел и бурен в цялата страна. В билколечението и народната медицина се използват младите клонки с листата. Да се употребява само под лекарски контрол!

- **Офика - *Sorbus aucuparia* L.** (Сем. Розоцветни – Rosaceae) - дърво. Расте върху различни типове почви, но предимно върху добре дренирани, единично или на малобройни групи. Събират се плодовете от септември до падане на първите снегове. Използват се във фитотерапевтичната практика. Отровно при предозиране - употреба само под лекарски контрол!

- **Черен оман (Зарасличе) – *Symphytum officinale* L.** (Сем. Грапаволистни – Boraginaceae) - многогодишно тревисто растение. Среща се из цялата страна в низините и предпланините до 800 м.н.в. Расте из влажни замочурени ливади, заливни места край реки, потоци в низините и предпланините от морското равнище до 800 м.н.в. Събират се коренищата. Да се използва само под лекарски контрол!

- **Вратига (Паничка) - *Tanacetum vulgare* L.** (Сем. Сложноцветни – Asteraceae) - многогодишно тревисто растение. Расте из храсталачни места, разреждени гори, горски покрайнини и поляни, из сечища, тревисти и каменисти места. Разпространено в цялата страна до 1500 м.н.в. Събират се цветните кошнички и стръковете. Използват се във фитотерапевтичната практика. Да се употребява под лекарски контрол!

- **Обикновено подбиче - *Teucrium chamaedrys*** - многогодишно тревисто растение. Расте по сухи тревисти и каменисти места, в разреждени смесени гори и храсталаци. Използва се във фитотерапията.

- **Мащерка българска - *Thymus longidentatus* (Deg. et Urum.) Ronn.** (Сем. Устноцветни – Lamiaceae) - полухрастче, високо до 20 см. Расте по тревисти места, край пътища и орници, в покрайнини, храсталаци и разреждени горички. Събират се листата и цветовете. Използва се във фитотерапевтичната практика

- **Дребнолистна липа – *Tilia cordata* Mill.** (Сем. Липови – Tiliaceae) - дърво с височина до 30 метра. Расте по сенчести и умерено влажни места из смесените широколистни гори, главно като долен дървесен етаж в дъбовите гори. Събират се съцветията. Използват се във фитотерапевтичната практика.

- **Сребролистна липа** – *Tilia tomentosa* Moench (Сем. Липови – Tiliaceae) - дърво с височина до 25 метра. Расте в смесени широколистни гори в равнините, предпланините и планините, от 250 до 1500 м.н.в., върху относително по-сухи почви. Изисква по-топъл климат и по-добро осветление в сравнение с другите липи, но е по-сухоустойчива. Събират се цветовете с присъцветници. Използват се във фитотерапевтичната практика.

- **Трабузан (Бабини) зъби** – *Tribulus terrestris* L. (Сем. Чифтолистникови – Zygophyllaceae) - едногодишно тревисто растение. Расте по песъчливи, каменисти места и най-често като плевел в окопните култури и по крайморските пясъци, докъм 800-900 м.н.в. Събират се надземните части. Използва се като профилактично и лечебно средство във фитотерапевтичната практика.

- **Подбел - Tussilago farfara** L. (Сем. Сложноцветни – Asteraceae) - многогодишно тревисто растение. Расте по насипи, влажни брегове, край канали, изоставени места на глинеста почва, в границите на естествената растителност, но на отворени участъци с нарушена растителност. На места се развива като заплевител из влажни зеленчукови и овощни градини. Събират се листата и цветните кошнички. Използват се във фитотерапевтичната практика.

- **Коприва обикновена** – *Urtica dioica* L. (Сем. Копривови - Urticaceae) – многогодишно тревисто растение. Разпространено из цялата страна по влажни и богати почви. Събират се листата и коренището. Използва се във фитотерапевтичната практика.

- **Гъстоцветен (Висок) лопен - Verbascum densiflorum** Bertol. (*V. thapsiforme* Schrad) (Сем. Живеничеви – Scrophulariaceae) - двугодишно тревисто растение. Среща се из цялата страна. Расте из храсталаци и редки гори, по слънчеви тревисти места, по бунища и буренливи терени. Събират се цветовете и листата. Използват се във фитотерапевтичната практика и народната медицина.

- **Върбинка лечебна** – *Verbena officinalis* L. (Сем. Върбинкови – Verbenaceae) - многогодишно тревисто растение с изправени или възходящи стъбла. Среща се във всички части на страната. Расте по влажни и умерено влажни и буренливи места в низините и планините докъм 1000 м.н.в. Събраните надземни части се използват в официалната и народната медицина.

- **Великденче лечебно** – *Veronica officinalis* L. (Сем. Живеничеви – Scrophulariaceae) - многогодишно тревисто влакнесто растение. Среща се из цялата страна, особено в умерено влажните гористи и храсталачни места. Събира се надземната част. Използва се във фитотерапевтичната практика.

- **Миризлива теменуга** – *Viola odorata* L. (Сем. Теменугови – Violaceae) - многогодишно тревисто растение. Расте по влажни и умерено влажни, каменисти, песъчливи и тревисти места, край потоци и реки. Използва се във фитотерапията, парфюмерийната промишленост и като декоративно растение.

- **Трицветна теменуга** – *Viola tricolor* L. (Сем. Теменугови – Violaceae) - двегодишно или едногодишно тревисто растение. Расте из ливади и тревисти места, пасища и храсталаци, като плевел из ниви и градини, лозя, в низините, предпланините и планините до към 1800 м н.в. Използва се във фитотерапевтичната практика.

4. ХАРАКТЕРИСТИКА НА ГОРСКИТЕ ТЕРИТОРИИ

4.1. ОБЩА ПЛОЩ НА ГОРИТЕ И НЕЗАЛЕСЕНИТЕ ГОРСКИ ПЛОЩИ В РАЙОНА НА ДЕЙНОСТ НА ТП “ДГС СВИЛЕНГРАД” И РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО Й ПО ВИД НА ПОДОТДЕЛА И ГРУПИ ГОРИ, СПОРЕД ОСНОВНИТЕ ИМ ФУНКЦИИ

Общата площ на ТП “Държавно горско стопанство Свиленград” е 31271,9 ха. Разпределението ѝ по вид на подотдела и група гори е посочено в таблица № 16.

Таблица № 16
Разпределение инвентаризираните горски територии

ТП “ДГС Свиленград” – ОБЩО

Вид на подотдела	Група гори					%
	иглолистни	широколистни високостъблени	издънкови за превръщане	нискостъблени	Всичко	
	хектари					
естествен произход 0.4-1.0	30.6	665.1	21997.0	392.1	23084.8	73.8
склопени култури	2123.2	955.4	-	31.5	3110.1	10.0

ТП "ДГС СВИЛЕНГРАД" – ОБЯСНИТЕЛНА ЗАПИСКА ИНВЕНТАРИЗАЦИЯ

Вид на подотдела	Група гори					%
	иглолистни	широколистни високостъблени	издънкови за превръщане	нискостъблени	Всичко	
	хектари					
несклопени култури	-	283.6	-	-	283.6	0.9
естествен произход 0.1-0.3	12.3	44.5	1294.7	46.2	1397.7	4.5
изредени култури	33.2	58.9	-	1.3	93.4	0.3
всичко насаждения	2199.3	2007.5	23291.7	471.1	27969.6	89.5
всичко залесена площ	2199.3	2007.5	23291.7	471.1	27969.6	89.5
сечище	-	-	-	-	-	-
пожарище	138.8	11.1	1.6	20.8	172.3	0.6
голина	2.6	554.4	-	3.4	560.4	1.8
всичко незал.дървопр.	141.4	565.5	1.6	24.2	732.7	2.4
поляна	65.2	49.8	815.0	12.6	942.6	3.0
обработваема площ	0.6	5.3	33.3	0.1	39.3	0.1
шосе	0.6	-	6.5	-	7.1	-
дворно място	3.7	1.7	17.3	3.6	26.3	0.1
просека	9.2	4.7	96.4	2.4	112.7	0.4
лесонепригодна голина	0.5	1.8	229.4	22.0	253.7	0.8
лесонепригодна площ	-	-	204.9	63.6	268.5	0.9
скали	-	0.5	40.0	1.5	42.0	0.1
блато	-	0.3	-	-	0.3	-
сипей	-	-	2.1	-	2.1	-
кариера	-	-	19.3	0.7	20.0	0.1
гъол	-	-	0.6	-	0.6	-
прокар	0.2	-	-	-	0.2	-
язовир	-	-	9.2	-	9.2	-
река	-	2.2	-	-	2.2	-
дивечова нива	0.8	-	33.7	-	34.5	0.1
лозе	0.9	-	3.0	-	3.9	-
овощна градина	-	8.2	0.1	0.2	8.5	-
горски разсадник	-	6.6	-	-	6.6	-
поляна с храсти	94.5	46.8	453.6	45.3	640.2	2.1
свлачище	-	-	0.1	-	0.1	-
изкоп	-	-	0.9	-	0.9	-
насип	-	-	0.5	-	0.5	-
дига	-	0.4	0.3	-	0.7	-
разливище	-	0.2	-	-	0.2	-
водна площ	0.2	-	1.9	-	2.1	-
микроязовир	3.3	-	14.8	0.4	18.5	0.1
канал	-	-	0.4	-	0.4	-
паркинг	-	-	0.3	-	0.3	-
каптаж	-	-	0.2	-	0.2	-
противопожарна просека	5.0	2.4	4.8	0.9	13.1	-
авт път III категория	1.1	0.8	13.3	0.2	15.4	-
авт път IV категория	5.4	4.2	85.0	-	94.6	0.3
авт път II категория	0.2	-	1.6	0.3	2.1	-
всичко недървопр. площ	191.4	135.9	2088.5	153.8	2569.6	8.1
всичко инвентар площ	2532.1	2708.9	25381.8	649.1	31271.9	100.0
в т.ч. дървопр. площ	2340.7	2573.0	23293.3	495.3	28702.3	91.9

От цялата площ на стопанството, залесена е **27969,6 ха** (89,5%), незалесена дървопроизводителна – **732,7 ха** (2,4 %), а недървопроизводителна – **2569,6 ха** (8,1%).

От залесената площ 24482,5 ха (78,3%) са гори с естествен произход, а 3487,1 ха (11,2%) са култури. По групи гори най-много са издънковите гори за превръщане – 25381,8 ха (81,2% от залесената площ).

Дървопроизводителната незалесена площ е 2,4% от общата площ и се състои от пожарища – 172,3 ха и голини – 560,4 ха.

От недървопроизводителната площ най-много са поляните – 942,6 ха (3,0%), следвани от поляните обрасли с храсти 640,2 ха (2,1%), лесонепригодните площи – 268,5 ха (0,9%), лесонепригодните голини – 253,7 ха (0,8%).

Една част от недървопроизводителната площ може да бъде използвана за реализиране на недървесни горски продукти - поляни, просеки и др. Друга част са необходими за провеждане на горскостопанските мероприятия – автомобилни пътища.

Неизползваемата за горскостопанска дейност площ е 566,7 ха (1,9% от общата площ). Това са лесонепригодни площи и лесонепригодни голини, скали, сипеи и др.

При настоящата инвентаризация са обхванати всички гори в обхвата на дейност на държавното горско стопанство, отговарящи на изискванията на чл.2, ал.1 от Закона за горите (ДВ, бр. 19/08.03.2011 год). С помощта на навигационна техника и векторизирани сателитни изображения е извършено прецизно картиране на площните и линейните обекти. Уточнени са границите между залесените и незалесените територии.

Инвентаризираната площ е съгласно заданието за инвентаризация и планиране на ТП “ДГС Свиленград”, прието на ЕС.

Инвентаризацията е извършена в границите на зададената територия.

В общата инвентаризирана площ, разположена на територията на стопанството влизат горите и земите върху горски територии (ГТ) и горите в земеделски и водни територии по КК.

Общата площ на горските територии в териториален обхват на ТП “ДГС Свиленград” при предходната инвентаризация от 2014 година е била разпределена както следва:

- Залесена площ	28553.5 ха	90.3 %
- Незалесена дървопроизводителна площ	1184.0 ха	3.8 %
- Незалесена недървопроизводителна площ	1927.9 ха	5.9 %
Всичко	31665.4 ха	100.0 %

Общата площ на горските територии е възлижала на **31665,4 ха**, съгласно данните от предходната инвентаризация.

При сегашната инвентаризация от 2024 година, общата горска площ се разпределя в 480 отдела и възлиза на **31271.9 ха**, от която:

- Залесена площ	27969.6	89.5%
- Незалесена дървопроизводителна площ	732.7	2.4%
- Незалесена недървопроизводителна площ	2569.6	8.1%
Всичко	31271.9	100.0%

В териториалния обхват на ТП “ДГС Свиленград” попадат горските територии разположени в землищата на населените места от община гр. Свиленград и община гр. Любимец, Хасковска област, отговарящи на определението за гора по ЗГ, независимо от вида собственост и вид територия. Горските територии са диференцирани по вид собственост, съобразени с предоставените данни от кадастралните карти (КК) , получени чрез налагане на ZEM файлове върху кадастралната карта.

Разпределението на общата площ по вид собственост и видове територии е показано в (таблица №17).

Таблица № 17
Разпределение на ОБЩАТА ПЛОЩ по СОБСТВЕНОСТ и ВИДОВЕ ТЕРИТОРИИ

вид собственост	Общо				в т.ч. Горски територии		в т.ч. Земеделски територии		в т.ч. Водни територии	
	обща площ ха	%	в т.ч. залес. площ ха	%	обща площ ха	%	обща площ ха	%	обща площ ха	%
Държавна	20368.4	65.2	17744.0	63.5	19476.3	75.3	425.9	8.6	466.2	99.0
Общинска	7335.2	23.5	6882.9	24.6	4349.0	16.8	2981.3	60.6	4.9	1.0
Физич. лица	1879.4	6.0	1759.6	6.3	789.1	3.1	1090.3	22.1	-	-
Юрид. лица	1662.9	5.3	1558.9	5.6	1252.3	4.8	410.6	8.3	-	-
Съсобственост	14.4	-	12.6	-	2.9	-	11.5	0.2	-	-
ВСО	11.6	-	11.6	-	-	-	11.6	0.2	-	-
Всичко	31271.9	100.0	27969.6	100.0	25869.6	100.0	4931.2	100.0	471.1	100.0

За Хасковска област не е изработен Областен план за развитие на горските територии. Стопанството не е сертифицирано.

Вида на собствеността, и вида на територията са определени на базата на данните от предоставените карти на възстановената собственост и кадастрални карти на землищата.

При инвентаризацията на горските територии установените неустройвани до сега площи, са отнесени като новоустроени горски територии към най-близкия отдел или подотдел.

Направено е сравнение на измененията в площта по видове собственост при двете последователни инвентаризации, което разпределение е показано в таблица № 18.

Таблица № 18
Разпределение на измененията в общата площ по видове собственост при двете последователни инвентаризации

Изменения в площта по видове собственост							
Година	Държавна	Общинска	Частна			ВСО	Всичко
			в т.ч. на физ.лица	в т.ч. на юр. лица	в т.ч. съсобственост		
хектари							
2014	20496.3	7499.8	1779.2	1890.1	-	-	31665.4
%	64.7	23.7	5.6	6.0	-	-	100.0
2024	20368.4	7335.2	1879.4	1662.9	14.4	11.6	31271.9
%	65.2	23.5	6.0	5.3	-	-	100.0
Разлика	-127.9	-164.6	100.2	-227.2	14.4	11.6	-393.5

При предходната инвентаризация разпределението по видове собственост площта на стопанството е с била следната: най-голям дял са заемали горите държавна собственост 20496,3 ха – 64,7%; следвани от общинска собственост 7499,8 ха – 23,7%; частна собственост (в т.ч. на физически лица – 1779,2 ха и на юридически лица – 1890,1 ха) – 3669,3 ха – 11,6%.

Горите извън горските територии, съобразно собствеността на имота по кадастралната карта площите им са били отнесени към държавни, общински и частни (в т.ч. на физически и юридически лица).

При инвентаризацията и горскостопанския план от 2015 година площта на горите върху имоти заети от води и водни територии са били причислени към горските територии - съответно държавни или общински.

Посочена е площта на горите и горските територии по видове собственост на база данните от кадастралната карта (КК).

Направено е сравнение на площта на горите и горските територии инвентаризирани през 2024 година и тази по кадастрална карта.

В таблица № 19 е показано разпределението на площта на горите и горските територии по собственост и вид на територията по данни след инвентаризацията.

Таблица № 19

За разпределението на площта на горските територии и горите извън тях по собственост и вид територия по данни от инвентаризацията

Собственост/ вид територия	Обща площ	Горски територии	Земеделски територии	Терит. заети от води и водни обекти	Нарушени терени	Транспортни	Урбан. терит.
Държавни	20368.4	19476.3	425.9	466.2	-	-	-
Общински	7335.2	4349.0	2981.3	4.9	-	-	-
Физ. лица	1879.4	789.1	1090.3	-	-	-	-
Юридич. лица	1662.9	1252.3	410.6	-	-	-	-
Съсобственост	14.4	2.9	11.5	-	-	-	-
ВСО	11.6	-	11.6	-	-	-	-
Всичко	31271.9	25869.6	4931.2	471.1	-	-	-

През десетилетието е направена промяна на предназначението от земеделски територии в горска територия с обща площ от 790,3 ха – описани по долу в текста.

Разликата е 431,6 хектара. Трябва да се има предвид, че има площи които не са били отразени като горски територии в кадастралните карти, но са били включени към горските територии на стопанството през изминалото десетилетие.

При сегашната инвентаризация разпределението по собственост според кадастралните карти (КК) на площта на стопанството е следното:

държавна собственост 20368,4 ха – 65,2%; общинска собственост 7335,2 ха – 23,5%; частна собственост 3542,3 ха – 11,3% (в т.ч. на физически лица 1879,4 ха – 6,0%, на юридически лица 1662,9 ха – 5,3%, съсобственост 14,4 ха) и временно стопаниствани от общината – 11,6 ха.

На територията на стопанството, според КК, са установени гори върху земеделски територии на площ от 4931,2 ха и върху водни територии на площ от 471,1 ха.

През ревизионния период по документи в горските територии са настъпили следните промени:

1. Изключени от горските територии

С Решение № 55-II-1/26.08.2020 г на РДГ Кърджали се изключват 18887 кв.м. площ **(1,9 ха)**, поземлен имот с идентификатор 43205.25.400 в землището на с. Левка, община Свиленград, област Хасково за изграждане на ферма.

С Писмо на ИАГ с изх. №-07-642/31.10.2024 г. за реализиране на общински обект от първостепенно значение: “Изграждане на нова улица(алея) свързваща улици от о.т. 4017 до о.т. 1226, кв.401, 603 и 605 по ПУП ПЗ на гр.Свиленград – част от имот с идентификатор 6577.652.310, с площ от 7011 кв.м. **(0,7 ха)** или имот с идентификатор 6577.952.318 в гр.Свиленград.

С писмо на ИАГ с изх. №-248/06.01.2025 год. за реализиране на общински обект от първостепенно значение: “Зони в рекреационни дейности в кв.401, включващ УПИ 1 – за парк гр.Свиленград” - поземлени имоти в горска територия държавна собственост както следва:

- 65677.952.304 в гр.Свиленград, община Свиленград, област Хасково с площ 4087 кв.м. **(0,4 ха)**, номер по предходен план: 952304, съгласно скица № 15-152485-14.02.2022 г., издадена от Служба по геодезия, картаграфия и кадастър – гр. Хасково;

- 65677.952.311 в гр.Свиленград, община Свиленград, област Хасково с площ 21111 кв.м. **(2,1 ха)**, номер по предходен план: 952311, съгласно скица № 15-152503-14.02.2022 г., издадена от Служба по геодезия, картаграфия и кадастър – гр. Хасково;

- 65677.952.317 в гр.Свиленград, община Свиленград, област Хасково с площ 3182 кв.м. **(0,3 ха)**, предишен идентификатор 65677.952.310, номер по предходен план: 952310, съгласно скица № 15-1239207-03.12.2024 г., издадена от Служба по геодезия, картаграфия и кадастър – гр. Хасково;

- 65677.952.319 в гр.Свиленград, община Свиленград, област Хасково с площ 78727 кв.м. **(7,9 ха)**, предишен идентификатор 65677.952.310, номер по предходен план: 952310, съгласно скица № 15-1239212-03.12.2024 г., издадена от Служба по геодезия, картаграфия и кадастър – гр. Хасково.

Общата изключена площ е 13,3 ха.

2. Промяна на предназначението от земеделска в горска територия

Имоти държавна собственост

Със заповед РД49-252/17.06.2021 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.1 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите, заявление от Областна дирекция „Земеделие“ Хасково, постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06.1877/01.04.2021г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс 13-1254/08.06.2021г се променя предназначението от земеделска в горска територии на имоти частна държавна собственост както следва:

-в землището на с. Дервишка могила, община Свиленград, област Хасково - поземлени имоти с идентификатори: 20674.33.11 с площ 3992 кв.м, 20674.133.41 с площ 5000 кв.м, 20674.138.103 с площ 123122 кв.м, 20674.133.24 с площ 145600 кв.м, 20674.133.49 с площ 90821 кв.м. Обща площ на имотите е 368595 кв.м или **36,9 ха**.

-в землището на с. Костур, община Свиленград, област Хасково - поземлен имот с идентификатор 39001.71.197 с площ 12925 кв.м (**1,3 ха**);

-в землището на с. Лисово, община Свиленград, област Хасково - поземлен имот с идентификатор 43877.80.585 с площ 135427 кв.м (**13,54 ха**);

-в землището на с. Левка, община Свиленград, област Хасково - поземлен имот с идентификатор 43205.25.21 с площ 56931 кв.м (**5,7 ха**);

-в землището на гр. Свиленград, община Свиленград, област Хасково - поземлени имоти с идентификатори 65677.525.31 с площ 1855 кв.м; 65677.548.3 с площ 500 кв.м; 65677.549.23 с площ 1556 кв.м; 65677.132.44 с площ 2188 кв.м; 65677.806.10 с площ 1871 кв.м; 65677.610.7 с площ 15221 кв.м. Общата площ на имотите е 23191 кв.м. (**2,32 ха**);

-в землището на с. Мезек, община Свиленград, област Хасково - поземлен имот с идентификатор 47737.109.137 с площ 99437 кв.м; (**9,94 ха**);

-в землището на с. Костур, община Свиленград, област Хасково - поземлен имот с идентификатор 39001.71.197 с площ 12925 кв.м; (**1,3 ха**);

-в землището на с. Вълче поле, община Любимец, област Хасково - поземлен имот с идентификатор 12560.202.6 с площ 30622 кв.м; (**3,1 ха**).

Със заповед РД49-235/05.07.2024 г на министъра на земеделието и храните на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.1 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите, заявление от Областна дирекция „Земеделие“ Хасково, постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06.3358/23.05.2024г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс 13-1278/10.06.2024 г. се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот държавна собственост с идентификатор 59183.63.17, с площ 123667 кв.м. (**12,4 ха**) в землището на с. Пъстрогор, община Свиленград, област Хасково.

Със заповед РД49-020/03.06.2024 г на министъра на земеделието и храните на основание на чл.81 ал.1, във връзка с ал.2, т.1 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите, заявление от Областна дирекция „Земеделие“ Хасково, постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06.6226/01.11.2023г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс 13-1278/10.06.2024 г. се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлени имоти държавна собственост както следва:

-в землището на с. Малко градище, община Любимец, област Хасково – поземлен имот с идентификатор 46574.901.10 с площ 1141 кв.м. (**0,1 ха**);

-в землището на с. Сива река, община Свиленград, област Хасково – поземлен имот с идентификатор 33370.166.141 с площ 30420 кв.м. (**3,0 ха**);

-в землището на с. Мезек, община Свиленград, област Хасково – поземлен имот с идентификатор 47737.109.76 с площ 20499 кв.м. (**2,1 ха**);

-в землището на с. Оряхово, община Любимец, област Хасково – поземлени имоти с идентификатори: 54033.78.2 с площ 13412 кв.м (1,3 ха); 54033.78.1 с площ 44923 кв.м. (4,5 ха); 54033.73.9 с площ 14921 кв.м (1,5 ха); 54066.73.11 с площ 83060 кв.м (8,3 ха) – с обща площ 156316 кв.м (**15,6 ха**);

-в землището на с. Левка, община Свиленград, област Хасково – поземлени имоти с идентификатори: 43205.32.20 с площ 55074 кв.м (5,5 ха); 43205.68.1 с площ 267740 кв.м (26,8 ха); 43205.56.1 с площ 181142 кв.м (18,1 ха); 43205.61.1 с площ 144586 кв.м (14,5 ха); 43205.126.19 с площ 13885 кв.м (1,4 ха); 43205.115.1 с площ 137133 кв.м. (13,7 ха); 43205.115.6 с площ 36664 кв.м. (3,7 ха); 43205.116.1 с площ 59430 кв.м. (5,9 ха); 43205.115.4 с площ 25811 кв.м. (2,6 ха); 43205.115.8 с площ 30055 кв.м. (3,0 ха); 43205.115.3 с площ 22432 кв.м (2,2 ха); 43205.115.10 с площ 20306 кв.м. (2,0 ха); 43205.117.6 с площ 72737 кв.м (7,3 ха); 43205.117.5 с площ 21120 кв.м (2,1 ха); 43205.117.3 с площ 45086 кв.м. (4,5 ха); 43205.117.2 с площ 41160 кв.м. (4,1 ха); 43205.70.4 с площ 5885 кв.м (0,6 ха); 43205.70.5 с площ 124121 кв.м (12,4 ха);

43205.70.2 с площ 230127 кв.м. (23,0 ха); 43205.70.6 с площ 30901 кв.м. (3,1 ха); 43205.67.19 с площ 481447 кв.м. (48,1 ха). Общата площ на имотите е 2046842 кв.м. **(204,7 ха)**;

-в землището на с. Пъстрогор, община Свиленград, област Хасково – поземлен имот с идентификатор 59183.63.31 с площ 54638 кв.м. **(5,5 ха)**;

-в землището на с. Момково, община Свиленград, област Хасково – поземлен имот с идентификатор 48979.56.16 с площ 114790 кв.м. **(11,5 ха)**;

-в землището на гр. Свиленград, община Свиленград, област Хасково – поземлен имот с идентификатор 65677.801.29 с площ 3139 кв.м. **(0,3 ха)**;

-в землището на с. Генералово, община Свиленград, област Хасково – поземлени имоти с идентификатори: 14708.41.74 с площ 4155 кв.м. (0,4 ха); 14708.9.178 с площ 23948 кв.м. (2,4 ха); 14708.6.86 с площ 90789 кв.м. (9,1 ха) – с обща площ на имотите 118892 кв.м. **(11,9 ха)**.

-в землището на с. Лисово, община Свиленград, област Хасково – поземлен имот с идентификатор 43877.41.13 с площ 77819 кв.м. **(7,8 ха)**;

-в землището на с. Мустрак, община Свиленград, област Хасково – поземлен имот с идентификатор 49446.10.2 с площ 61999 кв.м. **(6,2 ха)**;

-в землището на с. Маточина, община Свиленград, област Хасково – поземлен имот с идентификатор 47468.40.103 с площ 45602 кв.м. **(4,6 ха)**;

-в землището на с. Студена, община Свиленград, област Хасково – поземлен имот с идентификатор 70055.42.18 с площ 25584 кв.м. **(2,6 ха)**;

-в землището на с. Дервишка могила, община Свиленград, област Хасково – поземлени имоти с идентификатори: 20674.134.5 с площ 591385 кв.м. (59,1 ха); 20674.134.2 с площ 72799 кв.м. (7,3 ха); 20674.38.10 с площ 383410 кв.м. (38,4 ха); 20674.35.1 с площ 208446 кв.м. (20,8 ха); 20674.27.9 с площ 4000 кв.м. (0,4 ха); 20674.28.12 с площ 276377 кв.м. (27,6 ха); 20674.17.4 с площ 7799 кв.м. (0,8 ха); 20674.12.87 с площ 2000 кв.м. (0,2 ха); 20674.12.25 с площ 7200 кв.м. (0,7 ха). Общата площ на имотите е 1553416 кв.м. **(155,3 ха)**;

-в землището на с. Костур, община Свиленград, област Хасково – поземлени имоти с идентификатори: 39001.94.90 с площ 12470 кв.м. (1,2 ха); 39001.95.143 с площ 226113 кв.м. (22,6 ха); 39001.15.13 с площ 21497 кв.м. (2,2 ха); 39001.71.192 с площ 18100 кв.м. (1,8 ха); 39001.79.126 с площ 44741 кв.м. (4,5 ха). Общата площ на имотите е 322921 кв.м. **(32,3 ха)**.

Общата площ е 550,0 ха.

Имоти общинска собственост

Със заповед РД49-44/02.03.2018 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.82, ал. 2 и ал. 3, във връзка с чл.81 от Закона за горите, във връзка с постъпило Решение на РДГ гр. Кърджали (х. № 1759/23.03.2016г и становище на РДГ Кърджали (изх. № 4161/08.07.216 г., постъпило в Изпълнителна агенция по горите с рег. индекс ИАГ-24077/11.07.2016г. се променя предназначението от земеделска в горска територии имоти (163 броя) община Свиленград - в землищата на: с. Дервишка могила, с. Капитан Андреево, с. Костур, с. Левка, с. Лисово, с. Маточина, с. Мезек, с. Михалич, с. Мустрак, с. Пъстрогор, с. Равна гора, с. Райкова могила, с. Сива река, с. Сладун, с. Студена, с. Чернодъб и с.Щит.

Общата площ е 172,9 ха.

Имоти собственост на юридически лица

Със заповед РД49-35/26.02.2018 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.82 ал.2, във връзка с чл.81 от Закона за горите, във връзка, заявление постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали вх. № 6363/30.10.2017г и становище на РДГ Кърджали изх. № 6460/02.11.2017 г., постъпило в Изпълнителна агенция по горите с рег. индекс ИАГ-2218/08.11.2017г. се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот 057003 с площ 21,509 дка в землището на с. Михалич, община Свиленград и № 013016 с площ 4,800 дка в землището на с. Щит, община Свиленград. Имотите са собственост на „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора с обща площ 26,309 дка **(2,6 ха)**.

Със заповед РД49-250/13.09.2018 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.82 ал.2, във връзка с чл.81 от Закона за горите, във връзка, заявление постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали вх. № 3320/06.06.2018г и становище на РДГ Кърджали изх. № 3328/07.06.2018 г., постъпило в Изпълнителна агенция по горите с рег. индекс ИАГ-11562/11.06.2018г. се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот 017026 с площ **11,200 дка** в землището на с. Дервишка могила, община Свиленград. Имотите са собственост на „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора.

Със заповед РД49-14/14.01.2020 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите, във връзка, заявление от „Сакарска земя“ ООД, постъпило в Регионална дирекция по горите гр.

Кърджали рег. индекс РДГ 06-6721/03.12.2019г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот с идентификатор 84036.15.16 с площ 4499 кв.м. и № 84036.13.14 с площ 4700 кв.м в землището на с. Щит, община Свиленград, област Хасково с обща площ 9199 кв.м - **(0,92 ха)**.

Със заповед РД49-251/19.07.2019 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-1946/20.03.2019г, становище на РДГ Кърджали, постъпило в Изпълнителна агенция по горите с рег. индекс ИАГ-6586/25.03.2019г. и предложение на изпълнителния директор на ИАГ рег. индекс 13-1323/11.07.2019г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имоти с идентификатор - 48533.10.50 с площ 17,097 дка; 48533.10.54 с площ 14,999 дка; 48533.10.75 с площ 16,703 дка; в землището на с. Михалич, община Свиленград, област Хасково с обща площ на имотите 48,799 дка **(4,9 ха)**.

Със заповед РД49-255/19.07.2019 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. № РДГ 06-1946/20.03.2019г, становище на РДГ Кърджали, постъпило в Изпълнителна агенция по горите с рег. индекс ИАГ-6586/25.03.2019г. и предложение на изпълнителния директор на ИАГ рег. индекс 13-1323/11.07.2019г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имоти с идентификатор – 20674.16.5 с площ 4,001 дка; 20674.28.23 с площ 4,109 дка; 20674.28.24 с площ 4,999 дка; 20674.16.5 с площ 4,001 дка; 20674.28.23 с площ 4,109 дка; 20674.28.24 с площ 4,999 дка; 20674.29.16 с площ 2,699 дка; 20674.33.55 с площ 17,000 дка; 20674.33.63 с площ 4,000 дка; 20674.33.67 с площ 5,000 дка; 20674.58.37 с площ 1,999 дка; 20674.133.54 с площ 8,000 дка; в землището на с. Дервишкака могила, община Свиленград, област Хасково с обща площ на имотите 51,807 дка **(5,2 ха)**.

Със заповед РД49-278/26.07.2019 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали вх. № РДГ 06-444/17.01.2019г, становище на РДГ Кърджали, постъпило в Изпълнителна агенция по горите с рег. индекс ИАГ-2512/05.02.2019г. и предложение на изпълнителния директор на ИАГ рег. индекс 13-1317/22.07.2019г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имоти с идентификатор 84036.11.4 с площ 4,000 дка; 84036.129.639 с площ 5,881 дка в землището на с. Щит, община Свиленград, област Хасково с обща площ на имотите 9,881 дка **(1,0 ха)**.

Със заповед РД49-256/30.07.2020 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-2113/06.04.2020г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот с идентификатор 84036.12.6 в землището на с. Щит, община Свиленград, област Хасково с площ 4299 кв.м. **(0,43 ха)**.

Със заповед РД49-305/29.09.2020 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-6360/12.11.2019г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ рег. индекс 13-2625/03.09.2020г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот с идентификатор 20674.12.64 с площ 3000 кв.м; 20674.16.10 с площ 3500 кв.м; 20674.33.23 с площ 8500 кв.м; 20674.36.15 с площ 2000 кв.м; 20674.137.10 с площ 3000 кв.м; 20674.138.4 с площ 2999 кв.м; в землището на с. Дервишкака могила, община Свиленград, област Хасково с площ 22999 кв.м. **(2,3 ха)**.

Със заповед РД49-55/02.02.2023 г на министъра на земеделието на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите, във връзка, заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора, постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-8434/14.12.2022г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс 13-155/20.01.2023 г се променя предназначението от земеделска в горска територии на:

- поземлен имот с идентификатор 20674.133.57 в землището на с. Дервишкака могила, община Свиленград, област Хасково с площ 4000 кв.м. **(0,4 ха)**.

- поземлен имот с идентификатор 48533,10.21 с площ 19165 кв.м; 48533,10.34 с площ 16894 кв.м; 48533,10.35 с площ 17298 кв.м; 48533,10.60 с площ 16202 кв.м; 48533,10.88 с площ 8534 кв.м; 48533,10.89 с площ 8300 кв.м; в землището на с. Михалич, община Свиленград, област Хасково с площ на имотите 86393 кв.м. **(8,64 ха)**.

- поземлен имот с идентификатор 84036.12.5 с площ 4200 кв.м; 84036.13.6 с площ 4400 кв.м; 84036.13.10 с площ 4499 кв.м; 84036.13.13 с площ 4500 кв.м; 84036.15.9 с площ 5598 кв.м; 84036.20.4 с площ 4000 кв.м; в землището на с. Щит, община Свиленград, област Хасково с площ 27197 кв.м. **(2,72 ха)**.

Със заповед РД49-256/30.07.2020 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-2113/06.04.2020г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот с идентификатор 84036.12.6 в землището на с. Щит, община Свиленград, област Хасково с площ 4299 кв.м. **(0,43 ха)**.

Със заповед РД49-359/14.09.2022 г на министъра на земеделието на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-5152/01.09.2022г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот с идентификатор 20674,14,74 с площ 2000 кв.м. и имот 20674.126.3 с площ 4145 кв.м. в землището на с. Дервишкака могила, община Свиленград, област Хасково – обща площ на имотите 6145 кв.м. **(0,61 ха)**.

Със заповед РД49-388/21.12.2020 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-5052/13.02.2020г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс 13-2426/22.10.2020 г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот с идентификатор 39001.55.2 в землището на с. Костур, община Свиленград, област Хасково – с площ 15000 кв.м. **(1,5 ха)**.

Със заповед РД49-393/21.12.2020 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-4819/30.09.2020г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс ИАГ13-2735/30.11.2020 г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот с идентификатор 48533.57.8 в землището на с. Михалич, община Свиленград, област Хасково – с площ 13100 кв.м **(1,3 ха)**.

Със заповед РД49-394/21.11.2019 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-1317/21.02.2019г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс ИАГ 13-2428/08.11.2019 г се променя предназначението от земеделска в горска територии на 55 бр. (петдесет и пет броя) поземлени имоти в землището на с. Дервишкака могила, община Свиленград, област Хасково – с обща площ на имотите 208326 кв.м. **(20,83 ха)** (№№ на имотите са съгласно приложената заповед).

Със заповед РД49-431/04.10.2021 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-4552/27.08.2021г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс ИАГ 22953/20.09.2021 г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот с идентификатор 20674.58.3 с площ 2000 кв.м; 20674.16.6 с площ 2000 кв.м в землището на с. Дервишка могила, община Свиленград, област Хасково – с обща площ 4000 кв.м. **(0,4 ха)**.

Със заповед РД49-392/21.12.2020 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-4471/04.09.2020г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс ИАГ 13-2372/15.10.2020 г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот с идентификатор 84036.13.12 в землището на с. Щит, община Свиленград, област Хасково – с площ 4501 кв.м. **(0,45 ха)**.

Със заповед РД49-395/21.12.2020 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-388/16.01.2020г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс ИАГ 13-343/24.09.2020 г се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имоти с идентификатор 20674.35.10 с площ 3000 кв.м.; 20674.35.3 с площ 17630 кв.м.; 20674.28.15 с площ 5000 кв.м. в землището на с. Дервишка могила, община Свиленград, област Хасково – с обща площ 25630 кв.м **(2,6 ха)**.

Със заповед РД49-442/24.10.2022 г на министъра на земеделието на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите и заявление от „Сакарска земя“ ООД гр. Стара Загора постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-5869/30.08.2022г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс ИАГ (не се чете) се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имоти с идентификатор 20674.16.13 с площ 1999 кв.м.; 20674.33.9 с площ 2000 кв.м.; 20674.14.21 с площ 8000 кв.м. в землището на с. Дервишка могила, община Свиленград, област Хасково – с обща площ 11999 кв.м. **(1,2 ха)**.

Със заповед РД49-329/12.09.2019 г. на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.81 ал. 1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите, във връзка, заявление от „АТ Свиленска“ ЕООД гр. Стара Загора, постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали рег. индекс РДГ 06-4651/06.08.2019г, становище на РДГ Кърджали, постъпило в Изпълнителна агенция по горите с рег. индекс ИАГ-16774/12.08.2019г. и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с рег. индекс 13-1807/11.09.2019 г се променя предназначението от земеделска в горска територии на:

- поземлени имоти с идентификатори: 43877.86.1 с площ 3972,579 дка; 43877.85,1 с площ 1324,061 дка; 43877.81.3 с площ 713,317 дка; в землището на с. Лисово, община Свиленград, област Хасково с площ на имотите 6009,957 дка **(6,0 ха)**.

Със Заповед №РД49-229/01.06.2023 г. на министъра на земеделието, на основание на чл.81 ал.1, във връзка с ал.2, т.2 и чл.82, ал.1 и ал.2 от Закона за горите, заявление от “БУЛ КОМЕРС 2014” ЕООД, постъпило в Регионална дирекция по горите – Кърджали с регистрационен индекс РДГ 06-3063/26.05.2023г и предложение на изпълнителния директор на ИАГ с регистрационен индекс 13-1150/01.06.2023 г. се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлени имоти собственост на юридическо лице в село Лисово, община Свиленград, област Хасково по кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-1259/19.06.2018 г. на изпълнителния директор на АГКК, поземлени имоти с идентификатори както следва: 43877.79.14 с площ 35638 кв.м.; 43877.79.8 сплощ 38501 кв.м.; 43877.76.2 с площ 28997 кв.м.; 43877.76.12 с площ 109959 кв.м.; 43877.79.1 с площ 66270 кв.м.; 43877.48.15 с площ 21453 кв.м.; 43877.48.17 с площ 72229 кв.м.; 43877.48.16 с площ 60218 кв.м.; 43877.48.13 с площ 87758 кв.м; 43877.31.8 с площ 41550 кв.м.; 43877.31.7 с площ 54147 кв.м.; 43877.80.7 с площ 18174 кв.м.; 43877.81.328 с площ 627640 кв.м. – с обща площ на имотите 1262534 кв.м. **(126,3 ха)**.

Общата площ е 191,9 ха.

Имоти собственост на физически лица

Със заповед РД49-41/26.02.2018 г на министъра на земеделието, храните и горите на основание на чл.82 ал.2, във връзка с чл.81 от Закона за горите, във връзка, заявление постъпило в Регионална дирекция по горите гр. Кърджали вх. № 6364/30.10.2017г и становище на РДГ Кърджали изх. № 6653/10.11.2017 г., постъпило в Изпълнителна агенция по горите с рег. индекс ИАГ-22988/17.11.2017г. се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот 016013 с площ 1,999 дка и № 014021 с площ 8,000 дка в землището на с. Дервишка могила, община Свиленград. Имотите са с обща площ 9,999 дка **(1,0 ха)**.

Със заповед РД49-557/22.12.2015 г на министъра на земеделието и храните на основание на чл.82 ал.2, във връзка с чл.81от Закона за горите, заявление постъпило в Изпълнителна агенция по горите с рег. индекс ИАГ-35061/09.10.2015г. се променя предназначението от земеделска в горска територии на поземлен имот 146003 с площ 7,999 дка **(0,8 ха)** в землището на с. Маточина ЕКАТТЕ 47468, община Свиленград.

Общата площ е 1,8 ха.

3. Промяна в собствеността на горските територии

С нотариален акт № 39, том III, рег.№ 3871, дело № 338/2020 г за покупко-продажба на недвижим имот. ЮИДП гр.Сливен закупува от физическо лице поземлен имот с идентификатор № 49446.24.4 с площ 4001 кв. м **(0,4 ха)** в землището на с. Мустрак, община Свиленград. Имота става държавна собственост район на дейност на ТП „ДГС Свиленград“.

С нотариален акт № 13, том IV, рег.№ 6115, дело № 499/2024 г за покупко-продажба на недвижим имот. ЮИДП гр.Сливен закупува от физическо лице поземлен имот с идентификатор № 65677.983.59 с площ 12500 кв. м **(1,3 ха)** в землището на гр. Свиленград, община Свиленград. Имота става държавна собственост район на дейност на ТП „ДГС Свиленград“.

С нотариален акт № 111, том II, рег.№ 2793, дело № 257/2023 г за покупко-продажба на недвижим имот. ЮИДП гр.Сливен закупува от физическо лице поземлен имот с идентификатор

№ 65677.983.60 с площ 12499 кв. м (**1,2 ха**) в землището на гр. Свиленград, община Свиленград. Имота става държавна собственост район на дейност на ТП „ДГС Свиленград“.

С нотариален акт № 112, том II, рег.№ 2795, дело № 258/2023 г за покупко-продажба на недвижим имот. ЮИДП гр.Сливен закупува от физическо лице поземлен имот с идентификатор № 6577.983.61 с площ 25001 кв. м (**2,5 ха**) в землището на гр. Свиленград, община Свиленград. Имота става държавна собственост район на дейност на ТП „ДГС Свиленград“.

Със Заповед РД49-407/04.12.2019 г на министъра на земеделието, храните и горите се намалява с 17488 кв.м. (**1,7 ха**) горски територии частна държавна собственост - поземлени имоти с идентификатор 43205.25.397 с площ 51 кв.м.; 43205.25.398 с площ 29 кв.м.; 43205.25.399 с площ 115 кв.м.; 43205.25.390 с площ 17293 кв.м в землището на с. Левка, община Свиленград, област Хасково. Съгласно договор РД54-9/08.07.2020 г. площта е продадена на физическо лице.

В резултат на инвентаризацията не е установено, че земеделски територии през десетилетието са придобили характеристики на гора по смисъла на чл.83 от ЗГ.

В таблица №20 са посочени обобщени данни за движението на площите на горските територии и горите извън тях на база редовни документи (включени, изключени, промяна вида територия и промяна на собственост) през ревизионния период.

Таблица № 20

За движение на площите през ревизионния период по документи

Собственост по вид територия	Инвентаризация 2024 г.	Включени	Изключени	Промяна вид територия и собственост	
				Намаление	Увеличение
Държавни ГТ	19476,3	-	13,3	1,7	557,1
Държавни ЗТ	425,9	-	-	550,0	-
Държавни ВТ	466,2	-	-	-	-
ОБЩО	20368,4	-	13,3	551,7	557,1
Общински ГТ	4349,0	-	-	-	172,9
Общински ЗТ	2981,3	-	-	172,9	-
Общински ВТ	4,9	-	-	-	-
ОБЩО	7335,2	-	-	172,9	172,9
Физ. и юрид. лица ГТ	2044,3	-	-	5,4	191,9
Физ. и юрид. лица ЗТ	1512,4	-	-	191,9	-
ОБЩО	3556,7	-	-	197,3	191,9
ВСО в ЗТ	11,6	-	-	-	-
Общо ГТ	25869,6	-	13,3	7,1	921,9
Общо ЗТ	4931,2	-	-	914,8	-
Общо ВТ	471,2	-	-	-	-
ОБЩА ПЛОЩ	31271,9	-	13,3	921,9	921,9

Общо по документи в горските територии, са настъпили следните промени: в площта, на предназначението от земеделска в горска територия и в собствеността.

1. промяна в площта от изключени горски територии – 13,3 ха
 2. промяна на предназначението от земеделска в горска територия – 914,8 ха
 3. промяна в собствеността на горските територии – 7,1 ха
- Общо по документи би следвало стопанството да е намалило площта си с 13,3 ха.

Общото намаление е 13,3 хектара.

В резултат на гореспоменатото би следвало площта на ТП "ДГС Свиленград" да бъде 31659,2 хектара. Действителната площ на стопанството е 31270,4 ха или 388,8 ха по малко.

Тази разлика се дължи на:

- площи непритежаващи характеристиката на гора – 69,7 ха във води и водни територии, присъстващи в предишния проект като гори – намаление -69,7 ха.
- непосочени в информацията за новата инвентаризация 197,1 ха горски култури по чл.88, ал.5 от ЗГ в земеделски земи, присъстващи в предишния проект – намаление -197,1 ха.
- при определяне контурите на насажденията и културите в земеделските територии: от точното картиране при използването на актуални ортофотоснимки; от усвоени терени, които са изчистени от дървесната растителност отдадени за пасища; от култури с проведени санитарни и принудителни сечи на 100% и др. – присъстващи в предишния проект – намаление -122,0 ха.

Измененията в площите на горските територии по видове собственост при инвентаризацията е съгласно данните от кадастралните карти (КК) на землищата.

Сравнявайки данните от инвентаризацията с данните от кадастралните карти, промените настъпили по видове собственост през десетилетието е следното:

Държавна собственост: 20368,4 ха – 65,2%.

В разпределението по собственост, горите държавна собственост са били – 20496,3 ха.

Сравнението с данните от КК ни показва, че от държавните гори 19476,3 ха са върху горски територии; 425,9 ха върху земеделски територии и 466,2 ха върху водни територии.

При сравняване на данните от инвентаризацията от преди десет години с настоящата инвентаризация площта на държавните горски територии е намаляла с **-127,9 ха**.

През десетилетието е извършена промяна на предназначението на поземлени имоти държавна собственост от земеделски територии в горски територии на обща площ 550,0 ха – описани погоре в текста.

Изменението на площта в държавните горски територии се дължи на:

- 1,9 ха изключени горски територии с Решение №55-II-1/26.08.2020 г. на РДГ – Кърджали.
- 1,7 ха със Заповед РД49-407/04.12.2019 г. на министъра на земеделието, храните и горите горски територии площ продадена на физическо лице.
- чрез покупко-продажба на имоти от физически лица +5,4 ха стават държавна собственост.
- при определянето контурите на насажденията и културите в горските територии при използване на актуални ортофотоснимки, култури върху държавни земеделски територии с проведени санитарни и принудителни сечи на 100% и др. – присъстващи в предишния проект – намаление с -126,4 хектара.

В горските територии държавна собственост, след последната инвентаризация от 2014 година са учредявани вещни права, както следва:

- Със заповед 745/24.08.2017 г. на Изпълнителна агенция по горите се учредява безсрочен сервитут на „ЕУРОПЛАНТС“ ЕООД на площ от 0,060 дка за обслужване на електропровод 20 kV
- част от подотдел **143**:г.

Общинска собственост: 7335,2 ха – 23,5%.

В разпределението по собственост, горите са собственост на Община гр. Свиленград – 3186,6 ха – 43,4% и на Община гр. Любимец – 4148,6 ха – 56,6%.

Данните ни показват, че общинските горски територии (ОГТ) са намалели с **-165,4 ха**.

При предходната инвентаризация в тази площ към 31.12.2014 година е била причислена и площта посочена като **гори стопанисвани от общината**, като при сегашната инвентаризация тези гори са посочени отделно – 11,6 ха.

През десетилетието е извършена промяна на предназначението на поземлени имоти общинска собственост от земеделски територии в горски територии на обща площ 172,9 ха – описани погоре в текста.

Намалението на площта в общинските горски територии се дължи основно на:

- при определяне контурите на насажденията и културите в земеделските територии и точното картиране при използването на актуални ортофотоснимки (в т.ч. на усвоени терени отдадени за пасища, в т.ч. култури с проведени санитарни и принудителни сечи на 100% и др.) – присъстващи в предишния проект като гори – намаление -165,4 хектара.

Частна собственост: 3556,7 ха – 11,3% (в т.ч. на: физически лица 1879,4 ха; юридически лица – 1662,9 ха; съсобственост – 14,4 ха).

Намаление на площта с **-113,0 ха** (-197,1 ха – горски култури по чл.88, ал.5 от ЗГ; +1,7 ха от промяна на собствеността; чрез покупко-продажба на имоти от физически лица -5,4 ха стават държавна собственост; +87,8 ха при изчертаването на контурите в ЗТ).

Частните гори върху земеделски територии са 1513,0 ха – 42,5% от горите частна собственост (в т.ч. на: физически лица 1090,9 ха; юридически лица – 407,4 ха; съсобственост – 11,5 ха; религиозна – 3,2 ха), и са възстановени по реда на ЗСПЗЗ като земеделски земи.

През десетилетието е извършена промяна на предназначението на поземлени имоти частна собственост от земеделски територии в горски територии на обща площ 1,8 ха – описани погоре в текста.

Намалението в площта на горски територии частна собственост е основно от:

- непосочени в информацията за новата инвентаризация 197,1 ха горски култури по чл.88, ал.5 от ЗГ в земеделски земи, присъстващи в предишния проект – намаление -197,1 ха.
- Със Заповед РД49-407/04.12.2019 г. на министъра на земеделието, храните и горите горски територии с площ 1,7 ха е продадена на физическо лице – увеличение с +1,7 ха.
- чрез покупко-продажба на имоти от физически лица -5,4 ха стават държавна собственост.
- при определяне контурите на насажденията и културите в земеделските територии и точното картиране при използването на актуални ортофотоснимки – присъстващи в предишния проект като гори – увеличение +87,8 хектара.

Гори временно стопанисвани от общината (ВСО) – 11,6 ха. Увеличение в площта на горските територии фигуриращи в кадастралните карти като временно стопанисвани от общината е с 11,6 ха. При предходната инвентаризация тези гори са били отнесени към общинските горски територии.

Инвентаризирани са площи, като явни фактически грешки (ЯФГ), за които следва да се предприемат действия за отстраняването им. По-подробно същите са описани в електронния вариант на приложение I.3.9. - списък на явните фактически грешки.

По долу са приложени списъци на сеченията с площите от ЯФГ, систематизирани по видове грешки посочени в графа “забележка”.

1. Явни фактически грешки в отдели и подотдели:

Отдел	Подотдел	Площ, ха	ЗЕМЛИЩЕ	ПИ №	Площ сечение, м ²	Забележка
12	1	1.0	с. МЛАДИНОВО	48698.31.300	3112	Явна факт.грешка
15	л	0.2	с. МЛАДИНОВО	48698.82.300	1251	Явна факт.грешка
16	13	0.2	с. МЛАДИНОВО	48698.31.300	696	Явна факт.грешка
16	14	0.4	с. МЛАДИНОВО	48698.31.300	76	Явна факт.грешка
16	б	3.4	с. МЛАДИНОВО	48698.31.300	351	Явна факт.грешка
129	а	16.1	с. ЛЕВКА	43205.25.140	1163	Явна факт.грешка
130	б	6.3	с. ЛЕВКА	43205.25.140	1151	Явна факт.грешка
131	а	1.7	с. ЛЕВКА	43205.25.140	298	Явна факт.грешка
131	е	0.8	с. ЛЕВКА	43205.25.140	1142	Явна факт.грешка
137	1	0.5	с. МЛАДИНОВО	48698.242.82	1715	Явна факт.грешка
137	а	0.9	с. МЛАДИНОВО	48698.198.231	196	Явна факт.грешка
137	а	0.9	с. МЛАДИНОВО	48698.242.82	3297	Явна факт.грешка
137	и	0.2	с. МЛАДИНОВО	48698.242.82	1624	Явна факт.грешка
140	а	6.6	с. МЛАДИНОВО	48698.242.82	1504	Явна факт.грешка
144	е	12.0	с. МЛАДИНОВО	48698.242.82	665	Явна факт.грешка
299	з	2.6	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.99.33	3207	Явна факт.грешка
340	м	19.0	с. ДЪБОВЕЦ	24311.1.200	189983	Явна факт.грешка
341	в	20.5	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.99.33	507	Явна факт.грешка
341	г	3.6	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.99.33	2973	Явна факт.грешка
347	д	14.8	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.99.33	8402	Явна факт.грешка
355	а	19.4	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.99.33	13767	Явна факт.грешка
357	а	17.0	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.99.33	1957	Явна факт.грешка
357	б	34.8	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.99.33	2308	Явна факт.грешка
357	г	9.0	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.99.33	2984	Явна факт.грешка
364	1	0.2	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	921	Явна факт.грешка
364	е	5.2	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	4134	Явна факт.грешка
364	ж	0.5	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	530	Явна факт.грешка
365	4	0.2	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	1053	Явна факт.грешка
365	5	0.5	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	654	Явна факт.грешка
365	а	1.7	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	491	Явна факт.грешка
365	в	11.8	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	3816	Явна факт.грешка
365	д	12.0	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	2161	Явна факт.грешка
365	е	1.9	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	381	Явна факт.грешка
365	ж	5.5	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	3530	Явна факт.грешка
366	а	1.2	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	1790	Явна факт.грешка
366	б	7.9	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	3956	Явна факт.грешка
366	в	23.7	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	3833	Явна факт.грешка
366	е	5.2	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	5719	Явна факт.грешка
366	ж	6.9	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	6219	Явна факт.грешка
366	з	8.2	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	7885	Явна факт.грешка
367	1	0.2	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	329	Явна факт.грешка
367	2	0.3	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	905	Явна факт.грешка
367	3	0.4	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	2633	Явна факт.грешка
367	4	0.2	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	1104	Явна факт.грешка
367	б	5.0	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	2888	Явна факт.грешка
367	д	1.7	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	2280	Явна факт.грешка
367	е	22.2	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	1951	Явна факт.грешка
367	ж	1.2	с. ДЪБОВЕЦ	24311.139.161	1199	Явна факт.грешка

2. Площи добавени в кадастралните карти поради корекция на държавната граница

Отдел	Подотдел	Площ, ха	ЗЕМЛИЩЕ	Площ сечение, м ²	Забележка
276	з	0.5	с. МЕЗЕК	367	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
276	м	23.7	с. МЕЗЕК	10623	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
276	н	1.2	с. МЕЗЕК	1356	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
277	в	15.7	с. МЕЗЕК	2449	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
277	ж	16.7	с. МЕЗЕК	1339	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
278	з	3.8	с. МЕЗЕК	5022	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
279	з	9.6	с. МЕЗЕК	169	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
294	9	1.4	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	7230	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
294	10	8.7	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	913	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
294	а	20.5	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	5518	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
294	б	3.5	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	3813	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
295	з	0.5	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	4609	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
295	в	1.9	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	145	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
295	г	7.3	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	3512	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
296	2	0.2	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	200	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
296	а	4.1	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	307	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
296	в	0.7	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	91	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
343	б	5.7	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	463	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
343	г	7.2	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	121	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
344	г	10.8	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	2783	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
345	д	2.3	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	1151	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
349	д	2.9	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	934	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
350	в	0.7	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	1948	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
351	в	1.0	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	2208	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)
352	а	2.1	с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	3908	Добавено по държ.гран.(не е било на КК)

3. Площи отпаднали от кадастралните карти поради корекция на Държавната граница

ЗЕМЛИЩЕ	ПИ №	Площ сечение, м ²	Забележка
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.42.741	1017	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.42.741	66	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.42.741	143	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.42.741	854	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.42.741	1185	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.42.802	1874	Отпада от КК по държ.граница
с. МЕЗЕК	47737.109.553	8216	Отпада от КК по държ.граница
с. МЕЗЕК	47737.109.553	985	Отпада от КК по държ.граница
с. МЕЗЕК	47737.109.553	497	Отпада от КК по държ.граница
с. МЕЗЕК	47737.109.553	294	Отпада от КК по държ.граница
с. МЕЗЕК	47737.109.553	1294	Отпада от КК по държ.граница
с. МЕЗЕК	47737.116.8	8216	Отпада от КК по държ.граница
с. МЕЗЕК	47737.116.8	504	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.202.661	3164	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.202.661	94	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.202.661	122	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.202.661	628	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.202.661	130	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.202.661	276	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.202.661	68	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.202.661	80	Отпада от КК по държ.граница
с. ВЪЛЧЕ ПОЛЕ	12560.202.661	23018	Отпада от КК по държ.граница

4. Площи отпаднали от кадастралните карти поради корекция на други линейни обекти

ЗЕМЛИЩЕ	ПИ №	Площ сечение, м ²	Забележка
гр. СВИЛЕНГРАД	65677.965.302	5075	ЖП-линия за Р.Турция, (ДГТ от КК отпада)
гр. СВИЛЕНГРАД	65677.9.577	1780	ЖП-линия за Р.Турция, (ДГТ от КК отпада)
с. МЛАДИНОВО	48698.233.16	671	път с.Младиново-с.Костур, (ДГТ от КК отпада)
с. МЛАДИНОВО	48698.239.10	1962	път с.Младиново-с.Костур, (ДГТ от КК отпада)
с. МЛАДИНОВО	48698.199.21	2390	дол Голямото дере, (ДГТ от КК отпада)
с. МЛАДИНОВО	48698.198.22	2531	дол Голямото дере, (ДГТ от КК отпада)
с. ЛЕВКА	43205.25.389	3468	път за с.Лисово, (ДГТ от КК отпада)
с. КОСТУР	39001.25.54	1696	път с.Младиново-с.Костур, (ДГТ от КК отпада)
с. СТУДЕНА	70055.12.59	6043	път с.Планиново-с.Устрем, (ДГТ от КК отпада)

Направено е сравнение за разпределението на общата залесена площ и общият дървесен запас с клони по класове на възраст при двете последователни инвентаризации. (таблици с №№ 21, 22).

Таблица № 21

За разпределение на общата залесената площ по класове на възраст

Година на инвентаризация	Класове на възраст								Всичко
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	
	1-20	21-40	41-60	61-80	81-100	101-120	121-140	над 140	
	х е к т а р и								
2014	6432.8	7549.4	8580.3	5066.7	770.1	142.3	12	-	28553.5
%	22.5	26.4	30.1	17.8	2.7	0.5	-	-	100.0
2024	2701.2	7939.8	6900.2	8375.5	1827.4	212.3	1.6	11.6	27969.6
%	9.7	28.4	24.7	29.9	6.5	0.8	-	-	100.0
разлика	-3731.6	390.4	-1680.1	3308.8	1057.3	70	-10.4	11.6	-583.9

Таблица № 22

За разпределение на общия дървесен запас (с клони) по класове на възраст

Година на инвентаризация	Класове на възраст								Всичко
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	
	1-20	21-40	41-60	61-80	81-100	101-120	121-140	над 140	
	к у б и ч е с к и м е т р и								
2014	153335	599370	819990	487150	72250	14650	440	-	2147185
%	7.1	27.9	38.2	22.7	3.4	0.7	-	-	100.0
2024	134695	516920	818650	694010	172195	18245	120	550	2355385
%	5.7	21.9	34.8	29.5	7.3	0.8	-	-	100.0
разлика	-18640	-82450	-1340	+206860	+99945	+3595	-320	+550	+208200

Намаляването на залесената площ с -583,9 ха се дължи основно на:

- не са посочени в новата инвентаризация площите непритежаващи характеристиката на гора във води и водни територии, които са присъствали в предишния проект като гори.
- непосочени в информацията за новата инвентаризация горски култури по чл.88, ал.5 от ЗГ в земеделски земи, присъстващи в предишния проект като гори.
- при определяне контурите на насажденията и културите в земеделските територии и точното картиране при използването на актуални ортофотоснимки; усвоени терени, които са изчистени от дървесната растителност отдадени за пасища; култури с проведени санитарни и принудителни сечи на 100% и др. – присъстващи в предишния проект като гори. Горските площи, са по-подробно картирани чрез предоставените ортофото планове, снимки и др.

Общият дървесен запас на насажденията (с клони) през 2014 година е бил следния:

- Общ дървесен запас на насажденията	2147185 м ³
- Общ среден прираст за изминалия период	461270 м ³
- Общо ползване през този период	264225 м ³
- Общ дървесен запас в края на периода	2344230 м ³

Към общия дървесен запас на насажденията като прибавим общия среден прираст за десетгодишния период 461270 куб.м., то общия запас в края на периода би следвало да бъде 2608455 куб.м.

Като извадим ползването от 264225 куб.м. за същия период, то вероятния очакван запас към края на периода би следвало да бъде 2344230 куб.м.

Установеният при сегашната инвентаризация дървесен запас (с клони) на насажденията е **2355385 м³**, или с 208200 м³ по-голям от предходния, и е с **11155 м³** по-голям от очакваемият.

Общо площта на младите насаждения до 40 години е намаляла – от общо 36,8% на 27,6%.

Като разгледаме по отделно насажденията от I-ви и II-ри клас на възраст виждаме, че насажденията от 1 до 20 години са намалели приблизително двукратно, а тези от 21 до 40 години с леко увеличаване – т.е. запазват относително площта си.

Въпреки че имаме намаление на общата залесена площ се наблюдава повишаване на общия запас на насажденията.

Увеличава се площта и запаса на средновъзрастните, дозряващите и зрелите насаждения, и общо увеличение на общия запас.

Това се дължи на по-големия прираст на средновъзрастните и дозряващи насаждения.

Категориите гори и земи със защитни и специални функции са обособени съгласно нормативните документи, с които са обявени.

В таксационните описания на всеки подотдел е посочено към коя категория гори е отнесен и какви функции изпълнява.

Разпределението на площта и запасът без клони по категории и функции общо за стопанството е дадено в таблица № 23.

Таблица № 23

Подробно разпределение на общата площ и запаса без клони по категории и функции

ТП “ДГС Свиленград” – общо за стопанството

Горски територии по категории и функции	Всичко		
	Обща площ, ха	Залесена площ, ха	Запас, куб.м
санитарно-охранителназона пояс II	0.2	0.2	10
санитарно-охранителназона пояс III	8.9	8.0	570
Всичко защита на водите	9.1	8.2	580
скално-урвест терен	5.2	-	-
ерозирани земи	19.1	19.1	305
наклон над 30 градуса	31.1	31.1	1190
Всичко защита на почвите	55.4	50.2	1495
защитна ивица шосе	17.7	2.3	200
защ. ивица ж.п.линия	13.4	13.0	820
Всичко защита на сгради и инфр	31.1	15.3	1020
Общо защитни функции	95.6	73.7	3095
природна забележителност	40.4	29.8	2815
Всичко природни забележителности	40.4	29.8	2815
защитена местност	233.0	82.1	2915
Всичко защитени местности	233.0	82.1	2915
защитена зона местообитания	8790.9	8282.7	679060
защитени зони птици и местообитания	18270.2	15937.4	1092335
Всичко защитени зони Натура 2000	27061.1	24220.1	1771395
Общо специални функции по т.1	27334.5	24332.0	1777125
семепроизв.насаждение	1.1	1.1	140
Всичко семепр. нас. и градини	1.1	1.1	140
Общо специални функции по т.2	1.1	1.1	140
зелена зона	0.5	-	-
извънселищен парк	48.3	47.9	3865
Всичко горски тер. с рекр. значение	48.8	47.9	3865
Общо специални функции по т.3	48.8	47.9	3865
Общо специални функции по т.1+т.2+т.3	27384.4	24381.0	1781130
Общо защитни и специални функции	27480.0	24454.7	1784225
Всичко стопански функции	3791.9	3514.9	290300
Всичко	31271.9	27969.6	2074525

В разпределението на залесената площ и на запаса по функционални групи и категории преобладават териториите със **защитни и специални функции**. Те заемат 87,9% от залесената площ и 86,0% от запаса.

Делът на териториите със **стопански функции** е 12,1% по площ и 14,0% по запас.

В таблица № 23 горските територии са посочени само по водещата си функция, но поради факта, че един подотдел може да изпълнява няколко различни специални и защитни функции е приложена таблица № 24 за разпределение на общата площ по водеща категория и функции, и е изготвен списък на подотделите по функции в пълния им обхват.

Таблица № 24
Разпределение на общата площ по водеща категория и функции

ТП “ДГС Свиленград” – общо за стопанството

Горски територии по категории и функции	Водеща функция	%	В не водеща функция	Обща площ
	ха		ха	
защитна ивица шосе	17.7	0.1	-	17.7
тех.пр.борба с ероз.	-	-	1946.5	1946.5
200 м край язовир	-	-	134.6	134.6
защ. ивица край река	-	-	486.1	486.1
защ. ивица ж.п.линия	13.4	-	6.0	19.4
скално-урвест терен	5.2	-	263.3	268.5
ерозирани земи	19.1	0.1	3.3	22.4
защ. ивица магистрала	-	-	14.4	14.4
наклон над 30 градуса	31.1	0.1	638.9	670.0
санитарно-охранителна зона пояс II	0.2	-	0.1	0.3
санитарно-охранителна зона пояс III	8.9	-	2.6	11.5
Общо защитни функции	95.6	0.3	-	-
защитена местност	233.0	0.7	-	233.0
природна забележителност	40.4	0.1	-	40.4
защитена зона местообитания	8790.9	28.1	7.3	8798.2
защитени зони птици и местообитания	18270.2	58.5	265.3	18535.5
Общо специални функции по т.1	27334.5	87.4	-	-
горски разсадник	-	-	6.6	6.6
семепроизв.насаждение	1.1	-	24.9	26.0
географска култура	-	-	4.2	4.2
Общо специални функции по т.2	1.1	-	-	-
зелена зона	0.5	-	414.5	415.0
извънселищен парк	48.3	0.2	77.1	125.4
гори във фаза на старост	-	-	1155.5	1155.5
Общо специални функции по т.3	48.8	0.2	-	-
Общо Специални функции по т.1+т.2+т.3	27384.4	87.6	-	-
Общо защитни и специални функции	27480.0	87.9	-	-
Стопански функции	3791.9	12.1	-	-
Всичко	31271.9	100.0	-	-

Списък на горските територии със защитни и специални функции

1. Горски територии за защита на водите

1.1. Санитарно-охранителни (вододайни) зони пояс II

Санитарно–охранителна зона /СОЗ/ - около водоземно съоръжение - тръбен кладенец, черпещ води Неогенски водоносен хоризонт на Подземно водно тяло BG2G000000NO11 – порови води в Неоген-Свиленград-Стамболово, за водоснабдяване на "Винарна изба" в землището гр. Свиленград, общ. Свиленград, обл. Хасково, обявена със Заповед № СОЗ – М – 253 от 13.03.2013 г. на основание чл. 119, ал. 4, т. 2 от Закона за водите (ДВ бр. 67/1999 г., изм. и доп. бр. 81/2000 г., изм. и доп. бр. 65/2006 г.) и чл. 37, т. 1 от Наредба № 3 (ДВ бр. 88/2000 г.) за условията и реда за проучване, проектиране, утвърждаване и експлоатация на санитарно-охранителните зони около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди и съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗГ .

Санитарно–охранителна зона /СОЗ/ - обявена със Заповед № СОЗ-М-193 от 05.11.2010 г. на основание чл. 119, ал.4, т.2 от Закона за водите и чл.37, т.1 от Наредба № 3 за условията и реда за проучване, проектиране, утвърждаване и експлоатация на санитарно-охранителните зони около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди – отдели и подотдели: **5:д2; 453:т, з3; с обща залесена площ 0,3 ха**, от която залесена 184,2 ха и незалесена 8,6 ха.

1.2. Санитарно-охранителни (вододайни) зони пояс III

Санитарно–охранителна зона /СОЗ/ - около водоземно съоръжение тръбен кладенец, черпещ води Неогенски водоносен хоризонт на Подземно водно тяло BG2G000000NO11 – порови води в Неоген-Свиленград-Стамболово ,за водоснабдяване на"Винарна изба"в землището гр. Свиленград, общ. Свиленград ,обл. Хасково обявена със **Заповед № СОЗ – М – 253 от 13.03.2013 г.** на основание чл. 119, ал. 4, т. 2 от Закона за водите (ДВ бр. 67/1999 г., изм. и доп. бр. 81/2000 г., изм. и доп. бр. 65/2006 г.) и чл. 37, т. 1 от Наредба № 3 (ДВ бр. 88/2000 г.) за условията и реда за проучване, проектиране, утвърждаване и експлоатация на санитарно-охранителните зони около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди и съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗГ .

Санитарно–охранителна зона /СОЗ/ – обявена със Заповед № СОЗ-М-193 от 05.11.2010 г. на основание чл. 119, ал.4, т.2 от Закона за водите и чл.37, т.1 от Наредба № 3 за условията и реда за проучване, проектиране, утвърждаване и експлоатация на санитарно-охранителните зони около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди – отдели и подотдели: **5:б2, г2, е2, 11, 12; 13:п; 453:с, у, ф, х, ц, е3, и3, 1, 2; с обща площ 11,5 ха**, от която залесена 10,4 ха и незалесена 1,1 ха, (в т.ч. 4,6 ха ДГТ) .

По подробно санитарно-охранителните (вододайни) зони са разгледани в глава V на настоящата записка.

1.3 Защитни ивици /100 метра/ покрай река Марица и река Тунджа- обособена съгласно чл.5, ал. 2 от ЗГ (ДВ бр. 19/08.03.2011 г) – отдели и подотдели: **92:а, б, д, з, к, о, с, у, ф, щ; 430:а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, 1, 2, 3, 4, 6, 7; 436:а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к; 477:х, ц, ч, щ; 479:а, б, в, е; 480; 486:р, с, т, у; 487:а, в, г, д, е, ж; 488; 489:а, б, к, л, м; 492; 494; с обща площ 486,1 ха**, от която 480,0 ха залесена и 6,1 ха незалесена.

1.4. Защитна ивица /200 метра/ покрай яз."Ивайловград"- обособена съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗГ (ДВ бр. 19/08.03.2011 г.) – отдели и подотдели: **371:к; 372:е, з, 4; 373:г, д, з; 374:г, д, 2, 5; 375:а, е, ж, з, и, к, 1, 2, 3, 4; 376:а, б, р, 1; 379:а; 381:з, и, к, л, м, н, о, у, ф, х, ш, щ, ю, я, а1; 384:и, щ, ю, я, в1, г1, д1, е1; с обща площ 134,6 ха**, от която 105,7 ха залесена и 28,9 ха незалесена.

2. Горски територии за защита на почвите

2.1. Ерозирани земи (с IV и V степен на ерозия) обособени съгласно указания от Националното съвещание от 26, 27.04.2007 г. и Протокол № 3600-100/01.08.2007 г. на НУГ и съгласно чл.5, ал.2 от Закона за горите, обнародван ДВ бр. 19 от 08.03.2011 г. – отдели и подотдели: **5:п2; 201:г, д; 205:ю; 211:г; 239:г; 241:а, в; 277:г, д, е; 304:з; с обща залесена площ 22,4 ха.**

2.2. Гори, разположени на терени с наклон над 30 градуса - обособени съгласно чл.43, ал.1, т.1 от Наредба №18 от 07.10.2015 г. за инвентаризация и планиране в горските територии, притурка към ДВ, бр. 82 от 23.10.2015 г. – отдели и подотдели: **92:д, с; 93:в, ж; 95:а; 150:а, б, г; 157:т, у, б2, в2; 162:д1; 173:б, в, д, е, ж, з, и, к, л, н; 201:ж; 220:б; 225:м; 232:г; 239:г, м, о; 262:в, г, д, ж; 263:ж, з; 265:а, д, л; 271:з; 274:д; 275:е, з, н; 277:в, г, е, ж; 280:ж, и, к, р; 281:а; 282:а, б, д, е, ж; 283:а, б, к; 284:а, б, в, г, д, ж; 285:в; 286:б, д, е, ж; 287:в, г, д, ж; 291:а, б; 294:г; 295:б, в; 300:е, м; 302:а; 304:з; 305:г, д; 328:и; 371:а, з; 372:а, е; 373:а; 375:д, е; 417:о; 427:ю, а1; 474:р; с обща залесена площ 670,0 ха.**

2.3. Скално-урвести терени (лесонепригодни горски площи, обрасли с дървесна и храстова растителност) – обособени съгласно чл.5, ал.2 от Закона за горите, обнародван ДВ бр. 19 от 08.03.2011 г. - отдели и подотдели: **32:б; 33:а, г; 44:и; 66:а; 72:ж; 92:б; 94:б; 95:г, д; 105:г, е; 148:а; 149:а, г; 150:ж; 152:с, ю; 158:ч; 159:а; 160:а; 161:е; 162:п, с; 199:г; 200:г, ж; 214:а, л; 239:з, и, у; 244:з; 260:и; 267:г; 275:к, л, м; 280:д, л, с; 282:в; 283:л; 285:г; 286:в; 287:з; 288:в; 290:ж; 293:а, в, ж, и, к, л, н; 299:а; 301:б, д; 314:и, к, л; 360:а, д; 404:з1; 455:к; с обща площ 268,5 ха цялата незалесена.**

2.4. Технически проект за борба с ерозията съгласно чл.5, ал.2 от Закона за горите, обнародван ДВ бр. 19 от 08.03.2011 г. – отдели и подотдели: **11; 12; 16:а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, 1, 2, 3, 4, 5; 59:г, д, е, ж, и, к, л, 2, 3, 4; 60:в, д, е, ж; 61:д, е, ж, з, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9; 120:и, к, л, м, о, ф, ц; 122:а, б, з, и, 1, 3; 123; 124:а, б, в, г, д, е, ж, з, о, п, р, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17; 126; 127:а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, п, р, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я, а1, б1, в1, г1, д1, е1, ж1, з1, и1, к1, л1, м1, н1, о1, п1, р1, с1, т1, у1; 132; 133:а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, 1; 172:8, 9; 173; 177:а, б, в, г, д, е, ж, м, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 13; 178:а, г, ж, з, и, 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9; 179:а, б, г, д, е, ж, з, к, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8; 180:з; 183:а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8; 184:а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, п, р, с, т; 185:а, б, в, г, д, к, о, п, р, 1, 2, 3, 4, 5, 6; 187:а, е; 391; 392; 393; 394; 395; 396; 397; 421; 422:а, б, в, г, д, е, ж, з, к, л, м, н; 423; 424; 427:с, т, у, ф, х, ц, ш, ю, я, а1, б1, в1, г1, д1, е1, ж1, з1, и1, к1, л1, м1, н1, о1, п1, р1, с1, т1, у1, ф1, х1, ц1, ч1, ш1, щ1, ю1, я1, 1, 2, 3, 4, 5, 6; 480:а, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о; 487:а, в, г, д, е, ж, з; 488; 489:а, б, к, л, м; 490:а; с обща площ 1946,5 ха, от която залесена 1777,2 ха и незалесена 169,3 ха.**

3. Горски територии за защита на техническата инфраструктура

3.1. Защитни ивици /100 метра/ от двете страни на жп линия: София – Свиленград – Гърция и жп линията София – Свиленград – Турция - обособени съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗГ (ДВ бр. 19/08.03.2011 г.) в отдели и подотдели: **435:п, 12, 13; 453:м2, п2, р2, с2, ц2, ш2, ю2; 487:з; 489:в; с обща площ 19,4 ха** от която 18,4 ха залесена и 1,0 ха незалесена.

3.2. Защитна ивица /100 метра/ покрай автомагистрала ”Марица”- обособена съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗГ (ДВ бр. 19/08.03.2011 г.) – отдели и подотдели: **163:ю, я; 190:т, ф, 4; 431:ш, щ, ю, а1; 440:и1, к1, л1; 476:2; 483:м; 487:1; с обща площ 14,4 ха**, от която 11,8 ха залесена и 2.6 ха незалесена.

3.3. Защитна ивица /50 м/ от двете страни на първокласен път /шосе/ ”София – Свиленград”- обособена съгласно чл.5, ал. 2 от ЗГ (ДВ бр. 19/08.03.2011 г.) – отдел и подотдели: **436:л, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10; обща площ 17,7 ха**, от която 2,3 ха залесена и 15,4 ха незалесена.

4. Горски територии включени в границите на защитените територии по смисъла на Закона за защитените територии

Списък на тези територии е посочен в т.2.1. на тази глава.

5. Защитени зони от екологичната мрежа Натура 2000, обособени по Закона за биологичното разнообразие

5.1. Защитени зони, обявени по Директива 92/43/ЕЕС за запазването на природните местообитания на дивата флора и фауна от екологичната мрежа Натура 2000

5.1.1. Защитена зона за местообитанията BG0000212 ”Сакар” – обявена съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за биологичното разнообразие и т. 2 от Решение № 661 от 16.10.2007 г. на МС (ДВ, бр. 85 от 2007 г.), изменена с решения на МС № 52 от 05.02.2008 г. (ДВ, бр. 14 от 2008 г.) и № 615 от 2.09.2020 г. (ДВ, бр. 79 от 2020 г.), утвърдена със Заповед № РД-

313/31.03.2021 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 51/2021 г), във връзка със Заповед № РД-564 от 12.06.2024 г. на министъра на МОСВ, изменена и допълнена със Заповед № РД-689 от 02.08.2024 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 72/2024 г) - отдели и подотдели: **1-17; 24-90; 93- 190; 390-429; 430: 4; 431; 432; 433; 434; 435: о, 10; 440; 441; 454; 455; 456; 457; 458; 459; 460; 461; 462; 463; 464; 465; 466; 467; 468; 469; 470; 471; 472; 473; 474; 475; 476; 479: г, д; 481; 482; 483; 484; 485; 487: б, и, к, 1; 489: в, г, д, е, ж, з, и; 490; 491** - с **обща площ 17155,3 ха**, от която 14776,7 залесена и 2378,6 незалесена.

5.1.2. Защитена зона за местообитанията BG0000217 “Ждрелото на река Тунджа” - обявена съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за биологичното разнообразие и т. 2 от Решение № 122 от 2.03.2007 г. на МС (ДВ, бр. 21 от 2007 г.), изменено с решения на МС № 52 от 5.02.2008 г. (ДВ, бр. 14 от 2008 г.) и № 615 от 2.09.2020 г. (ДВ, бр. 79 от 2020 г.), утвърдена със Заповед № РД- 311/31.03.2021 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 50/2021 г) - отдели: **91, 92** - с **обща площ 273,3 ха**, от която 153,0 залесена и 120,3 незалесена.

5.1.3 Защитена зона за местообитанията BG0000578 “Река Марица” - обявена съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за биологичното разнообразие и т. 2 от Решение № 122 от 2.03.2007 г. на МС (ДВ, бр. 21 от 2007 г.), изменено с решения на МС № 52 от 5.02.2008 г. (ДВ, бр. 14 от 2008 г.), № 615 от 2.09.2020 г. (ДВ, бр. 79 от 2020 г.) и № 588 от 6.08.2021 г. (ДВ, бр. 67 от 2021 г.), утвърдена със Заповед № РД- 728/19.08.2024 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 74/2024 г) – отдели и подотдели: **430: а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, 1, 2, 3, 5, 6, 7; 435: 13; 436: а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к; 437: н, о; 453: ю2, я2, а3, б3, в3, г3; 477: а, б, в, г, д, е, ж, з, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ; 479: а, б, в, е; 480; 486: р, с, т, у; 487: а, в, г, д, е, ж, з; 488; 489: а, б, к, л, м; 492; 494** - с **обща площ 487,0 ха**, от която 480,5 залесена и 6,5 ха незалесена.

5.1.4. Защитена зона за местообитанията BG0001032 “Родопи-Източни”- обявена съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за биологичното разнообразие и т. 2 от Решение № 122 от 2.03.2007 г. на МС (ДВ, бр. 21 от 2007 г.), изменено с решения на МС № 52 от 5.02.2008 г. (ДВ, бр. 14 от 2008 г.), № 811 от 16.11.2010 г. (ДВ, бр. 96 от 2010 г.) и № 615 от 2.09.2020 г. (ДВ, бр. 79 от 2020 г.), утвърдена със Заповед № РД- 267/31.03.2021 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 43/2021 г) - отдели и подотдели: **217; 218; 219; 220; 221; 222; 223; 224; 225; 226: в, г, д, е, ж, з, и, 2, 3, 4; 227: в, г, д, е, ж, з, и, к, 1; 228: а, б, в, г, д, е, 2, 3; 229; 230: г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, п, р, с, 1, 2; 231: б, д, е, ж, з, и, 2; 232: а, в, г, д, е, ж, 1, 2, 3, 4, 5, 6; 233: с, т, у, 4, 10; 234: б, в, г, д, е, ж, з, и, к, 1, 2, 3, 4, 5; 235; 236; 237: а, б, г, д, е, ж, з, 2; 238; 239: ж, и, к, л, м, н, о, п, р, 4, 5; 241: е, ж, з, и, 5; 243: б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, о, 3, 4; 244: в, г, д, е, ж, з, 1, 2; 245; 246: к, л, м, н, о, п, р, с, т, 2, 3, 4, 5, 6; 247; 248; 249; 250: г, д, е, ж, з, и, 8, 9, 10, 12; 251; 253: щ; 254: н, 7; 255: в, г, д; 256: г, д, е; 257: г, д, е, 1, 2, 3; 258: п; 259; 260: а, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, п, р, 1, 2, 3, 4, 5; 261; 262; 263; 264; 265; 266: е, ж, з, и, 3, 4; 267: а, г, д, е, ж, з, и, 3; 273: а, б, в, г, е, 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13; 274: б, в, г, д, е, ж, з, и, 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11; 275; 276; 277; 278; 279; 280: в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, п, р, с, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9; 281: д, з; 282: а, б, в, г, д, е, ж, з, к, л, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8; 283; 284; 285; 286; 287; 288; 289; 290; 291; 292; 293; 294; 295; 296; 297; 298; 299; 300; 301; 302; 303; 304; 305: а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15; 306; 307; 308; 309; 310; 311; 312; 313; 314; 315; 316; 317; 318; 319; 320; 321; 322; 323; 324; 325; 326; 327; 328; 329; 330; 331; 332; 333; 334; 335; 336; 337: а, б, в, г, д, е, ж, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10; 338: ж; 339: ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я, а1, б1, в1, г1, д1; 341: а, б, в, г, д, е, и, л, 1, 2, 3; 342; 343; 344; 345; 346; 347; 348; 349; 350; 351; 352; 353; 354; 355; 356; 357; 358; 359; 360; 361; 362; 363; 364; 365; 366; 367; 368; 369; 371; 372; 373; 374; 375; 376; 377; 378; 379; 380; 381; 382: в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, 8, 9, 10, 11, 12, 13; 383; 384; 385: е, ж, з, 1, 2; 451: а, б, в, г, 1, 2, 3, 4** - с **обща площ 9398,7 ха**, от която 8901,6 ха залесена и 497,1 ха незалесена.

5.1.5. Защитена зона за местообитанията BG0001034 “Остър Камък” - обявена съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за биологичното разнообразие и т. 2 от Решение № 122 от 02.03.2007 г. на МС (ДВ, бр. 21 от 2007 г.), изменено с решения на МС № 52 от 5.02.2008 г. (ДВ, бр. 14 от 2008 г.) и № 615 от 2.09.2020 г. (ДВ, бр. 79 от 2020 г.), утвърдена със Заповед № РД- 305/31.03.2021 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 50/2021 г), във връзка със със Заповед № РД-565 от 12.06.2024 г. на министъра на МОСВ, изменена и допълнена със Заповед № РД-690 от 02.08.2024 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 72/2024 г) – отдели и подотдели: **443: а, в, г; 478** - с **обща залесена площ 19,4 ха**.

5.1.5. Защитена зона за птиците BG0002020 “Радинчево” - обявена съгласно чл. 6, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за биологичното разнообразие и т. 2 от Решение № 122 от 02.03.2007 г. на МС (ДВ, бр. 21 от 2007 г.), утвърдена със Заповед № РД- 783/29.10.2008 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 104/2008 г) - отдели и подотдели: **4: д2, е2, ж2, з2, и2, к2, л2, м2, н2, о2, п2, р2, с2, т2, 5, 6; 5: з1, и1; 158: р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я, а1, б1, в1, г1, д1, е1, ж1, з1, и1, к1, л1, м1, н1, о1, п1, р1,**

с1, т1, у1, ф1, х1, ц1, ч1, ш1, щ1, ю1, я1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12; **159; 160; 161; 162; 456:** к, л, м, н; **477:** х, ц, ч - с **обща площ 390,6**, от която 223,4 ха залесена и 167,2 незалесена.

5.1.6. Защитена зона за птиците BG0002021 "Сакар" – обявена съгласно чл. 6, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за биологичното разнообразие и т. 1 от Решение на МС № 802 от 04.12.2007 г. (ДВ, бр. 107 от 2007 г.), утвърдена със Заповед № РД- 758/19.08.2010 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 72/2010 г), изменена и допълнена със Заповед № РД-70 от 28.01.2013 г. на министъра на МОСВ (обн. ДВ бр. 10/2013 г) и Заповед № РД-1130 от 29.11.2022 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 99/2022 г) - отдели и подотдели: **1; 6; 7; 10; 11; 12; 15; 16; 24-154; 155:** б, в, 3, 5; **156:** а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8; **158:** 11; **164; 165:** а, б, в, г; **166; 167; 168; 169; 170; 171; 172; 173:** а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9; **174; 175; 176; 177; 178; 179; 180; 181; 182; 183; 184; 185; 186; 187:** а, б, в, г, д, е, ж, з, и, р, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19; **189:** а, б, в, г, д, е, ж, з, и, ц, ч, ш, щ, ю, я, а1, б1, в1, г1, д1, е1, ж1, з1, и1, к1, л1, м1, н1, о1, 10, 11, 12; **390- 428; 431:** а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, 1; **432:** а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, 1, 2; **433; 434; 441; 455; 458; 459; 460; 461; 462; 463; 464; 465; 466; 467; 468; 469; 470; 471; 472; 473; 474; 475; 481; 482:** а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я, а1, б1, в1, г1, д1, е1, ж1, з1, н2, о2, п2, р2, с2, т2, у2, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 18, 19, 20, 21, 25; **490 - с обща площ 15205,7**, от която 13035,3 ха залесена и 2170,4 незалесена.

5.1.7. Защитена зона за птиците BG0002106 "Язовир Ивайловград" – обявена съгласно чл. 6, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за биологичното разнообразие и т. 2 от Решение № 122 от 02.03.2007 г. на МС (ДВ, бр. 21 от 2007 г.), утвърдена със Заповед № РД- 845/17.11.2008 г. на МОСВ (обн. ДВ бр. 12/2008 г) - отдели и подотдели: **295:** а, б, д, е, 1; **296; 341:** а, б, в, г, д, е, и, л, 1, 2, 3; **342-369; 371; 372; 373; 374; 375; 376; 377; 378; 379; 380; 381; 382:** в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, 8, 9, 10, 11, 12, 13; **383:** а, б, в, г, е, ж, з, и, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24; **384 - с обща площ 2 939,2 ха**, от която 2785,4 ха залесена и 153,8 а незалесена.

6. Други специални горски територии по чл. 5 от ЗГ

6.1. Семепроизводствени насаждения, определени като базови източници на горски репродуктивни материали с Протокол №4 от 28.04.2025 г, одобрен от ИД на ИАГ и обособени съгласно чл.5, ал.3, т.2 от Закона за горите, обнародван ДВ бр. 19 от 08.03.2011 г. – отдели и подотдели: **48:**и; **241:**з; **242:**д; **335:**в; с **обща залесена площ 26,0 ха**.

6.2. Географска култура от корков дъб - създадена с Протокол от 29.04.1998 г. и актуализирана с Протокол от 28.04.2025 г, одобрен от ИД на ИАГ и съгласно чл.5, ал.3, т.2 от Закона за горите, обнародван ДВ бр. 19 от 08.03.2011 г. – подотдел: **118:**и; с **обща залесена площ 4,2 ха**.

6.3. 24. Горски разсадник "Гебран" – удостоверение за регистрация №1 от 04.03.2013 г., издаден от РДГ Кърджали и чл.5, ал.3, т.2 от Закона за горите , обнародван ДВ бр. 19 от 08.03.2011 г. - отдел и подотдел **436 - 7;** с **обща незалесена площ 6,6 ха**.

7. Горски територии с рекреационно значение.

7.1. Зелена зона - обособена с Решение № 7 и Протокол № 3 от 10.02.1976 г. на МГПП и на основание чл. 5, ал. 3, т. 3 от ЗГ(ДВ бр. 19/08.03.2011 г., изм. и доп. бр. 60/07.08.2012 г.) - отдели и подотдели: **4:**щ, ю, я, а1, б1, в1, г1, д1, е1, ж1, з1, и1, к1, л1, м1, х1, ц1, ч1, ш1, щ1, ю1, я1, а2, б2, в2, г2, п2, 1, 2, 3, 4, 6; **5:**в, г, д, е, ж, з, к, м, н, о, п, р, с, у, ф, х, ц, ч, ш, ю, я, а1, б1, в1, г1, д1, е1, л1, м1, н1, о1, о2, п2, р2, ф2, х2, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 13, 14; **172:**а, б, в, г, д, е, 1, 2, 3, 5, 8, 9; **173; 431:**м, н, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я, а1, б1, в1, 3, 5, 6, 7, 8; **432:**з, и, к, н, о, п, р, с, т, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13; **435:**4; **461:**н, о, п, х, а1, ж1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12; **477:**т, у, ф; **479;** с **обща площ 415,0 ха**, от която 384,8 ха е залесена и 30,2 ха незалесена.

7.2. Горски парк "Чинара" - обявен с Писмо № 5602/29.05.1976г. и Протокол от 28.02.1977 г. на МГПП и на основание чл. 5, ал.3 от ЗГ – отдели и подотдели: **251:**б; **257:**г, д, е, 1, 2, 3; **258:**к, л, м, н, о, п, 1; **259:**а, б, в, г, д, е, л, 2; **260:**а, б, в, г; **266:**а, л; с **обща площ 125,4 ха**, от която 123,9 ха е залесена и 1,5 ха незалесена.

8. Горски територии с висока консервационна стойност.

8.1. Гори във фаза на старост - обособени съгласно чл.5, ал.3, т.3 от Закона за горите, обнародван ДВ бр. 19 от 08.03.2011 г. и чл.43, ал.11 от Наредба №18 от 07.10.2015 г, и обявени със Заповед №РД49-421/02.11.2016 год. на Министъра на земеделието и храните – отдели и подотдели: **24:**у; **25:**в; **26:**а, б, в, г; **27:**б, ж; **33:**з, и, л; **35:**б, в, е; **36:**ж; **39:**б; **40:**б, з, п; **41:**ж, з, к;

42:б, г, д, з; 43:а, б, в; 46:б; 47:а, е, ж; 59:а; 60:з; 62:д; 65:г; 66:ж; 69:д; 71:и; 83:б; 90:к; 113:д; 129:а, б, в; 131:а, д, е; 132:а; 137:в, д; 139:а, е; 140:а, з; 141:а; 142:з; 144:а, в, ж, з; 145:с; 147:и; 150:а, б, в, г; 151:б, е, р; 152:а1, б1, д1; 156:е, л; 163:г1, д1, м1, у1, х1; 168:б; 174:а, б; 175:г; 190:у, з1, р1, т1, у1; 250:д, е, ж, з; 251:г; 261:г; 262:в, г; 263:ж, з; 273:а, в; 274:з; 275:а, б, в, р, у; 277:в; 282:б, д, е, ж; 284:г, д, ж; 286:б; 290:а, в, г; 291:а, б; 293:е, з, м; 295:б, в; 298:з, ш, н1; 299:е, ж; 300:ж, и; 301:а, з; 302:г; 305:г; 306:в; 307:в, е; 309:б; 311:а, г; 312:и; 315:д; 326:и; 328:л; 341:е; 342:к; 347:и; 348:в, е, з, и; 350:в; 351:в; 352:а, г, д, е; 353:в; 354:г; 355:а, д; 356:а, в, ж; 361:а, м; 364:ж; 366:г; 371:е, ж, л; 372:б, г, з, и; 373:б; 374:а, в, е; 376:н; 379:б; 380:з; 381:в; 390:г, и, к, л, м; 402:с1, т1; 411:д; 426:б; 427:д, л; 440:а, б, в, д, е, и, л, т, а1, д1; 458:г, ш; 465:ж; 476:з; 482:з, о, р, с, у, ш; 489:г, ж; с **обща залесена площ 1155,5 ха.**

По заповедта на министъра площта на горите във фаза на старост е 1140,9 ха, като е определена неправилно, тъй като подотдел 440:х е записан с площ 1,0 ха, а по ГСП 2016 г. площта е 11,0 ха, т.е. площта действително е 1150,9 ха. Неправилно са записани в заповедта отдели и подотдели недържавна собственост 440:л, а1, д1; 458:г, с обща площ 30,1 ха, които трябва да отпаднат от списъка на ГФС и бъдат заменени с насаждения държавна собственост.

В защитените зони, обявени по Директива 92/43/ЕЕС за запазването на природните местообитания на дивата флора и фауна от екологичната мрежа Natura 2000 с помощта на "Ръководство за определяне на местообитания с европейска значимост" са установени местообитания с площ **20856,7 ха**, като разпределението им е показано в таблица № 25.

Таблица № 25

Разпределение на горските местообитания в защитените зони по площ и запас

Местообитания	иглолистни	широкол. високостъбл.	изд. за превръщане	Всичко	%	в т.ч. ГФС	
						ха	%
хектари							
общо 9150	-	0.3	-	0.3	-	-	-
общо 9170	-	8.9	1011.8	1020.7	4.9	49.8	4.9
общо 91AA	-	46.5	7716.2	7762.7	37.2	398.9	5.1
общо 91F0	-	26.5	-	26.5	0.1	-	-
общо 91M0	-	95.8	11610.7	11706.5	56.1	702.7	6.0
общо 91Z0	-	138.8	-	138.8	0.7	1.2	0.9
общо 92A0	-	188.0	-	188.0	0.9	2.9	1.5
общо 9530	13.2	-	-	13.2	0.1	-	-
ВСИЧКО	13.2	504.8	20338.7	20856.7	100.0	1155.5	5.5

4.2. ТАКСАЦИОННА ХАРАКТЕРИСТИКА НА НАСАЖДЕНИЯТА

Залесената площ на ТП "ДГС Свиленград" е 27969,6 ха, като 87,4% от нея са гори със защитни и специални функции и 12,6 % са със стопански функции. Разпределението ѝ, както и това на дървесния запас общо за горите (без клони), по типове месторастения в границите на обособените условни стопанските класове е дадено в таблица № 26.

Таблица № 26

разпределение на залесената площ и общия дървесен запас (без клони) по условни стопански класове и типове месторастения

Месторастене		Площ		Дървесен запас			
				На основното насаждение		На надлесните	
означение	Но	ха	%	куб.м	%	куб.м	%
Условен стопански клас Иглолистни култури - ЗСпФ							
Ю-I-2а,2 С-2,1	95	481.1	28.9	119215	33.8	10	40.0
Ю-I-2а,2 В-1,2	96	42.5	2.5	6180	1.8	-	-
Ю-I-2а,2 С-1	98	1123.2	67.4	222715	63.3	15	60.0
Ю-I-3 С-2,1	102	19.7	1.2	3920	1.1	-	-
МТЮ-I В-1,12,2	131	0.1	-	10	-	-	-
Всичко		1666.6	100.0	352040	100.0	25	100.0
Условен стопански клас Горскоплоден - ЗСпФ							
Ю-I-2а,2 С-2,1	95	34.4	17.0	-	-	-	-

Месторастене		Площ		Дървесен запас			
				На основното насаждение		На надлесните	
означение	№	ха	%	куб.м	%	куб.м	%
Ю-1-2а,2 С-1	98	167.5	83.0	8975	100.0	-	-
Всичко		201.9	100.0	8975	100.0	-	100.0
Условен стопански клас Дъбов средно и нискобонитетен - ЗСпФ							
Ю-1-2а,2 С-2,1	95	91.2	12.5	5905	27.9	145	46.8
Ю-1-2а,2 В-1,2	96	9.8	1.4	240	1.1	-	-
Ю-1-2а,2 С-1	98	626.8	86.1	15005	70.8	165	53.2
Ю-1-3 С-2,1	102	0.2	-	35	0.2	-	-
Всичко		728.0	100.0	21185	100.0	310	100.0
Условен стопански клас Широколистен високоствъблен - ЗСпФ							
Ю-1-1 С-2	92	25.4	7.7	2660	6.8	20	25.0
Ю-1-2а,2 D-2,3	94	8.4	2.6	580	1.5	-	-
Ю-1-2а,2 С-2,1	95	176.7	53.9	31255	80.4	60	75.0
Ю-1-2а,2 С-1	98	116.2	35.5	4270	11.0	-	-
Ю-1-3 С-2,1	102	0.9	0.3	100	0.3	-	-
Всичко		327.6	100.0	38865	100.0	80	100.0
Условен стопански клас Дъбов средно и нискобонитетен за превръщане - ЗСпФ							
Ю-1-2а,2 D-2,3	94	10.4	0.1	1035	0.2	-	-
Ю-1-2а,2 С-2,1	95	4992.3	47.8	419595	52.9	505	39.9
Ю-1-2а,2 В-1,2	96	182.1	1.8	7290	0.9	-	-
Ю-1-2а,2 С-1	98	4187.1	40.1	283765	35.7	350	27.7
Ю-1-3 С-2,1	102	989.4	9.5	80130	10.1	410	32.4
Ю-1-3 В-1,2	103	21.1	0.2	940	0.1	-	-
МТЮ-1 В-1,12,2	131	30.5	0.3	620	0.1	-	-
МТЮ-1 А-0,А-1	132	19.4	0.2	310	-	-	-
Всичко		10432.3	100.0	793685	100.0	1265	100.0
Условен стопански клас Косматдъбов за превръщане - ЗСпФ							
Ю-1-2а,2 С-2,1	95	268.7	3.8	14975	5.3	-	-
Ю-1-2а,2 В-1,2	96	447.7	6.4	11140	3.9	30	11.5
Ю-1-2а,2 С-1	98	6259.8	88.6	256615	89.7	230	88.5
Ю-1-3 В-1,2	103	2.5	-	60	-	-	-
МТЮ-1 С-2	121	82.5	1.2	3240	1.1	-	-
МТЮ-1 АВ-1	122	2.6	-	100	-	-	-
МТЮ-1 А-0,А-1	132	1.5	-	15	-	-	-
Всичко		7065.3	100.0	286145	100.0	260	100.0
Условен стопански клас Смесен средно и нискобонитетен за превръщане - ЗСпФ							
Ю-1-1 С-2	92	0.4	-	20	-	-	-
Ю-1-2а,2 D-2,3	94	5.3	0.2	450	0.3	-	-
Ю-1-2а,2 С-2,1	95	720.0	26.5	55180	33.6	190	24.8
Ю-1-2а,2 В-1,2	96	385.1	14.2	17955	10.9	-	-
Ю-1-2а,2 С-1	98	1545.9	56.8	87200	53.0	575	75.2
Ю-1-3 С-2,1	102	20.6	0.8	2560	1.6	-	-
МТЮ-1 С-2	121	3.5	0.1	50	-	-	-
МТЮ-1 АВ-1	122	27.4	1.0	815	0.5	-	-
МТЮ-1 В-1,12,2	131	12.1	0.4	185	0.1	-	-
МТЮ-1 А-0,А-1	132	1.1	-	30	-	-	-
Всичко		2721.4	100.0	164445	100.0	765	100.0
Условен стопански клас Церов за превръщане - ЗСпФ							
Ю-1-2а,2 С-2,1	95	148.0	46.9	14850	50.1	-	-
Ю-1-2а,2 С-1	98	142.6	45.3	12805	43.3	-	-
Ю-1-3 С-2,1	102	24.6	7.8	1955	6.6	-	-
Всичко		315.2	100.0	29610	100.0	-	100.0
Условен стопански клас Тополов - ЗСпФ							

Месторастене		Площ		Дървесен запас			
				На основното насаждение		На надлесните	
означение	Но	ха	%	куб.м	%	куб.м	%
Ю-І-1 С-2	92	545.2	95.4	74685	96.3	45	69.2
Ю-І-2а,2 D-2,3	94	23.5	4.1	2505	3.2	20	30.8
Ю-І-2а,2 С-2,1	95	3.0	0.5	345	0.5	-	-
Всичко		571.7	100.0	77535	100.0	65	100.0
Условен стопански клас Акациев - ЗСпФ							
Ю-І-1 С-2	92	29.2	12.8	1165	14.0	65	44.8
Ю-І-2а,2 D-2,3	94	1.9	0.8	15	0.2	-	-
Ю-І-2а,2 С-2,1	95	48.3	21.1	2350	28.2	20	13.8
Ю-І-2а,2 В-1,2	96	0.9	0.4	25	0.2	-	-
Ю-І-2а,2 С-1	98	147.8	64.7	4790	57.4	60	41.4
МТЮ-І А-0,А-1	132	0.4	0.2	-	-	-	-
Всичко		228.5	100.0	8345	100.0	145	100.0
Условен стопански клас Келявгабърров - ЗСпФ							
Ю-І-2а,2 С-2,1	95	7.0	3.6	175	5.1	-	-
Ю-І-2а,2 В-1,2	96	110.5	56.3	1565	46.1	-	-
Ю-І-2а,2 С-1	98	56.8	29.0	1130	33.3	-	-
МТЮ-І С-2	121	15.2	7.7	470	13.9	-	-
МТЮ-І АВ-1	122	6.7	3.4	55	1.6	-	-
Всичко		196.2	100.0	3395	100.0	-	100.0
Общо ЗСпФ		24454.7		1784225		2915	
Стопански клас Иглолистни култури - СтФ							
Ю-І-2а,2 С-2,1	95	258.4	48.5	47140	48.8	10	100.0
Ю-І-2а,2 В-1,2	96	37.6	7.1	6860	7.1	-	-
Ю-І-2а,2 С-1	98	236.7	44.4	42685	44.1	-	-
Всичко		532.7	100.0	96685	100.0	10	100.0
Стопански клас Дъбов средно и нискобонитетен - СтФ							
Ю-І-1 С-2	92	14.2	8.0	2515	20.2	-	-
Ю-І-2а,2 D-2,3	94	1.6	0.8	270	2.2	-	-
Ю-І-2а,2 С-2,1	95	126.0	70.7	8155	65.7	5	100.0
Ю-І-2а,2 С-1	98	36.5	20.5	1480	11.9	-	-
Всичко		178.3	100.0	12420	100.0	5	100.0
Стопански клас Дъбов средно и нискобонитетен за превръщане - СтФ							
Ю-І-2а,2 С-2,1	95	753.0	31.3	58030	37.3	-	-
Ю-І-2а,2 В-1,2	96	75.9	3.2	2735	1.8	-	-
Ю-І-2а,2 С-1	98	1539.6	64.0	93750	60.3	65	100.0
МТЮ-І В-1,12,2	131	35.6	1.5	910	0.6	-	-
Всичко		2404.1	100.0	155425	100.0	65	100.0
Стопански клас Смесен средно и нискобонитетен за превръщане - СтФ							
Ю-І-2а,2 D-2,3	94	1.3	0.4	90	0.4	-	-
Ю-І-2а,2 С-2,1	95	127.7	36.1	8140	34.1	-	-
Ю-І-2а,2 В-1,2	96	21.2	6.0	870	3.6	-	-
Ю-І-2а,2 С-1	98	203.2	57.5	14795	61.9	15	100.0
Всичко		353.4	100.0	23895	100.0	15	100.0
Стопански клас Акациев - СтФ							
Ю-І-2а,2 С-2,1	95	18.7	40.3	840	44.8	-	-
Ю-І-2а,2 С-1	98	27.7	59.7	1035	55.2	-	-
Всичко		46.4	100.0	1875	100.0	-	100.0
Общо СтФ		3514.9		290300		95	
Общо ЗСпФ+СтФ		27969.6		2074525		3010	

4.2.1. Гори със защитни и специални функции

Залесената площ на горите със защитни и специални функции общо за стопанството е 24454,7 ха, което е 87,4% от общата залесена площ. По условни стопански класове площта се разпределя, както следва:

4.2.1.1. Условен стопански клас Иглолистни култури (ЗСпФ) (таблици с №№ 1 - 9 от Приложение I.2.1)

Общата площ на този условен стопански клас е 1666,6 ха, която е 6,0% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 352040 куб.м.

Обособен от чисти и смесени иглолистни култури, с преобладание на пет и повече десети от черен бор или бял бор в естествената и извън естествената им зона на разпространение, с производителност от I до V бонитет.

Поради малката им площ, към този условен стопански клас се причисляват и естествените черборови и бялборови насаждения, култури от зелена дуглазка и атласки кедър, смесените иглолистни и иглолистно-широколистни култури с водещо участие на черен бор или бял бор.

Културите са разположени на: среднобогати (97,5%) и бедни (2,5%) месторастения, с производителност от I до V бонитет.

Средната възраст на дървостойките е 48 години, средният бонитет е IV (3,5), средната пълнота е 0,68, средният запас е 211 куб.м/ха, а средният прираст е 4,38 куб.м/ха.

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е черният бор – 76,4% от площта и 85,0% от запаса.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са културите в IV клас на възраст (49,8% от площта).

Общото санитарно състояние на иглолистните култури е средно до лошо, върху близо полуvinата от залесената площ на класа или върху част от тях установените увреждания са от пожар, суховършия, снеголом. С най-голям дял са уврежданията от суховършия (21,9%) и пожари (20,8%) – общо 42,7%. Пожарите са настъпили в следствие на човешката небрежност в рамките на десетилетието. Наблюдават се засегнати площи и от снеголом – 0,4% и др.

4.2.1.2. Условен стопански клас Дъбов средно и нискобонитетен (ЗСпФ) (таблици с №№ 10 - 18 от Приложение I.2.1)

Площта на този условен стопански клас е 728,0 хектара, която е 2,6% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 21185 куб.м.

Обособен от чисти и смесени семенни насаждения с преобладание шест и повече десети от зимен дъб, благун, цер, космат дъб, смесени с преобладаващо участие на сбора от тези дървесни видове, както и културите от същите видове. Поради малката им площ, към този условен стопански клас се причисляват и културите от цер, космат дъб и корков дъб.

Насажденията са разположени на: среднобогати (98,6%) и бедни (1,4%) месторастения.

Средната възраст на дървостойките е 23 години, средният бонитет е IV (4,1), а средната пълнота 0,60. Средният запас е 29 куб.м/ха, а средният прираст 1,01 куб.м/ха.

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е косматият дъб – 38,4% от площта и 33,1% от запаса.

Площта е разпределена сравнително равномерно по класове на възраст. Най-много са насажденията в I клас на възраст (66,7% от площта).

Санитарното състояние на насажденията и културите е от добро до лошо, като 335.7 ха (46.1 %) са засегнати от различни по вид и степен на повреда - от пожар 44.5 %, от суховършия 1.6%.

4.2.1.3. Условен стопански клас Горскоплоден (ЗСпФ) (таблици с №№ 19 - 25 от Приложение I.2.1)

Площта на този условен стопански клас е 201,9 хектара, която е 0,7% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 8975 куб.м.

Този стопански клас е формиран от орехови и бадемкови култури и други изкуствени насаждения за производство на плодове с производителност от I до V бонитет. (чл.88, ал.5, т.3 от ЗГ)

Насажденията са разположени само на среднобогати (100%) месторастения.

Средната възраст на дървостойките е 45 години, средният бонитет е V (5,0), а средната пълнота 0,69. Средният запас е 45 куб.м/ха, а средният прираст 0,86 куб.м/ха.

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е орехът – 94,7% от площта и 97,0% от запаса.

Площта е разпределена сравнително равномерно по класове на възраст. Най-много са насажденията в III клас на възраст (79,3% от площта).

Санитарното състояние на насажденията и културите е от средно до лошо, като 197.8 ха (98.0 %) са засегнати от различни по вид и степен на повреда - от пожар 26,9 %, от суховършии 71,0 % и от гниене – 0,1 % от площта.

4.2.1.4. Условен стопански клас Широколистен високоствъблен (ЗСпФ) (таблици с №№ 26 - 34 от Приложение I.2.1)

Този условен стопански клас е с площ 327,6 ха, която е 1,2% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 38865 куб.м.

Обособен от чисти и смесени насаждения и култури с участие на червен дъб, полски бряст, полски ясен, бреза, сребролистна липа, круша, и смесени без преобладание семенни насаждения и култури - т. е. Насаждения, за които площите им са недостатъчни за да се обособят в самостоятелен стопански клас с производителност от I до V бонитет.

Насажденията са разположени на: среднобогати (97,4%) и богати (2,6%) месторастения.

Средната възраст на дървостойките е 36 години, средният бонитет е III (3,2), а средната пълнота 0,70. Средният запас е 119 куб.м/ха, а средният прираст 2,80 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са дървостойките в III клас на възраст (36,6% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е липата – 33,0% от площта и 55,7% от запаса.

Санитарното състояние на насажденията и културите е от добро до лошо, като 96,1 ха (29,3 %) са засегнати от различни по вид и степен на повреда. Засегнати от пожар са 24,6 % от площта на стопанския клас, като тук загубите на дървесина са най-големи. От суховършии са засегнати 3,8 %, но има голям процент леки повреди, от снеголом 0,5%..

4.2.1.5. Условен стопански клас Тополов (ЗСпФ) (таблици с №№ 35 - 44 от Приложение I.2.1)

Този условен стопански клас е с площ 571,7 ха, която е 2,0% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 77535 куб.м.

Обособен от чисти и смесени от различни клонове топови култури на типични месторастения – с цел на производство съгласно “Инструкция за създаване, отглеждане и стопанисване на топови и върбови култури” – 1982 година с производителност от I до III бонитет, както и издънкови такива, получени след извеждане на гола сеч. Към този условен стопански клас са отнесени и естествени насаждения от бяла върба и бяла топола в границите на дига-бряг на речите с цел защита на речните брегове.

Насажденията са разположени върху среднобогати (95,4%) и богати месторастения (4,6%) месторастения.

Средната възраст на дървостойките е 19 години, средният бонитет е II (2,2), а средната пълнота 0,63. Средният запас е 136 куб.м/ха, а средният прираст е 8,58 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са насажденията в III клас на възраст (34.5% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е клон I - 214 – 53.9% от площта и 57,5% от запаса.

4.2.1.6. Условен стопански клас Дъбов средно и нискобонитетен за превръщане (ЗСпФ) (таблици с №№ 45 - 52 от Приложение I.2.1)

Общата площ на този условен стопански клас е 10432,3 ха, която е 37,3% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 793685 куб.м.

Обособен е от чисти и смесени издънкови насаждения с преобладание на благун и зимен дъб с продуктивност част от I до V бонитет.

Към този стопански клас се причисляват и високобонитетните издънкови насаждения, които в зряла възраст не са достигнали производствената цел на ДВП стопански клас.

Насажденията са разположени на: среднобогати (97,4%), бедни (2,3%), богати (0,1%) и много бедни (0,2%) месторастения.

Средната възраст на насажденията в стопанския клас е 63 години, средният бонитет е IV (4,4), а средната пълнота 0,62. Средният запас е 76 куб.м/ха, а средният прираст 1,34 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са насажденията в XIV клас на възраст (15,6% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е благунът – 46,7% от площта и 43,2% от запаса.

Санитарното състояние на насажденията е от добро до лошо, като 3119,7 ха (30,9%) са засегнати от различни по вид и степен повреди - от пожар 2,0% и суховършии 28,8%.

4.2.1.7. Условен стопански клас Косматдъбов за превръщане (ЗСпФ) (таблици с №№ 53 - 61 от Приложение I.2.1)

Площта на този условен стопански клас е 7065,3 ха, която е 25,3% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 286145 куб.м.

Обособен от чисти и смесени издънкови косматдъбови насажденията с производителност от III до V бонитет, които досега в горскостопанския план са били отнесени към стопански клас смесен средно и нискобонитетен за превръщане.

Целесъобразността за обособяването на този стопански клас е тази, че ще даде представа за организацията и стопанисването на насажденията от космат дъб.

Насажденията са разположени на: среднобогати (93,6%), бедни (6,4%) и много бедни месторастения.

Средната възраст на дървостойките е 48 години, средният бонитет е V (4,9), а средната пълнота 0,52. Средният запас е 41 куб.м/ха, а средният прираст 0,92 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са насажденията в XII клас на възраст (13,9% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е косматият дъб – 88,3% от площта и 87,2% от запаса.

Санитарното състояние на насажденията е от добро до лошо, като 1671,9 ха (23,7%) са засегнати от различни по вид и степен на повреда - от пожар 17,0 % и от суховършии 6,6 %.

4.2.1.8. Условен стопански клас Церов за превръщане (ЗСпФ) (таблици с №№ 62 - 68 от Приложение I.2.1)

Площта на този условен стопански клас е 315,2 ха, която е 1,1% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 29610 куб.м.

Обособен е от чисти и смесени издънкови насаждения с преобладание на цер с продуктивност от I до V бонитет.

Насажденията са разположени само на среднобогати месторастения (100%).

Средната възраст на дървостойките е 64 години, средният бонитет е IV (3,8), а средната пълнота 0,61. Средният запас е 94 куб.м/ха, а средният прираст 1,60 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са насажденията в XVI клас на възраст (22,5% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е церът – 71,3% от площта и 74,4% от запаса.

Санитарното състояние на насажденията е от добро до лошо, като 38,2 ха (12,1%) са засегнати от различни по вид и степен на повреда - от пожар 7,1 % и от суховършии 5,0 %.

4.2.1.9. Условен стопански клас Смесен средно и нискобонитетен за превръщане (ЗСпФ) (таблици с №№ 69 – 77 от Приложение I.2.1)

Площта на този условен стопански клас е 2721,4 ха, която е 9,7% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 164445 куб.м.

Обособен е от смесени по състав, без преобладание на определен дървесен вид издънкови насаждения. Към този стопански клас се причисляват и насаждения които в зряла възраст не са достигнали производствената цел на високобонитетния стопански клас, насаждения от обикновен габър, както и насажденията от полски бряст и маклен.

Насажденията са разположени на: среднобогати (84,2%), бедни (14,6%), богати (0,2%) среднобогати до богати (7,1%), и много бедни месторастения (1,0%).

Средната възраст на дървостойките е 56 години, средният бонитет е V (4,6), а средната пълнота 0,62. Средният запас е 60 куб.м/ха, а средният прираст 1,23 куб.м/ха.

Площта е разпределена сравнително равномерно по класове на възраст. Най-много са насажденията в XVII клас на възраст (10,6% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е благунът – 28,3% от площта и 27,7% от запаса.

Санитарното състояние на насажденията е от добро до лошо, като 562,1 ха (20,7%) са засегнати от различни по вид и степен на повреда - от пожар 10,7 %, снеголом – 0,1 % и от суховършии 9,8 %, като тук се очакват най -големите загуби на дървесина.

4.2.1.10. Условен стопански клас Акациев (ЗСпФ) (таблици с №№ 78 - 86 от Приложение I.2.1)

Площта на условния стопанския клас е 228,5 хектара, която е 0,8% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 8345 куб.м.

Обособен е от от чисти и смесени акациевите насаждения и култури, както и култури от гледичия от II до V бонитет.

Насажденията са разположени на: среднобогати (84,2%), богати (0,8%), бедни (0,4%) и много бедни (0,2%) месторастения.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са културите и насажденията в III клас на възраст (28,3% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е акацията – 79.0% от площта и 70.2% от запаса.

Средната възраст на стопанският клас е 22 години, средният бонитет е IV (4,3), а средната пълнота 0,67. Средният запас е 37 куб.м/ха, а средният прираст е 2,01 куб.м/ха.

Санитарното състояние на културите и насажденията е от добро до лошо, като 95,5 ха (41,8 %) са засегнати от повреди; пожар 37,3%, суховършии 4,5%.

4.2.1.11. Условен стопански клас Келявгабърв (ЗСпФ) (таблици с №№ 87 - 93 от Приложение I.2.1)

Площта на условия стопанският клас е 196,2 хектара, която е 0,7% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 3395 куб.м.

Обособен е от от чисти и смесени насажденията от келяв габър, мъждрян и др. видове, които се стопанисват издънково (нискостъблено). Насажденията са с производителност IV и V бонитет.

Насажденията са разположени на: среднобогати (40,3%), бедни (56,3%) и много бедни (3,4%) месторастения.

Средната възраст е 37 години, средният бонитет е V (4,7), а средната пълнота 0,55. Средният запас е 17 куб.м/ха, а средният прираст 0,51 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са насажденията в VIII клас на възраст (24,6% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ е келявият габър – 44,0% и с най-голям запас косматият дъб – 26,9% от запаса.

Санитарното състояние на насажденията е от добро до лошо, като 45,2 ха - 23,0 % от площта на стопанския клас са засегнати от пожар.

Общо за горите със защитни и специални функции

Средната възраст е 54 години.

Средната пълнота е 0,60.

Средният бонитет е IV (4,4).

Общият дървесен запас е 1784225 куб.м (без клони).

Средният запас е 73 куб.м/ха.

Общият среден годишен прираст е 38974 куб.м.

Средният прираст на 1 ха е 1,59 куб.м/ха.

4.2.2. Гори със стопански функции (СтФ)

Залесената площ на горите със стопански функции е 3514,9 ха или 12,6% от общата залесена площ. По стопански класове тя се разпределя, както следва:

4.2.2.1. Стопански клас Иглолистни култури (СтФ) (таблици с №№ 94 - 102 от Приложение I.2.1)

Общата площ на този стопански клас е 532,7 ха, която е 1,9% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 96685 куб.м.

Обособен от чисти и смесени иглолистни култури, с преобладание на шест и повече десети от иглолистни видове, в и извън естествения им ареал на разпространение от I до V бонитет. Поради малката им площ се причисляват и естествените черборови насаждения, бялборови култури и атласки кедър, както и смесените иглолистни и иглолистно-широколистни култури.

Културите са разположени на: среднобогати (97,2%) и бедни (7,1%) месторастения.

Средната възраст на дървостойките е 48 години, средният бонитет е IV (3,9), а средната пълнота 0,71. Средният запас е 182 куб.м/ха, а средният прираст 3,93 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са културите в III клас на възраст (76,4% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е черният бор – 74,8% от площта и 86,6% от запаса.

Санитарното им състояние е добро до средно, като се наблюдават леки повреди върху 161,5 ха или общо 30,3% ; суховършия-20,6%, пожар – 9,3%, снеговал – 0,2%.

4.2.2.2. Условен стопански клас Дъбов средно и нискобонитетен (СтФ) (таблици с №№ 103 - 111 от Приложение I.2.1)

Общата площ на този условен стопански клас е 178,3 хектара, която е 0,6% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 12420 куб.м.

Стопанския клас се явява сборен. Обособен е от чисти и смесени насаждения и култури с преобладаване шест и повече десети на високостъблени насаждения от зимен дъб, благун, цер, космат дъб, бяла топола, бяла върба, червен дъб, смесени с преобладаващо участие на сбора от тези дървесни видове, както и културите от същите видове. Поради малката им площ, към този стопански клас се причисляват и културите от евроамерикански тополи и източен чинар, както и култури от орех.

Насажденията са разположени на: среднобогати (99,2%), и богати (0,8%) месторастения.

Средната възраст на дървостойките е 34 години, средният бонитет е III (3,3), а средната пълнота 0,70. Средният запас е 70 куб.м/ха, а средният прираст 2,65 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са дървостойките във I клас на възраст (46,9% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е благунът – 32,1% от площта и 26,7% от запаса.

Санитарното им състояние е добро до средно, като се наблюдават леки повреди върху 11,8 ха или общо 6,6% ; суховършия-6,2%, пожар – 0,4%.

4.2.2.3. Стопански клас Дъбов средно и нискобонитетен за превръщане - ДСрНП (СтФ) (таблици с №№ 112 - 120 от Приложение I.2.1)

Общата площ на този стопански клас е 2404,1 ха, която е 8,6% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 155425 куб.м.

Обособен е от чисти и смесени по състав издънкови насаждения от благун и зимен дъб с продуктивност от III до V бонитет.

Насажденията са разположени на: среднобогати (95,3%), и бедни (4,7%) месторастения.

Средната възраст на стопанския клас е 46 години, средният бонитет е V (4,6), а средната пълнота 0,66. Средният запас е 65 куб.м/ха, а средният прираст 1,51 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са насажденията в V клас на възраст (22,4% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е благунът – 72,7% от площта и 68,4% от запаса.

Санитарното състояние на насажденията е добро до средно, като 274,6 ха или 11,4% от площта е засегната от суховършии (8,1%) и от пожар (3,3%).

4.2.2.4. Смесен средно и нискобонитетен стопански клас за превръщане - СмСрНП (СтФ) (таблици с №№ 121 - 129 от Приложение I.2.1)

Площта на този стопански клас е 353,4 ха, която е 1,3% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 23895 куб.м.

Обособен е от смесени по състав, без преобладаване на определен дървесен вид издънкови насаждения с продуктивност от III до V бонитет. Към този стопански клас поради малката си площ се причисляват и издънковите насаждения от цер, космат дъб и полски бряст.

Те са разположени на среднобогати (93,6%), бедни (6,0%) и богати (0,4%) месторастения.

Средната възраст на дървостойките е 47 години, средният бонитет е V (4,6), а средната пълнота 0,61. Средният запас е 68 куб.м/ха, а средният прираст 1,47 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са насажденията в XII клас на възраст (26,6% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е благунът – 34,0% от площта и 30,6% от запаса.

Санитарното състояние на насажденията е от добро до средно, като 30,4 ха (8,6%) от площта на стопанския клас са засегнати от суховършия и пожар.

4.2.2.5. Стопански клас Акациев – А (СтФ) (таблици с №№ 130 - 136 от Приложение I.2.1)

Площта на този стопанския клас е 46,4 хектара, която е 0,2% от цялата залесена площ на стопанството. Запасът на основните насаждения без клони е 1875 куб.м.

Този стопански клас е представен от чисти и смесени акациеви насаждения и култури от гледичия с продуктивност от III до V бонитет с обща площ от **11,1 ха – 0,8%**.

Насажденията са разположени само на среднобогати (100%) месторастения.

Средната възраст на стопанският клас е 20 години, Средният бонитет е IV (4,1), средната пълнота 0,74, Средният запас е 40 куб.м/ха, а средният прираст е 2,05 куб.м/ха.

Площта е разпределена неравномерно по класове на възраст. Най-много са културите във IV клас на възраст (39,9% от площта).

От дървесните видове с най-голяма площ и запас е акацията – 87,3% от площта и 82,7% от запаса.

Санитарното състояние на културите е от добро до лошо, като 5,0 ха (10,8 %) са силно засегнати от суховършия.

Общо за горите със стопански функции

Средната възраст е 46 години.

Средният бонитет е IV (4,4).

Средната пълнота е 0,67.

Средният запас е 83 куб.м/ха.

Средният годишен прираст е 1,94 куб.м/ха.

Общият среден годишен прираст е 6808 куб.м.

Общият дървесен запас е 290300 куб.м (без клони).

Общо за гората (таблици с №№ 1 - 16 от Приложение I.2.2)

Средната възраст е 46 години.

Средният бонитет е IV (4,4).

Средната пълнота е 0,67.

Средният запас е 83 куб.м/ха.

Средният годишен прираст е 1,94 куб.м/ха.

Общият среден годишен прираст е 6808 куб.м.

Общият дървесен запас е 2074525 куб.м (без клони).

В Приложение I.2.3 са изготвени в електронен вариант таблици за таксационна характеристика (№№ от 1 до 184) по видове гори.

В таблица № 27 са съпоставени основните средни таксационни показатели, установени при двете последователни инвентаризации.

Таблица № 27
Сравнение на основните таксационни показатели
при двете последователни инвентаризации

<i>Показатели</i>	<i>Мярка</i>	<i>По ГСП от 2015</i>	<i>По ГСП от 2025</i>	<i>Разлика-</i>
1. Обща площ	ха	31665.5	31271.9	-393.6
2. Залесена площ	ха	28553.6	27969.6	-584
3. Средна възраст	год.	44	52	+8
4. Среден бонитет	-	V (4.5)	IV (4.4)	-
5. Средна пълнота	-	0.64	0.60	-0.04
6. Общ запас (без клони)	куб.м	1864005	2074525	+210520
7. Среден запас на 1 ха (без клони)	куб.м	65	74	+9
8. Общ среден год. прираст	куб.м	46212	45782	-430
9. Среден прираст на 1 ха (без клони)	куб.м	1.62	1.64	+0.02

Намаление се наблюдава при площта, а увеличение при запаса. Намалението на площта се дължи на изключените с документи територии, а също и на намалението на земеделските територии залесени с горскоплодни, като орех, бадем и др. видове. Последните са изключени от баланса на горските територии.

Друг фактор за намалението на общата площ са бивши тополови култури и насаждения във водни територии, които са загинали поради престаряване и са отпаднали от територията на стопанството.

Увеличението на запаса може да се смята за закономерно.

Има леко влошаване на средните таксационни показатели. То се дължи на новоустроените гори и неусвоената маса в недържавни гори в следствие на пожар и снеголом.

Намалението при средната пълнота и общия годишен прираст се дължи на застаряването на горите, както и на по-лошите таксационни показатели на новоустроените гори. Това ще се промени през следващия период в резултат на планираните възобновителни и отгледни сечи.

В таблица №28 са дадени средните таксационни показатели на отделните условия стопански класове по функции и общо.

Таблица № 28

Средни таксационни показатели по функции и условни стопански класове

общо за стопанството

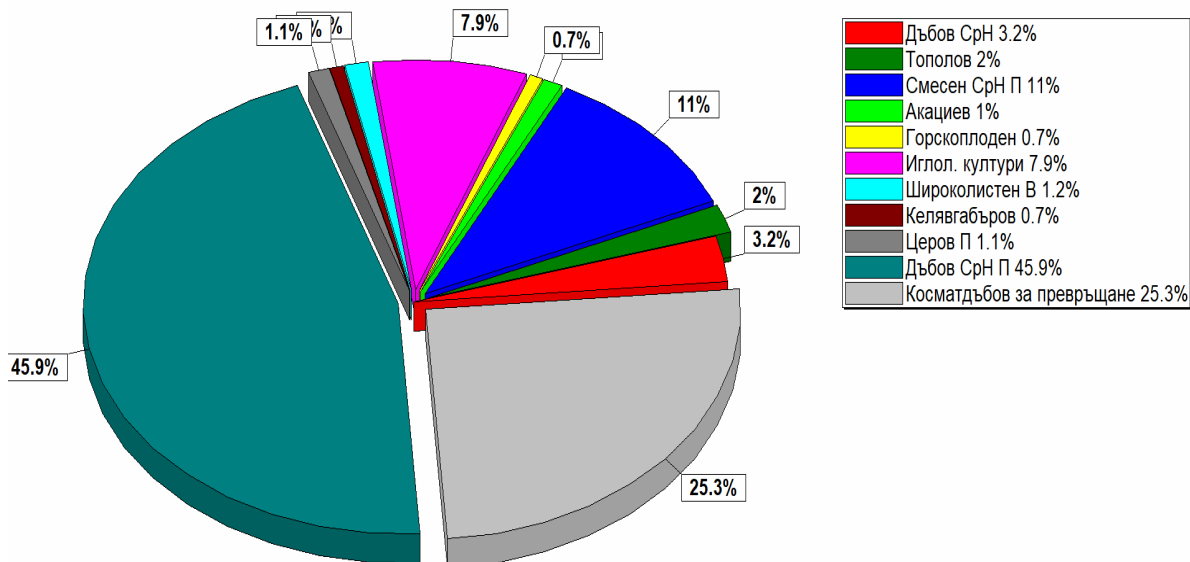
Условни стопански класове	Залесена площ		Средна възраст	Среден бонитет	Средна пълнота	Среден запас на 1 ха	Среден прираст на 1 ха	Общ среден прираст	Общ дървесен запас		Надлесни запас	
	ха	%							години	куб.м	с клони	с клони
	куб.м/ха	куб.м/ха	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м
А. Горски територии със Защитни и специални функции												
Иглол. култури	1666.6	6.0	48	III (3.4)	0.68	211	4.38	7300	352040	427555	25	40
Дъбов СрН	728.0	2.6	23	IV (4.0)	0.60	29	1.01	737	21185	28175	310	340
Горскоплоден	201.9	0.7	45	V (5.0)	0.69	45	0.86	174	8975	11950	-	-
Широколистен В	327.6	1.2	36	III (3.1)	0.70	119	2.80	917	38865	45560	80	80
Тополов	571.7	2.0	19	II (2.2)	0.63	136	8.58	4906	77535	89655	65	70
Дъбов СрН П	10432.3	37.3	63	IV (4.4)	0.62	76	1.34	14005	793685	875035	1265	1420
Косматдъбов П	7065.3	25.3	48	V (4.9)	0.52	41	0.92	6527	286145	314885	260	305
Церов П	315.2	1.1	64	IV (3.6)	0.61	94	1.60	503	29610	32585	-	-
Смесен СрН П	2721.4	9.7	56	V (4.7)	0.62	60	1.23	3345	164445	182010	765	885
Акациев	228.5	0.8	22	IV (4.3)	0.67	37	2.01	459	8345	8765	145	190
Келявгабъров	196.2	0.7	37	V (4.5)	0.55	17	0.51	101	3395	3655	-	-
Всичко ЗСпФ	24454.7	87.4	54	IV (4.4)	0.60	73	1.59	38974	1784225	2019830	2915	3330
Б. Горски територии със стопански функции												
Иглол. култури	532.7	1.9	48	IV (3.9)	0.71	182	3.93	2095	96685	118170	10	10
Дъбов СрН	178.3	0.6	34	III (3.3)	0.70	70	2.65	473	12420	16165	5	5
Дъбов СрН П	2404.1	8.6	46	V (4.7)	0.66	65	1.51	3624	155425	172550	65	70
Смесен СрН П	353.4	1.3	47	V (4.6)	0.61	68	1.47	521	23895	26725	15	20
Акациев	46.4	0.2	20	IV (4.1)	0.74	40	2.05	95	1875	1945	-	-
Всичко СтФ	3514.9	12.6	46	V (4.5)	0.67	83	1.94	6808	290300	335555	95	105
ОБЩО	27969.6	100.0	52	IV (4.4)	0.60	74	1.64	45782	2074525	2355385	3010	3435

За онагледяване са изготвени и десет диаграми:

1. За разпределение на залесената площ по стопански класове в проценти.
2. За разпределение на залесената площ по класове на възраст във високостъблените гори.
3. За разпределение на дървесния запас по класове на възраст във високостъблените гори.
4. За разпределение на залесената площ по класове на възраст в издънковите гори за превръщане.
5. За разпределение на дървесния запас по класове на възраст в издънковите гори за превръщане.
6. За разпределение на залесената площ по класове на възраст в нискостъблените гори.
7. За разпределение на дървесния запас по класове на възраст в нискостъблените гори.
8. За разпределение на залесената площ по дървесни видове.
9. За разпределение на дървесния запас по дървесни видове.
10. За разпределение на залесената площ по видове гори в проценти.

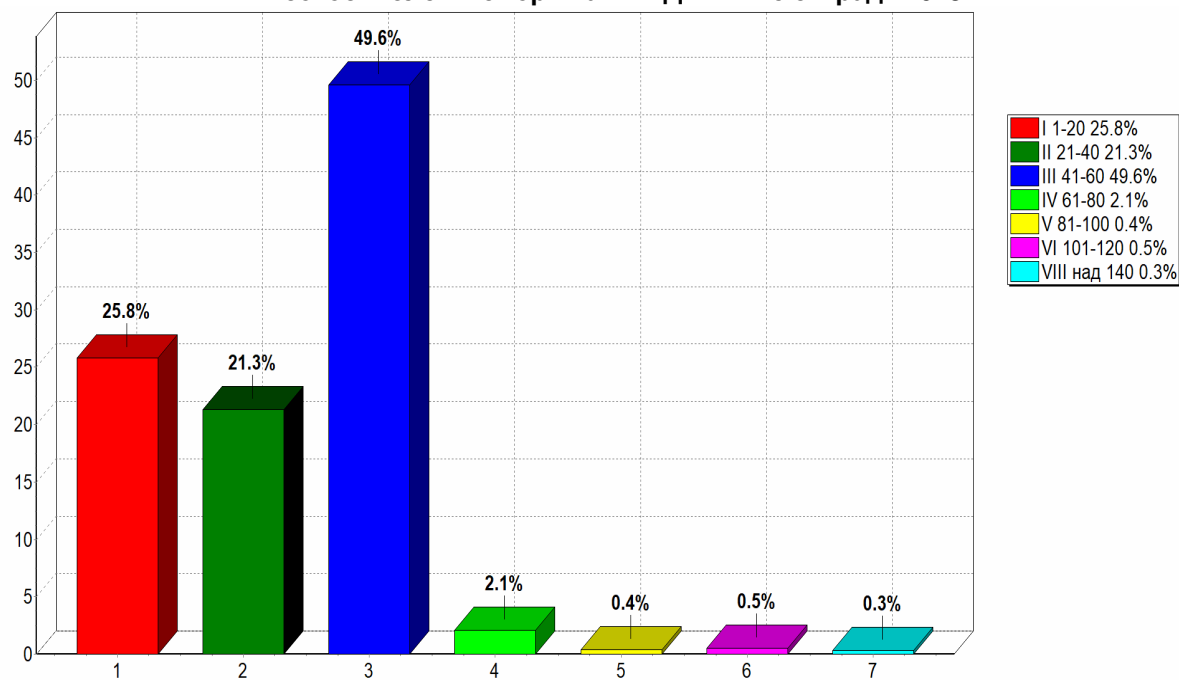
ДИАГРАМА № 1

Разпределение на залесената площ на ТП “ДГС Свиленград” 2025 г. по стопански класове, изразено в проценти от залесената площ

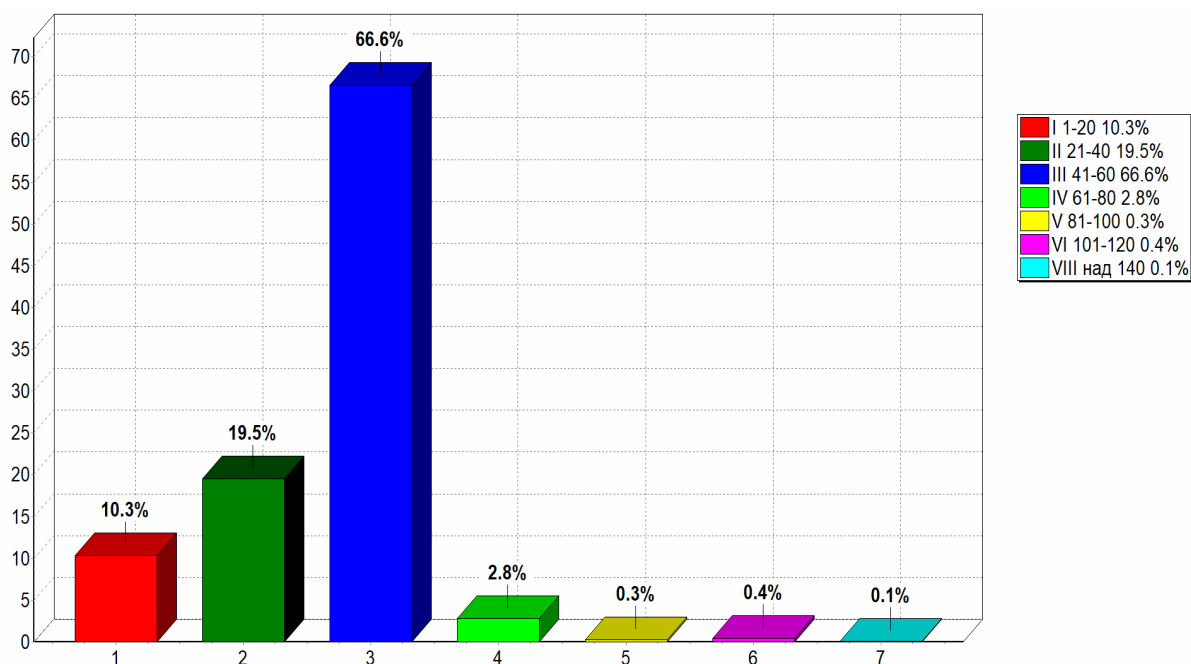
ДИАГРАМА № 2

Разпределение на залесената площ по класове на възраст във високостъблените гори на ТП “ДГС Свиленград” 2025 г.

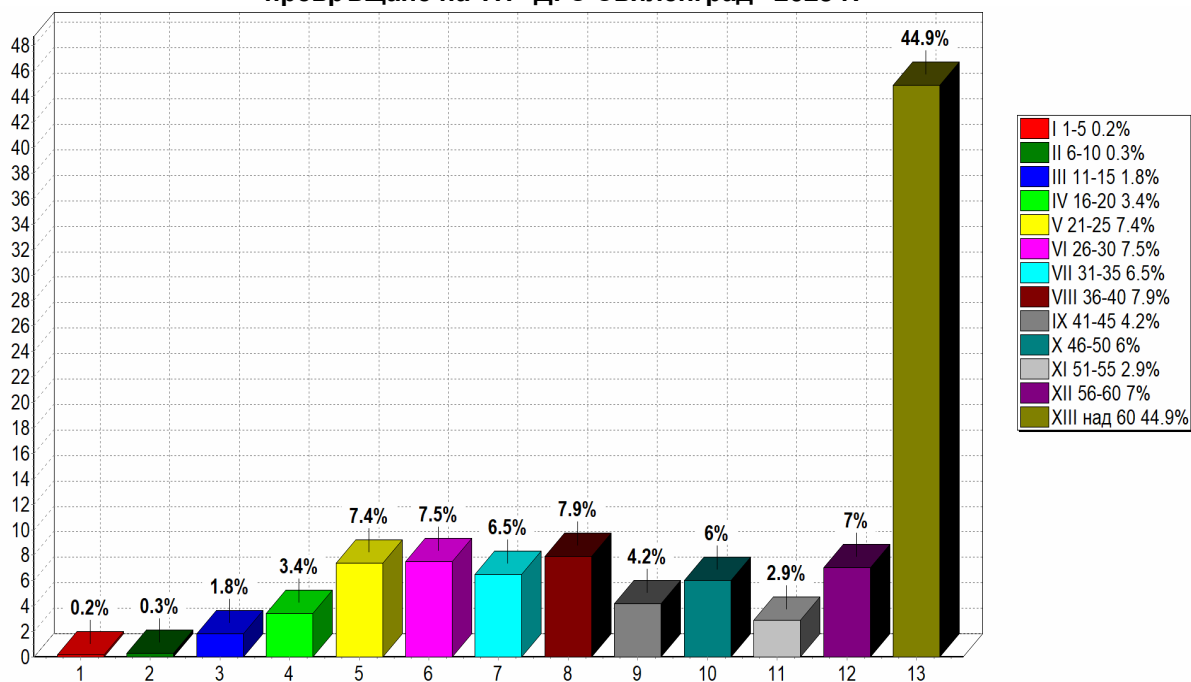
ДИАГРАМА № 3

Разпределение на дървесния запас по класове на възраст във високостъблените гори на ТП “ДГС Свиленград” 2025 г.

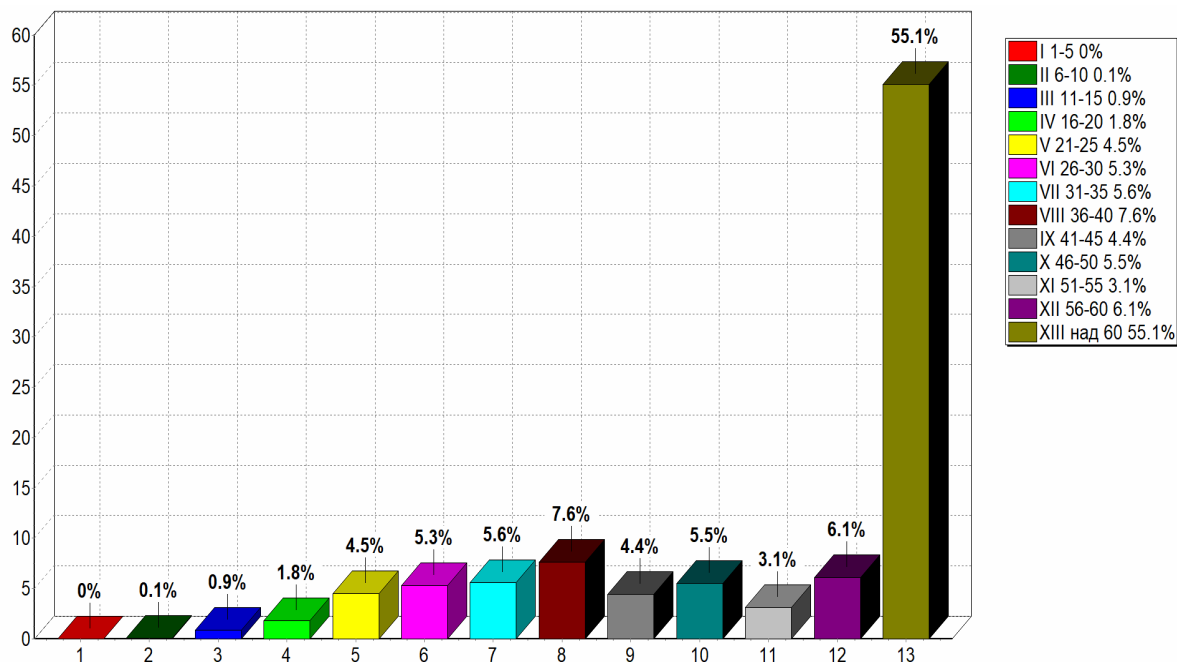
ДИАГРАМА № 4

Разпределение на залесената площ по класове на възраст в издънковите гори за превръщане на ТП “ДГС Свиленград” 2025 г.

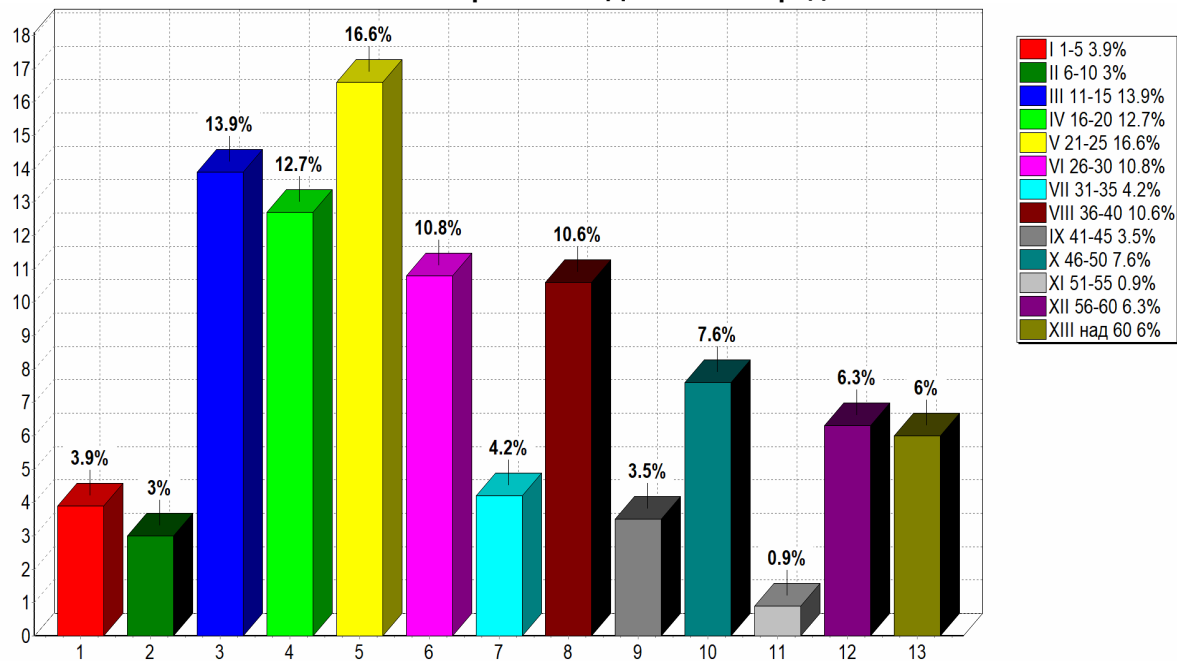
ДИАГРАМА № 5

Разпределение на дървесния запас по класове на възраст в издънковите гори за превръщане на ТП “ДГС Свиленград” 2025 г.

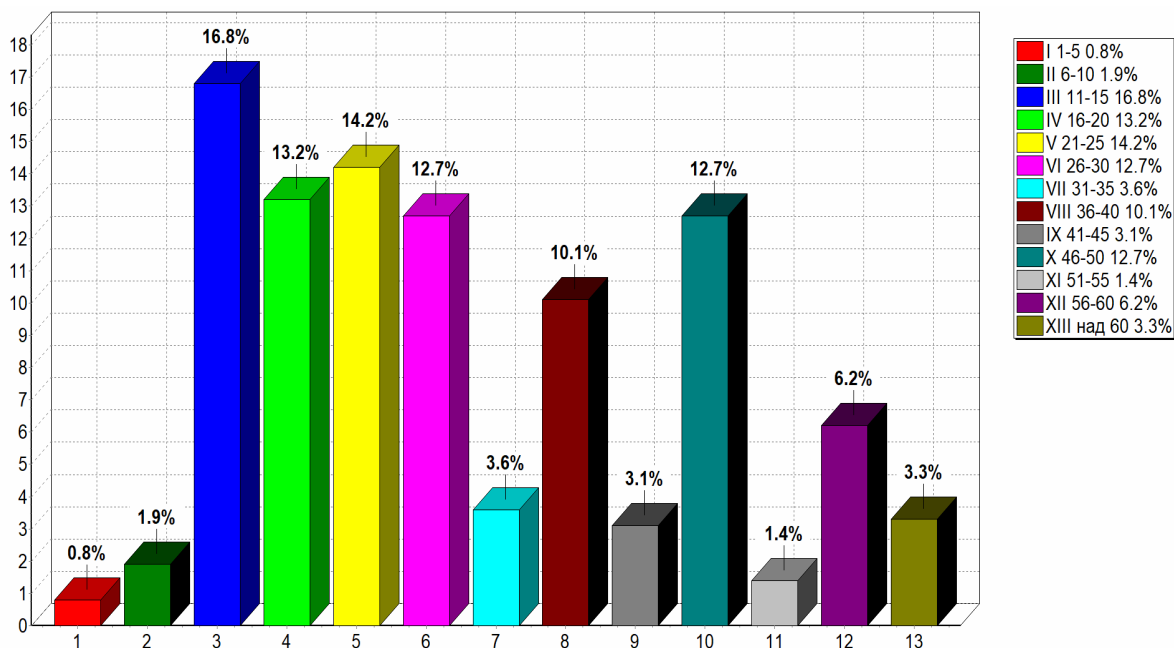
ДИАГРАМА № 6

Разпределение на залесената площ по класове на възраст в нискостъблени гори на ТП “ДГС Свиленград” 2025 г.

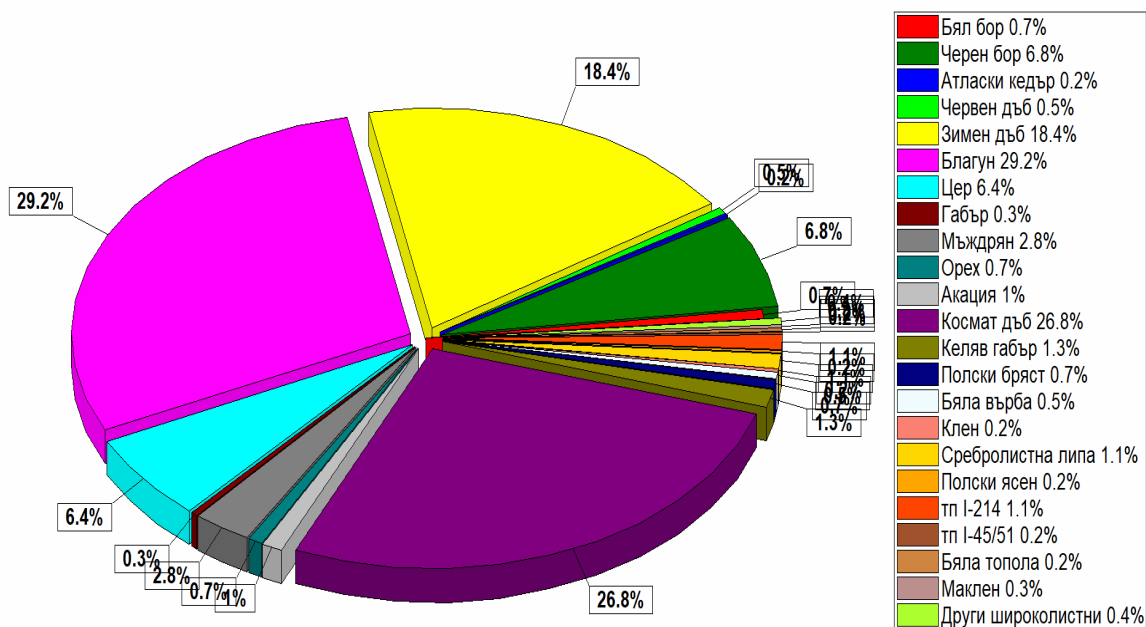
ДИАГРАМА № 7

Разпределение на дървесния запас по класове на възраст в нискостъблени гори на ТП “ДГС Свиленград” 2025 г.

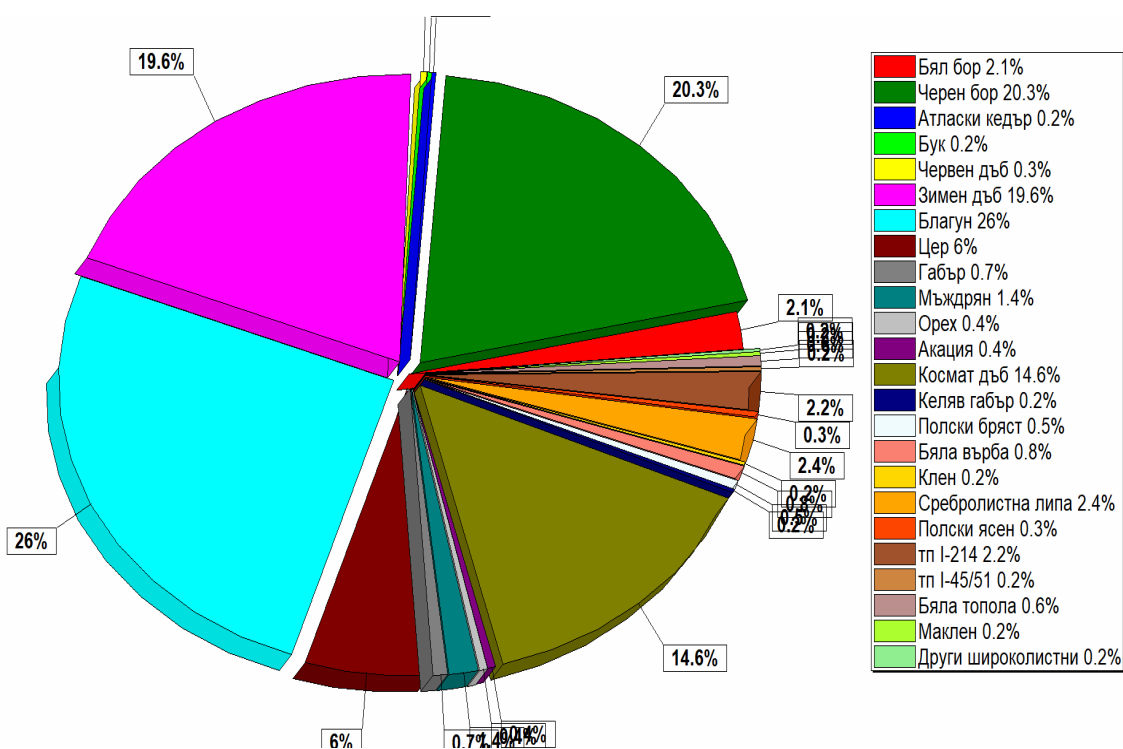

ДИАГРАМА № 8

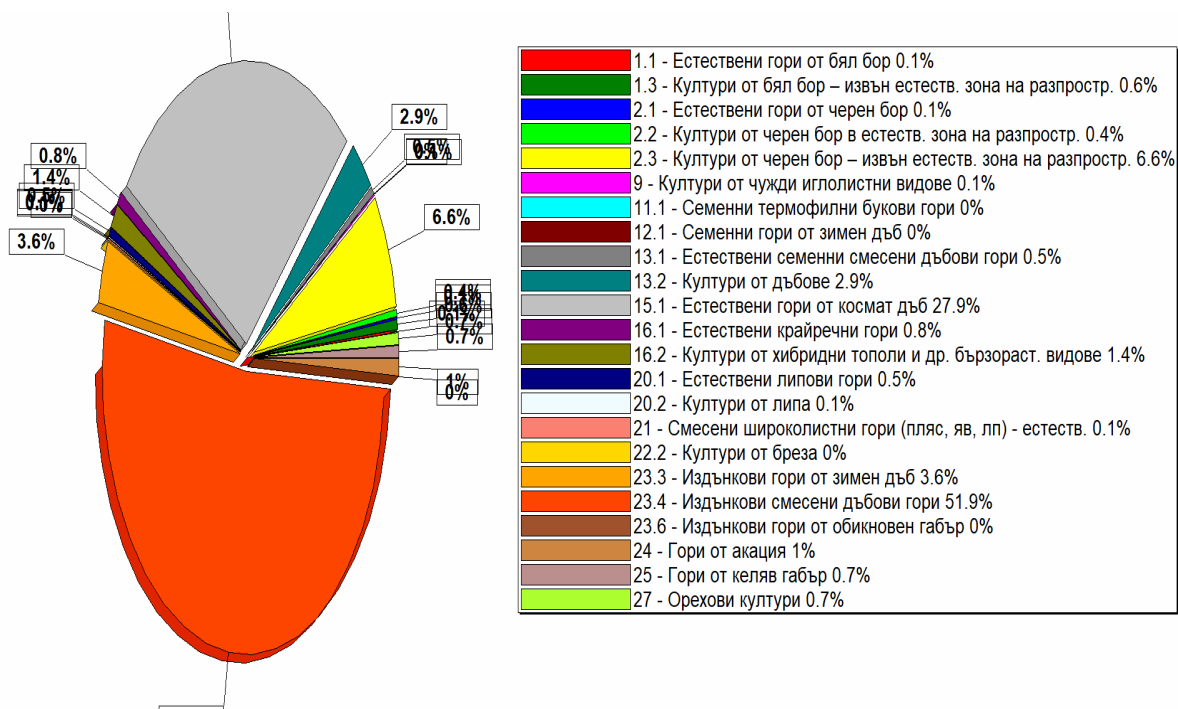
Разпределение на залесената площ по дървесни видове на ТП “ДГС Свиленград” 2025 г.

ДИАГРАМА № 9
 Разпределение на дървесния запас на ТП “ДГС Свиленград” 2025 г.
 по дървесни видове

ДИАГРАМА № 10
 Разпределение на залесената площ на ТП “ДГС Свиленград” 2025 г. по видове гори

4.3. УСЛОВНИ СТОПАНСКИ КЛАСОВЕ

При предишната инвентаризация 12,2% от залесената площ на стопанството е била с дървопроизводителни и средообразуващи функции, а 87.8% със защитни и специални функции и гори в защитени територии. При сегашната инвентаризация 87,4% от залесената площ на ТП “ДГС Свиленград” са горски територии със защитни и специални функции. Сравнението по условни стопански класове е направено общо, независимо от функционалната принадлежност на горите.

Стопанските класове при предишната инвентаризация са били 11 на брой. Съгласно утвърденото задание и действащите нормативни документи при сегашната инвентаризация в горите отново са обособени 11 условни стопански класа. Организацията на залесената площ на стопанството при двете последователни инвентаризации е посочено в Таблица № 29. Общата бройка на стопанските класове в Таблица № 29 е 15 поради факта, че има нововключени и отпаднали стопански класове между двете инвентаризации. Съгласно утвърденото задание и Наредба № 18 отпадат ББК, ЧБК, ЗдСрНП и БлСрНП. Новообособени условни стопански класове са: ИК, ДСрН, Дъбов СрН П и Косматдъбов за П

Следва сравнение в наименованията и площите на условните стопански класове между двете последователни инвентаризации:

Таблица № 29
За сравнение на залесената площ по условни
стопански класове при двете последователни инвентаризации

№	Условни стопански класове	Съкращение	ОБЩО			в т.ч. ДЪРЖАВНИ (ДГТ + ДЗТ)		
			2014 г.	2024 г.	разлика	2014 г.	2024 г.	разлика
			Площ, ха	Площ, ха	+/-	Площ, ха	Площ, ха	+/-
1	Иглол. култури	ИК	-	2199.3	+2199.3	-	1138.4	+1138.4
2	Бялборови култури	ББК	222.3	-	-222.3	68.1	-	-68.1
3	Черборови култури	ЧБК	2397.0	-	-2397.0	1391.5	-	-1391.5
4	Дъбов СрН	ДСрН	-	906.3	+906.3	-	616.2	+616.2
5	Широколистен В	ШВ	1289.0	327.6	-961.4	608.4	133.3	-475.1
6	Горскоплоден	Гпл	106.7	201.9	+95.2	101.7	161.2	+59.5
7	Тополов	Т	481.8	571.7	+89.9	409.3	516.2	+106.9
8	Дъбов СрН П	ДСрНП	-	12836.4	+12836.4	-	8497.5	+8497.5
9	Косматдъбов П	Кдб	-	7065.3	+7065.3	-	4341.1	+4341.1
10	Зимендъбов СрНП	ЗдСрНП	5173.3	-	-5173.3	3339.9	-	-3339.9
11	Благунов СрНП	БлСрНП	7633.0	-	-7633.0	5279.6	-	-5279.6
12	Церов П	ЦП	275.2	315.2	+40.0	199.7	213.9	+14.2
13	Смесен СрНП	СмСрНП	10414.1	3074.8	-7339.3	6222.3	1874.1	-4348.2
14	Акациев	А	293.0	274.9	-18.1	171.7	147.5	-24.2
15	Келявгабъров	Кгбр	268.2	196.2	-72.0	78.6	104.6	+26.0
ОБЩО			28553.6	27969.6	-584.0	17870.8	17744.0	-126.8

Условен стопански клас Иглолистни култури с обща залесена площ 2199,3 ха (в т.ч. 1138,4 ха държавна собственост) е новообособен като тук влизат бившите стопански класове ББК, ЧБК. Ако направим сумарно сравнение на площите виждаме, че тези иглолистни гори са намалели сумарно с 420 ха. Това е в следствие на извършените санитарни сечи и последващото възобновяване с широколистни семенни и издънкови дървесни видове, както и последващи залесявания.

Условен Дъбов средно и нискобонитетен стопански клас с площ 906,3 ха (в т.ч. 616,2 ха държавна собственост) е новообособен, като тук са попаднали повечето семенни естествени дъбови гори, както и изкуствено създадените дъбови култури от бившия Широколистен В стопански клас.

Условен Широколистен високостъблен стопански клас с площ 327,6 ха (в т.ч. 133,3 ха държавна собственост) намалява с 961,4 ха поради преминаването на по голямата част от него към Дъбовия СрН стопански клас.

Условен стопански клас Горскоплоден е с площ 201,9 ха (в това число 161,2 ха държавна собственост), като се увеличава с 95,2 ха. Това увеличение се дължи на преминаването към този стопански клас на част от насажденията от Широколистния високостъблен стопански клас.

Условен Тополов стопански клас се запазва със същото име с площ 571,7 ха (в т.ч. 516,2 ха държавна собственост), като площта му се увеличава с 89,9 ха в следствие на извършените през десетилетието залесявания на бивши голини по поречието на река Марица.

Условен Дъбов средно и нискобонитетен стопански клас за превръщане е новообособен с площ 12836,4 ха (в т.ч. 8497,5 ха държавна собственост) и е формиран от бившите БлСрНП, ЗдСрНП и част от СмСрНП стопански класове.

Условен Косматдъбов стопански клас за превръщане е новообособен с площ 7065,3 ха (в т.ч. 4341,1 ха държавна собственост) и е формиран основно от бившия СмСрНП и в по малка част от БлСрНП и ЗдСрНП стопански класове.

Условен Церов стопански клас за превръщане е с площ 315,2 ха (в това число 213,9 ха държавна собственост), се увеличава с 40,0 ха. Това увеличение се дължи на някои млади издънкови церови насаждения след възобновителни сечи, както и на част от новоустроените гори.

Условен Смесен средно и нискобонитетен стопански клас за превръщане с площ 3074,8 ха (в това число 1874,1 ха държавна собственост) намалява с 7339,3 ха поради преминаването на голяма част от горите му към Кдб и към ДСрНП стопански класове.

Условен Акациев стопански клас се запазва със същото име с площ 274,9 ха (в т.ч. 147,5 ха държавна собственост), като площта му е намаляла минимално с 18,1 ха поради отпадането на някои акациевы насаждения в земеделски територии поради лошо санитарно състояние.

Условен Келявгабъров стопански клас се запазва със същото име с площ 196,2 ха (в т.ч. 104,6 ха държавна собственост), като площта му е намаляла със 72,0 ха поради отпадането на някои насаждения в земеделски територии поради лошо санитарно състояние.

В Таблица № 30 е посочено разпределението на залесената площ по условни стопански класове и групи гори, съобразно техните функции.

Таблица № 30
Разпределение на залесената площ по условни стопански класове и групи гори
съобразно техните функции общо за стопанството

Условни стопански класове	Защитни функции	Специални функции	Общо защитни и специални	Стопански функции	Всичко функции	%
Иглол. култури	-	1666.6	1666.6	532.7	2199.3	7.9
Дъбов СрН	-	728.0	728.0	178.3	906.3	3.2
Горскоплоден	-	201.9	201.9	-	201.9	0.7
Широколистен В	-	327.6	327.6	-	327.6	1.2
Тополов	3.4	568.3	571.7	-	571.7	2.0
Дъбов СрН П	41.9	10390.4	10432.3	2404.1	12836.4	45.9
Косматдъбов за П	-	7065.3	7065.3	-	7065.3	25.3
Церов П	-	315.2	315.2	-	315.2	1.1
Смесен СрН П	16.9	2704.5	2721.4	353.4	3074.8	11.0
Акациев	11.5	217.0	228.5	46.4	274.9	1.0
Келявгабъров	-	196.2	196.2	-	196.2	0.7
всичко	73.7	24381.0	24454.7	3514.9	27969.6	100.0

4.4. ТУРНУСИ НА СЕЧ

За постигане на поставените пред ТП “ДГС Свиленград” цели, за всеки условен стопански клас са възприети турнуси на сеч съгласно действащата Наредба № 18, указанията на ИАГ за стопанисване на горите и утвърденото задание.

Турнусите на сеч са приети от ЕС на ИАГ към МЗХ на 08.05.2025 год.

А. Горски територии със защитни и специални функции

Залесената площ на групата гори със защитни и специални функции е 24454,7 ха или 87,4% от залесената площ. В тази група гори са обособени условни стопански класове по същите критерии, както и в горите със стопански функции.

4.4.1. Условен стопански клас – Иглолистни култури (ЗСпФ)

Обособен от чисти и смесени иглолистни култури, с преобладание на пет и повече десети от черен бор или бял бор в естествената и извън естествената им зона на разпространение, с производителност от I до V бонитет.

Поради малката им площ, към този условен стопански клас се причисляват и естествените черборови и бялборови насаждения, култури от зелена дуглазка и атласки кедър, смесените иглолистни и иглолистно-широколистни култури с водещо участие на черен бор или бял бор.

Всички горски територии са със специални функции: ПЗ – 0,3% , защитени зони Натура 2000 – 99,4% и рекреация – 0,3%.

Съгласно Указания за стопанисване на иглолистни култури от бял и черен бор №12213 / 28.06.2017 г. на ИАГ културите се разделят на следните групи:

Групи	Подгрупи по състояние	ха
I – силно рискови (0 – 500 м.н.в.)	Ia – в добро здравословно състояние	988.5
	Iб – с влошено здравословно състояние	603.6
II – рискови (500 – 750 м.н.в.)	IIa – в добро здравословно състояние	39.4
	IIб – с влошено здравословно състояние	29.5
ОБЩО		1661.0

Целта на стопанисване е поддържане и подобряване на защитните и специални функции на дървостоите, съчетано с възстановяване на устойчиви горски екосистеми и цел на производство добив на едра и средна строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 18 см, при ориентировъчен турнус на сеч за белия и черния бор 60 години, а за останалите иглолистни видове 80 години.

Сечите в този условен стопански клас са планирани при насока на стопанисване трансформация на горите чрез система от отгледни и възобновителни сечи.

за черборовите култури едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 18 см. при ориентировъчен турнус съобразно състоянието им: 80 г. за култури в естествената им зона на разпространение, както и за тези извън нея на богати и средно богати месторастения, в добро санитарно състояние, достигнали или годни да достигнат размерите на едра строителна дървесина. За останалите култури, извън зоната на естественото им разпространение с влошено състояние, на бедни месторастения, които няма да достигнат горните показатели – целта е производство на средна дървесина при ориентировъчен турнус 60 г.

за бялборовите култури, извън зоната на естественото им разпространение - с цел на производство и ориентиревъчен турнус съобразно състоянието им: 80 г. за култури на богати и средно богати месторастения, в добро санитарно състояние, достигнали и годни да достигнат размерите на едра строителна дървесина. За останалите култури с влошено състояние, на бедни месторастения, които няма да достигнат горните показатели – целта ще е производство на средна и едра дървесина при турнус 60 г.

за естествените насаждения целта на производство е добив на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край 30 см. при турнус на сеч 120 год. за насажденията от I и II бонитет, и добив на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край 18 см. при турнус на сеч 100 год. за насажденията от III и IV бонитет.

за зелената дуглазка целта е добив на едра строителна дървесина над 30 см на тънкия край, при турнус 100 г.

за атлаския кедър целта е добив на едра строителна дървесина над 18 см на тънкия край, при турнус 100 г.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване, производство и турнуса на сеч са били същите.

4.4.2. Условен стопански клас – Дъбов средно и нискобонитетен (ЗСпФ)

Обособен от чисти и смесени семенни насаждения с преобладание шест и повече десети от зимен дъб, благуи, цер, космат дъб, смесени с преобладаващо участие на сбора от тези дървесни видове, както и културите от същите видове. Поради малката им площ, към този условен стопански клас се причисляват и културите от цер, космат дъб и корков дъб.

Всички горски територии са със специални функции: защитени зони Натура 2000 – 98,6%, ЗМ – 1,3%, рекреация – 0,1%. От всички тези гори със ЗСпФ, гори във фаза на старост са 65,3 ха. При последните целта на стопанисване е запазване на основния дървостой в естественото му състояние, като не се планира насока на стопанисване.

Целта на стопанисване е поддържане и подобряване на защитните и специални функции на дъбовите гори и цел на производство добив на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 18 см при турнус на сеч 120 г. за дъбовете и 100 г. за цера.

За семенните насаждения от космат дъб с основна цел запазване на защитни им функции; поддържане на неравномерна пространствена структура.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване, производство и турнуса на сеч са били същите.

4.4.3. Условен стопански клас – Широколистен високоствъблен (ЗСпФ)

Обособен от чисти и смесени насаждения и култури с участие на червен дъб, полски бряст, полски ясен, бреза, сребролистна липа, круша, и смесени без преобладание семенни насаждения и култури - т. е. насаждения, за които площите им са недостатъчни за да се обособят в самостоятелен стопански клас с производителност от I до V бонитет.

Горските територии са със специални функции: Натура 2000 – 100,0%, като от тях ГФС са 1,5 ха. При последните целта на стопанисване е запазване на основния дървостой в естественото му състояние, като не се планира насока на стопанисване.

Целта на производство и турнуса на сеч са диференцирани съгласно Наредба №18/07.10.2015 г. за ИПГТ за всеки водещ дървесен вид за отделното насаждение. Целта на стопанисване е повишаване на защитните и специални функции на насажденията, съобразена с режимите и мерките на защитените зони, при оптимално производство на строителна дървесина.

- за културите с преобладание на червен дъб чрез правилното извеждане на отгледни сечи превръщането им в естествени насаждения. Производствената цел е добив на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 18 см при турнус на сеч 100 г.;

- за насажденията и културите от сребролистна липа е добив на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 18 см при турнус 90 години;

- за полския ясен, полски бряст, източен чинар производство на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 18 см при турнус 100 години;

- за културите от бреза добив на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 18 см, при турнус 60 години.

- за насажденията от мъждрян, круша, черница и люляк - целта на стопанисване е само укрепване на девастираните терени.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване, производство и турнуса на сеч са били същите.

4.4.4. Условен стопански клас – Горскоплоден (ЗСпФ)

Този стопански клас е формиран от орехови и бадемкови и култури и други изкуствени насаждения за производство на плодове (чл.88, ал.5, т.3 от ЗГ). Целта на стопанисването е повишаване на защитните и специални функции на насажденията, съобразена с режимите и мерките на защитените зони, при оптимално производство на плодове без да се определя турнус на сеч.

Горските територии са със специални функции: Натура 2000 – 99,7% и ЗМ – 0,3%

4.4.5. Условен стопански клас – Тополов (ЗСпФ)

Обособен от чисти и смесени от различни клонове тополови култури на типични месторастения – с цел на производство съгласно “Инструкция за създаване, отглеждане и стопанисване на топови и върбови култури” – 1982 година с производителност от I до III бонитет, както и издънкови такива, получени след извеждане на гола сеч.

Към този условен стопански клас са отнесени и естествени насаждения от бяла върба и бяла топола в границите на дига-бряг на реките с цел защита на речните брегове.

Горските територии със защитни функции са 0,6%, а останалите са със специални функции: Натура 2000 – 99,4%, в това число гори във фаза на старост 2,9 ха.

При горите във фаза на старост целта на стопанисване е запазване на основния дървостой в естественото му състояние, като не се планира насока на стопанисване.

Целта на стопанисване е съобразена със специалните функции на тези горски територии, и на второ място цел е производство на едра строителна дървесина при турнус на сеч 15 години за клоновете тополи. За бялата топола и върбата целта на стопанисване е запазване на основния дървостой в естественото му състояние, като не се планира насока на стопанисване.

4.4.6. Условен стопански клас – Дъбов средно и нискобонитетен за превръщане (ЗСпФ)

Обособен е от чисти и смесени издънкови насаждения с преобладание на благуи и зимен дъб с продуктивност част от I до V бонитет.

Към този стопански клас се причисляват и високобонитетните издънкови насаждения, които в зряла възраст не са достигнали производствената цел на ДВП стопански клас.

Горските територии със защитни функции са 0,4%, а останалите са със специални функции: Натура 2000 – 99,2% и рекреация 0,4%, като от всички тези гори със ЗСпФ, гори във фаза на старост са 563,6 ха. При горите във фаза на старост целта на стопанисване е запазване на основния дървостой в естественото му състояние, като не се планира насока на стопанисване.

Основна цел на стопанисване ще бъде повишаване на защитните и специални функции на насажденията, съобразена с режимите и мерките на защитените зони, повишаване на тяхната устойчивост чрез превръщането им в семенни.

Целта на производство е добив на средна строителна дървесина и/или дърва за огрев в зависимост от здравословното състояние на насажденията при турнус 65 г, а за високобонитетните 70 г.

Издънковите насаждения с влошено състояние и на бедни месторастения, от които не може да се очаква строителна дървесина, целта ще бъде превръщането им в семенни, запазване на защитните им функции и добив на дърва за огрев.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване и производство са били същите, но при турнус на сеч 50 години.

4.4.7. Условен стопански клас – Косматдъбов за превръщане (ЗСпФ)

Обособен от издънкови косматдъбови насажденията, които в досега горскостопански план са били отнесени към смесен средно и нискобонитетен за превръщане стопански клас.

Целесъобразността за обособяването на този стопански клас е тази, че ще даде представа за организацията и стопанисването на насажденията от космат дъб.

Горските територии са със специални функции: Натура 2000 – 98,9%, защитена местност – 1,0% и ПЗ 0,1%, като от всички тези гори със ЗСпФ, гори във фаза на старост са 330,1 ха. При горите във фаза на старост целта на стопанисване е запазване на основния дървостой в естественото му състояние, като не се планира насока на стопанисване.

Основна цел ще бъде опазване на косматдъбовите формации, специфични за района на Югоизточна България. Турнусът на сеч е 65 години.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване е била повишаване на защитните и специални функции на насажденията, съобразена с режимите и мерките на защитените зони, повишаване на тяхната устойчивост, чрез превръщането им в семенни и възможност за добив на средна строителна дървесина и/или дърва за огрев в зависимост от здравословното състояние на насажденията, но при турнус на сеч 50 години.

4.4.8. Условен стопански клас – Церв за превръщане (ЗСпФ)

Обособен е от чисти и смесени издънкови насаждения с преобладание на цер с продуктивност от I до V бонитет.

Горските територии са със специални функции: Натура 2000 – 100,0%, като от тях гори във фаза на старост са 6,7 ха. При последните целта на стопанисване е запазване на основния дървостой в естественото му състояние, като не се планира насока на стопанисване.

Основна цел на стопанисване е повишаване на защитните и специални функции на насажденията, съобразена с режимите и мерките на защитените зони, повишаване на тяхната устойчивост чрез превръщането им в семенни.

Целта на производство е добив на средна строителна дървесина при турнус 60 г.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване и производство са били същите, но при турнус на сеч съгласно чл.102 т.2 от ЗГ.

4.4.9. Условен стопански клас – Смесен средно и нискобонитетен за превръщане (ЗСпФ)

Обособен е предимно от смесени по състав, без преобладание на определен дървесен вид издънкови дъбови насаждения. Към този стопански клас се причисляват и насаждения, които в зряла възраст не са достигнали производствената цел на високобонитетния стопански клас, насаждения от обикновен габър, както и от полски бряст и маклен.

Горските територии със защитни функции са 0,5%, а останалите са със специални функции: Натура 2000 – 98,7%, ПЗ – 0,7% и ЗМ – 0,1%, като от всички тези гори със ЗСпФ, гори във фаза на старост са 185,4 ха. При горите във фаза на старост целта на стопанисване е запазване на основния дървостой в естественото му състояние, като не се планира насока на стопанисване.

Основна цел на стопанисване е повишаване на защитните и специални функции на насажденията, съобразена с режимите и мерките на защитените зони, повишаване на тяхната устойчивост чрез превръщането им в семенни.

Целта на производство е добив на средна строителна дървесина и/или дърва за огрев в зависимост от здравословното състояние на насажденията при турнус 65 г.

Издънковите насаждения с влошено състояние и на бедни месторастения, от които не може да се очаква строителна дървесина, целта е превръщането им в семенни, запазване на защитните им функции и добив на дърва за огрев.

За високобонитетните смесени зимендъбово-благунови насаждения в добро здравословно състояние с достатъчен брой стъбла (пълнота 0,6 и нагоре), годни да достигнат размерите на едра строителна дървесина при турнус 80 г. с основна цел превръщането им в семенни и добив едра строителна дървесина.

За високобонитетните габъррови насаждения с основна цел превръщането им в семенни и добив на едра строителна дървесина при турнус 90 г., а за средно и нискобонитетните добив на средна строителна дървесина и дърва при турнус 60 години.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване и производство са били същите, но при турнус на сеч 50 години.

4.4.10. Условен стопански клас Акациев (ЗСпФ)

Обособен е от от чисти и смесени акациевите насаждения и култури, както и култури от гледичия от II до V бонитет.

Функциите, които изпълняват са защитни и специални: защитна ивица шосе – 1,0%, зац. ивица ж.п. линия – 4,0%, Натура 2000 – 95,0%.

Целта на стопанисване е съобразена със специалните функции на тези горски територии, запазване на издънковото им възобновяване, подобряване на защитните им функции и на второ място цел на производство добив на средна строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 8 см при турнус на сеч 15 години за насажденията и културите на бедни и среднобогати месторастения и при турнус на сеч 20 години за тези на богати месторастения.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване и производство са били същите.

4.4.11. Условен стопански клас Келявгабърв (ЗСпФ)

Обособен е от от чисти и смесени насажденията от келяв габър, мъждрян и др. видове, които се стопанисват издънково (нискостъблено).

Горските територии са със специални функции: Натура 2000 – 100,0%.

Основна цел е запазване на защитните им функции и биоразнообразието, и добив на дърва при турнус на сеч 40 години.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване и производство са били същите.

4.5. Гори със стопански функции (СтФ)

Залесените горски територии със стопански функции са с площ 3791,9 ха (12,1% от залесената площ).

4.5.1. Иглолистни култури – ИК (СтФ)

Обособен от чисти и смесени иглолистни култури, с преобладание на шест и повече десети от черен бор, в и извън естествения им ареал на разпространение от I до V бонитет. Поради малката им площ се причисляват и естествените черборови насаждения, бялборови култури и атласки кедър, както и смесените иглолистни и иглолистно-широколистни култури.

Съгласно “Указания за стопанисване на иглолистни култури от бял и черен бор” - писмо №12213/28.06.2017 г. на ИАГ, бялборовите и черборовите култури се разпределят в следните групи и подгрупи:

Групи	Подгрупи по състояние	ха
I – силно рискови (0 – 500 м.н.в.)	Ia – в добро здравословно състояние	440.8
	Iб – с влошено здравословно състояние	91.9
ОБЩО		532.7

Целта на стопанския клас е при диференцирани турнуси с производство на:

за черборовите култури едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 18 см. при ориентировъчен турнус съобразно състоянието им: 80 г. за култури в естествената им зона на разпространение, както и за тези извън нея на богати и средно богати месторастения, в добро санитарно състояние, достигнали или годни да достигнат размерите на едра строителна дървесина. За останалите култури, извън зоната на естественото им разпространение с влошено състояние, на бедни месторастения, които няма да достигнат горните показатели – целта е производство на средна дървесина при ориентировъчен турнус 60 г.

за бялборовите култури, всички са извън зоната на естественото им разпространение - с цел на производство при ориентиревъчен турнус 60 г.

за естествените черборови насаждения целта на производство е добив на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край 30 см. при турнус на сеч 120 год. за насажденията които ще достигнат I и II бонитет, и добив на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край 18 см. при турнус на сеч 100 год. за насажденията от III и IV бонитет.

за атлаския кедр целта е добив на едра строителна дървесина над 18 см на тънкия край, при турнус 100 г.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване, производство и турнуса на сеч са били същите.

4.5.2. Дъбов средно и нискобонитетен – ДСрН (СтФ)

Стопанския клас се явява сборен. Обособен е от чисти и смесени насаждения и култури с преобладание шест и повече десети на високостъблени насаждения от зимен дъб, благун, цер, космат дъб, бяла топола, бяла върба, червен дъб, смесени с преобладаващо участие на сбора от тези дървесни видове, както и културите от същите видове. Поради малката им площ, към този стопански клас се причисляват и културите от евроамерикански тополи и източен чинар, както и култури от орех.

Целта на стопанисване е запазване на дъбовите гори и цел на производство добив на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 18 см при турнус на сеч 120 г.

Диференцирани турнуса за останалите дървесни видове:

- за насажденията и културите от цер, космат дъб, червен дъб и източен чинар целта на стопанисване е производство на едра строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 18 см при ориентировъчен турнус на сеч 100 години.

- за културите от орех, целта на стопанисване е максимално производство на плодове, без да се определя турнус на сеч.

- за клоновете тополи целта е производство на едра строителна дървесина при турнус на сеч 15 години.

- за бялата топола и върбата целта на стопанисване е запазване на основния дървостой в естественото му състояние, като не се планира насока на стопанисване.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване, производство и турнуса на сеч са били същите

4.5.3. Дъбов средно и нискобонитетен за превръщане – ДСрНП (СтФ)

Обособен е от чисти и смесени по състав издънкови насаждения от благун и зимен дъб с продуктивност от III до V бонитет.

Основна цел на стопанисване е превръщането им в семенни насаждения.

Целта на производство е добив на средна строителна дървесина при турнус на сеч 65 год.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване и производство са били същите, но при турнус на сеч 50 години.

4.5.4. Смесен средно и нискобонитетен за превръщане – СмСрНП (СтФ)

Обособен е от смесени по състав, без преобладание на определен дървесен вид издънкови насаждения с продуктивност от III до V бонитет.

Към този стопански клас поради малката си площ се причисляват и издънковите насаждения от цер, космат дъб и полски бряст.

Основна цел на стопанисване ще бъде превръщането им в семенни насаждения.

Целта на производство е добив на средна строителна дървесина и/или дърва за огрев в зависимост от здравословното състояние на насажденията при турнус 65 г.

За церовите насаждения целта е превръщането им в семенни и добив средна строителна дървесина при турнус 60 г.

Издънковите насаждения с влошено състояние, от които не може да се очаква строителна дървесина, целта ще бъде превръщането им в семенни и добив на дърва за огрев.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване и производство са били същите, но при турнус на сеч 50 години.

4.5.5. Стопански клас Акациев – А (СтФ)

Този стопански клас е представен от чисти и смесени насаждения и култури от акация и гледичия с продуктивност от III до V бонитет.

Основна цел на стопанисване на насажденията ще бъде:

- за **акациевите насаждения** целта на стопанисване е запазване на издънковото им възобновяване и цел на производство добив на средна строителна дървесина с диаметър на тънкия край над 8 см, при турнус на сеч 15 години за насажденията и културите на бедни и среднобогати месторастения, и при турнус на сеч 20 години за тези на богати месторастения.

- за **културите от гледичия** при турнус 50 години.

При предходната инвентаризация целта на стопанисване и производство са били същите.

4.6. ВИДОВЕ ГОРИ

За всички залесени площи в териториялен обхват на ТП “ДГС Свиленград” са определени видове гори, съгласно Приложение №5 от **Наредба №18** за инвентаризация и планиране в горските територии.

В таблица №31 е показано разпределението на залесената площ по видове и групи гори.

В таблица №32 е посочено разпределението на залесената площ по видове гори и условни стопански класове.

В таблица №33 са посочени средните таксационни показатели на отделните видове гори и общо за гората.

Таблица № 31
Разпределение на залесената площ по видове и групи гори

Общо за стопанството

Видове гори	Групи гори				Общо	%
	иглолистни	широколистни високостъблени	издънкови за превръщане	нискостъблени		
	хектари					
1. Гори от бял бор	179.6	-	-	-	179.6	0.7
1.1 - Естествени гори от бял бор	18.4	-	-	-	18.4	0.1
1.3 - Култ от бял бор – извън естеств. зона на разпростр.	161.2	-	-	-	161.2	0.6
2. Гори от черен бор	1982.9	-	-	-	1982.9	7.1
2.1 - Естествени гори от черен бор	24.5	-	-	-	24.5	0.1
2.2 - Култури от черен бор в естеств. зона на разпростр.	113.1	-	-	-	113.1	0.4
2.3 - Култ от черен бор – извън естеств. зона на разпр.	1845.3	-	-	-	1845.3	6.6
9. Култури от чужди иглолистни видове	36.8	-	-	-	36.8	0.1
11. Термофилни букови гори	-	0.3	-	-	0.3	-
11.1 - Семенни термофилни букови гори	-	0.3	-	-	0.3	-
12. Гори от зимен дъб	-	8.9	-	-	8.9	-
12.1 - Семенни гори от зимен дъб	-	8.9	-	-	8.9	-
13. Смесени дъбови гори (здб, бл, цр)	-	939.1	-	-	939.1	3.4
13.1 - Естествени семенни смесени дъбови гори	-	130.0	-	-	130.0	0.5
13.2 - Култури от дъбове	-	809.1	-	-	809.1	2.9
15. Гори от космат дъб	-	46.5	7761.1	-	7807.6	27.9
15.1 - Естествени гори от космат дъб	-	46.5	7761.1	-	7807.6	27.9
16. Крайречни гори	-	612.6	-	-	612.6	2.2
16.1 - Естествени крайречни гори	-	223.3	-	-	223.3	0.8
16.2 - Култури от хибридни тополи и др. бързораст. видове	-	389.3	-	-	389.3	1.4
20. Гори от липи	-	152.7	-	-	152.7	0.6
20.1 - Естествени липови гори	-	139.1	-	-	139.1	0.6
20.2 - Култури от липа	-	13.6	-	-	13.6	-
21. Смес широк. гори (пляс, яв, лп) - естествени	-	32.3	-	-	32.3	0.1
22. Гори от бреза	-	4.6	-	-	4.6	-
22.2 - Култури от бреза	-	4.6	-	-	4.6	-
23. Група издънкови за превръщане	-	1.1	15530.6	-	15531.7	55.5

Видове гори	Групи гори				Общо	%
	иглолистни	широколистни високостъблени	издънкови за превръщане	нискостъблени		
	хектари					
23.3 - Издънкови гори от зимен дъб	-	-	1006.6	-	1006.6	3.6
23.4 - Издънкови смесени дъбови гори	-	1.1	14518.8	-	14519.9	51.9
23.6 - Издънкови гори от обикновен габър	-	-	5.2	-	5.2	-
24. Гори от акация	-	-	-	274.9	274.9	1.0
25. Гори от келяв габър	-	-	-	196.2	196.2	0.7
27. Орехови култури	-	209.4	-	-	209.4	0.7
ВСИЧКО	2199.3	2007.5	23291.7	471.1	27969.6	100.0

Таблица № 32

Разпределение на залесената площ по видове гори и условни стопански класове

Общо за стопанството

Видове гори	Условни стопански класове											Общо	%	
	ИК	ДСрН	ГПл	ШВ	Тополов	ДСрНП	Кдб	ЦП	СмСрНП	А	Кгбр			
	хектари													
1. Гори от бял бор	179.6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	179.6	0.7
1.1 - Естествени гори от бял бор	18.4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	18.4	0.1
1.3 – Култ. от бб – извън естеств. зона на разпр.	161.2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	161.2	0.6
2. Гори от черен бор	1982.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1982.9	7.1
2.1 - Естествени гори от черен бор	24.5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24.5	0.1
2.2 - Култ от черен бор в естеств. зона на разпр.	113.1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	113.1	0.4
2.3 – Култ. от чб – извън естеств. зона на разпр.	1845.3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1845.3	6.6
9. Култури от чужди иглолистни видове	36.8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	36.8	0.1
11. Термофилни букови гори	-	-	-	0.3	-	-	-	-	-	-	-	-	0.3	-
11.1 - Семенни термофилни букови гори	-	-	-	0.3	-	-	-	-	-	-	-	-	0.3	-
12. Гори от зимен дъб	-	8.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8.9	-
12.1 - Семенни гори от зимен дъб	-	8.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8.9	-
13. Смесени дъбови гори (здб, бл, цр)	-	824.3	-	114.8	-	-	-	-	-	-	-	-	939.1	3.4
13.1 - Естествени семенни смесени дъбови гори	-	130.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	130.0	0.5
13.2 - Култури от дъбове	-	694.3	-	114.8	-	-	-	-	-	-	-	-	809.1	2.9
15. Гори от космат дъб	-	46.5	-	-	-	-	7065.3	-	695.8	-	-	-	7807.6	27.9
15.1 - Естествени гори от космат дъб	-	46.5	-	-	-	-	7065.3	-	695.8	-	-	-	7807.6	27.9
16. Крайречни гори	-	14.5	-	26.4	571.7	-	-	-	-	-	-	-	612.6	2.2
16.1 - Естествени крайречни гори	-	6.3	-	26.4	190.6	-	-	-	-	-	-	-	223.3	0.8
16.2 - Култ от хибр. тополи и др. бързораст. видове	-	8.2	-	-	381.1	-	-	-	-	-	-	-	389.3	1.4
20. Гори от липи	-	1.9	-	150.8	-	-	-	-	-	-	-	-	152.7	0.6
20.1 - Естествени липови гори	-	-	-	139.1	-	-	-	-	-	-	-	-	139.1	0.6
20.2 - Култури от липа	-	1.9	-	11.7	-	-	-	-	-	-	-	-	13.6	-
21. Смес шир гори (пляс, яв, лп) - естествени	-	1.6	-	30.7	-	-	-	-	-	-	-	-	32.3	0.1
22. Гори от бреза	-	-	-	4.6	-	-	-	-	-	-	-	-	4.6	-
22.2 - Култури от бреза	-	-	-	4.6	-	-	-	-	-	-	-	-	4.6	-
23. Група издънкови за превръщане	-	1.1	-	-	-	12836.4	-	315.2	2379.0	-	-	-	15531.7	55.5

Видове гори	Условни стопански класове											Общо	%
	ИК	ДСрН	ГПл	ШВ	Тополов	ДСрНП	Кдб	ЦП	СмСрНП	А	Кгбр		
	хектари												
23.3 - Издънкови гори от зимен дъб	-	-	-	-	-	998.9	-	-	7.7	-	-	1006.6	3.6
23.4 - Издънкови смесени дъбови гори	-	1.1	-	-	-	11837.5	-	315.2	2366.1	-	-	14519.9	51.9
23.6 - Издънкови гори от обикновен габър	-	-	-	-	-	-	-	-	5.2	-	-	5.2	-
24. Гори от акация	-	-	-	-	-	-	-	-	-	274.9	-	274.9	1.0
25. Гори от келяв габър	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	196.2	196.2	0.7
27. Орехови култури	-	7.5	201.9	-	-	-	-	-	-	-	-	209.4	0.7
ВСИЧКО	2199.3	906.3	201.9	327.6	571.7	12836.4	7065.3	315.2	3074.8	274.9	196.2	27969.6	100.0

Таблица № 33
Средни таксационни показатели по видове гори и общо за гората

Общо за стопанството

Вид гора	Залесена площ		Средна възраст	Среден бонитет	Средна пълнота	Среден запас на 1 ха	Среден прираст на 1 ха	Общ среден прираст	Общ дървесен запас		Надлесни запас	
	ха	%							години	куб.м/ха	куб.м/ха	куб.м
			куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м	куб.м
1.1 - Естествени гори от бял бор	18.4	0.1	24	III (3.1)	0.53	31	1.14	21	575	775	20	30
1.3 - Култури от бял бор – извън естеств. зона на разпростр.	161.2	0.6	53	IV (3.6)	0.68	228	4.37	705	36770	44265	-	-
2.1 - Естествени гори от черен бор	24.5	0.1	25	IV (3.5)	0.44	46	2.04	50	1135	1565	-	-
2.2 - Култури от черен бор в естеств. зона на разпростр.	113.1	0.4	52	III (3.4)	0.73	245	4.84	547	27760	33445	-	-
2.3 - Култури от черен бор – извън естеств. зона на разпростр.	1845.3	6.6	49	IV (3.6)	0.68	205	4.27	7878	378355	459865	15	20
9 - Култури от чужди иглолистни видове	36.8	0.1	21	II (2.4)	0.74	112	5.30	195	4130	5810	-	-
11.1 - Семенни термофилни букови гори	0.3	-	110	III (3.0)	0.80	267	3.33	1	80	90	-	-
12.1 - Семенни гори от зимен дъб	8.9	-	120	IV (4.0)	0.50	161	1.35	12	1435	1615	-	-
13.1 - Естествени семенни смесени дъбови гори	130.0	0.5	35	IV (3.7)	0.65	44	1.46	190	5650	7265	185	205
13.2 - Култури от дъбове	809.1	2.9	19	IV (3.9)	0.62	32	1.19	965	26245	35765	110	120
15.1 - Естествени гори от космат дъб	7807.6	27.9	49	V (4.9)	0.53	41	0.92	7212	320370	352960	470	550
16.1 - Естествени крайречни гори	223.3	0.8	36	III (2.6)	0.59	144	4.55	1015	32165	37235	20	20
16.2 - Култури от хибридни тополи и др. бързораст. видове	389.3	1.4	11	II (2.0)	0.64	130	10.51	4091	50685	58755	65	70
20.1 - Естествени липови гори	139.1	0.5	48	II (2.3)	0.87	202	4.49	624	28055	32060	40	40
20.2 - Култури от липа	13.6	-	30	V (4.5)	0.66	85	2.35	32	1150	1310	-	-
21 - Смесени широколистни гори (пяс, яв, лп) - естеств.	32.3	0.1	40	III (3.3)	0.58	75	1.89	61	2410	2870	20	20
22.2 - Култури от бреза	4.6	-	52	V (4.5)	0.57	78	1.52	7	360	405	-	-
23.3 - Издънкови гори от зимен дъб	1006.6	3.6	65	IV (4.1)	0.59	83	1.38	1393	83090	91455	425	480
23.4 - Издънкови смесени дъбови гори	14519.9	52.0	58	V (4.5)	0.63	72	1.37	19935	1050415	1160235	1495	1690
23.6 - Издънкови гори от обикновен габър	5.2	-	58	III (2.8)	0.81	179	3.27	17	930	1115	-	-
24 - Гори от акация	274.9	1.0	22	IV (4.3)	0.68	37	2.02	554	10220	10710	145	190
25 - Гори от келяв габър	196.2	0.7	37	V (4.5)	0.55	17	0.51	101	3395	3655	-	-
27 - Орехови култури	209.4	0.7	45	V (5.0)	0.68	44	0.85	178	9145	12160	-	-
ОБЩО	27969.6	100.0	52	IV (4.4)	0.61	74	1.63	45784	2074525	2355385	3010	3435

